

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

SEVENLER – SORANLAR–YERENLER

(SSS)

4

ŞAK ŞAK ŞAKKK...

Sinem Caner wrote:

Ba ba ba ba, Mümtaz Şahıs, Değerli Şahsiyet Av. Hayri Balta çok büyük laf etmiş.. Şak şak şakkk”

+

Bu da öyle bir şak şak çekmiş ki bana, döndüm şaşkına.

Şaşkınlığımın nedeni şu ki, kimse “şak şak!” çekmedi bu güne kadar bana.

“Hep, Allahsız, dinsiz, kâfir ve de komünist olduğumu söylediler doya doya.

Merak ettiğim bir nokta var. Sinem Caner kadın mı, erkek mi?

Öncelikle bunu bilmem gerekli...

Bayan olursa bir başka, bay olursa bir başka olacak yanıtlım ona.

“Ba ba ba ba, Mümtaz Şahıs, Değerli Şahsiyet Av. Hayri Balta çok büyük laf etmiş..” demiş ya bana,

Soracağım ona:

Neyime göre karar verdin “Değerli ve Mümtaz şahıs olduğuma...”

Ne dinciyim, ne kinciylim...

Ben edep, erkan sahibiyim.

Kendi kendini yetiştirmiş, ermiş biriyim...

Öfke yok bende, kimseye, bunu bilsinler de ona göre tavır alsınlar.

Onlar bana kızsada, küfür etse de, benim kendileri seviyesine düşmeyeceğimi anlasınlar...

Şimdi kalın sağlıcakla,

Av. Hayri Balta, 19.11.2002

ŞAK ŞAK ŞAKKK
SSS (4)

İÇİNDEKİLER

1 SİNEM CANER WROTE	2
2 FATİH ERGÜVEN/FATİH ATACAN	2
3 GÖKMEN COLOĞLU,	7
4 GÜLAY KUTLU	9
5 GUELA'DAN	13
6 GENÇ ARKADAŞTAN YAŞLI DELİKANLIYA:	41
7 MİDEN ALIRSA	48
8 EBRU'DAN,	52
9 ZİNCİRKIRAN	52
10 TOLGA'YA,	55
11 ASLAN'DAN,	58
12 YAZAR OKULU	60
13 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN,	62
14 AV. ŞEREF KÖKSAL'DAN,	67
15 FAHRETTİN PETRİÇLİ'DEN,	70
16 UN. REAL	72
17 SAYIN UN.REAL,	72
18 ERDAL'DAN,	75
19 AV. GÜRKAN BİCEN	82
20 HASAN FEHMİ ALBAYRAK'A,	83
21 HABERCİ	87
22 HAKAN HARMANCI'DAN,	106
23 AV. M. HANEFİ ÖZTÜRK'TEN,	109
24 HAVVA GÜLBELAZ	110
25 HEPSİN HANIM'DAN,	112
26 ONA RUHUNDAN ÜFLEDİ... (K. 32/9)	112
27 HOSANNA NURDAN SÜTÇÜOĞLU'NDAN,	115
28 HÜSEYİN GÖRGÜLÜ'DEN,	116
29 CEHENNEME KADAR YOLUN VAR	116
30 "ZALİMLİĞİN BANALİTESİ (BANAL: BASİT, ÂDİ, BAYAĞI, SIRADAN...)	117
31 HÜSEYİN GÖRGÜLÜ'DEN,	118
32 HÜSEYİN GÜNEY'E,	119
33 HÜSNİYE ŞANLI'DAN	122
34 EM. ÖĞR. YALÇIN EFE'YE,	123
35 GİTTİM GELDİM	152
36 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...	159
37 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:	162

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

—
I. BASKI
AĞUSTOS 2015

1 SİNEM CANER WROTE

Sinem Caner wrote:

Ba ba ba ba, Mümtaz Şahış, Değerli Şahsiyet Av. Hayri Balta çok büyük laf etmiş.. Şak şak şakkk”

+

Bu da öyle bir şak şak çekmiş ki bana, döndüm şaşkına. Şaşkınlığımın nedeni şu ki, kimse “şak şak!” çekmedi bu güne kadar bana.

“Hep, Allahsız, dinsiz, kâfir ve de komünist olduğumu söylediler doya doya.

Merak ettiğim bir nokta var. Sinem Caner kadın mı, erkek mi?

Öncelikle bunu bilmem gerekli...

Bayan olursa bir başka, bay olursa bir başka olacak yanıtlım ona.

“Ba ba ba ba, Mümtaz Şahış, Değerli Şahsiyet Av. Hayri Balta çok büyük laf etmiş..” demiş ya bana,

Soracağım ona:

Neyime göre karar verdin “Değerli ve Mümtaz şahış olduğuma...”

Ne dinciylim, ne kinciylim...

Ben edep, erkan sahibiyim.

Kendi kendini yetiştirmiş, ermiş biriyim...

Öfke yok bende, kimseye, bunu bilsinler de ona göre tavır alsınlar.

Onlar bana kızsda da, küfür etse de, benim kendileri seviyesine düşmeyeceğimi anlasınlar...

Şimdi kalın sağlıcakla,

Av. Hayri Balta, 19.11.2002

+

2 FATİH ERGÜVEN/FATİH ATACAN

Merhaba Hayri Bey,

Benim adim Fatih Almanya dan size yaziyorum. Her

gece sitenize girip yazilarinizi ve fikirlerinizi büyük bir istahla okuyorum. Bazen de ince espirileinize gecenin yarısında kendi kendime gülüyorum. Size ne deyeyim bilmiyorum, kendi ruhumu kendi iç dünyamı buldum yazdıklarınızda. Gücünüze zihninize sağlık diyorum. Setenize İslamın gerçekleri adli siteden geçerek tesadüfi ulaştım.

Aslında benim hikayem çok uzun sizi sıkabilir düşüncesiyle fazla uzun uzadıya yazmak istemiyorum. Ben Türkiye'de Mühendislik eğitimi yapmış ve Almanya'da da tekrar bilgisayar-elektronik eğitimi almış bir insanım.

Yüksek dini değerlere göre yetişmiş bir ortamdan geldiğim için o kadar bilimsel eğitim almama ve bazı şeyleri az çok kendi kendime sorgulamama rağmen yine de at gözlüklerimi söküp atamıyordum tamamen.

Son dönemde bir ara bes vakit namazımı bile kılmaya başlamıştım huzur bulurum düşüncesiyle. Ama ne yalan söyleyeyim artık daha fazla kendimi kandıramadım ve son bir ayda herşey patlak verdi bende.

Gec oldu ama yaş 33 at gözlüklerimi korkusuzca çıkarıp cehennem ve ateş korkusunu da içimden attığımda herşeyi daha iyi analiz edebilir duruma geldim. İçimde büyük bir araştırma ve doğrulara ulaşma potansiyeli olduğu için sayfanızı araştırmalarım esnasında keşfettim.

Bunları size sunun için yazıyorum, insanları aydınlatma yolundaki kendinize yüklediniz misyonunuzun bosa çıkmayacağını bu konuda aydınlanmak isteyen kişilerin bir şekilde size ulaşacağını anlatmak için.

Artık su etrafta ulusup gelen binlerce yıllık insanları tembelliğe iten banal söylevlerden o kadar SIKILMİSTİM ki intihar bile etmeyi düşünmedim desem yalan olur.

Benim düşüncelerimle mantık verilerimle herşey çatır durumda. Cogu zaman kendi kendime düşündüm, acaba ben bir uzaylıyım da yanlışlıkla mı buraya geldim falan diye. İnsanlar o kadar basit kabul ediyorlar ki herşeyi inanılacak gibi değil.

Ekonomik SIKINTI ceker insanlar: Allahın nasibi bukadarmış derler. Allah parayı istedigine ilmi isteyeneye verir derler. Allahı parayı tekeline alacak kadar basit düşünürler. Halbuki parayı tekeline alan, istedigine veren baskalaridir.

Baslarına bir olumsuzluk gelir, Herseyde bir hayir vardır derler. Bazi insanlar vardır i ne etse ne yapsa bir şeyde dikiş tutturamaz sonra da Allahın taktiri bu kadarmis der. kimisi de isleri iyi gitmeyince besvakit namazimi kilmiyorum da onun için Allah bereketi aldı der. Allah senin gibi küçük bir adamin islerinin bereketini aldıda, hortumcuların, ückagitcıların bereketini mi artirdi. onlar ibadette kusur etmiyorlar galiba. Onların isleri valla hic de ters gitmiyor. Birak devletin adaletini ilahi adaletten bile pacayi siyiriyorlar.

Demek istedigim su, artik bu basit söylevler insanların hayatlarını kurtarmiyor ve hayatlarında onlara yol bile gösteremiyor.

Neyse Balta bey, unutmadan gerçekten Balta gibi keskinsiniz. Su son zamanlarda okudugum hic bir şeyi sizin yazdiklarınız kadar heyecanla okumamistim. Size son olarak alisilagelmis bir de dua edeyim, Allah yüreginize ve kaleminize güc versin, tuttugunuz altın olsun. O herkesin inandığını kastetmiyorum elbette!!!. Gercek yaraticiyi, herkesin göz ardi ettigi yaraticiyi kasdediyorum.

Kendinize, sitenize ve kaleminize iyi bakın ve yolunuzdan sasmayın...

fuatatacan@hotmail.com, 24.10.2003: Fuat Ergüven

+

Fatih Ergüven/Fatih Atacan

İlginize teşekkür eder, saygılar sevgiler sunarım.

Kalın sağlıcakla, saygı, sevgi size...

H.B. 15.1.2003

+

Sayın Fatih Ergüven,

Önce saygı, sevgi sana gerçekten.

Sitemi okumuş olmana sevindim.

Övgüleriniz karşısında gönendim.

Sana yanıt vermekte biraz geciktim.

Çünkü bir aydan bu yana ağır hasta idim.

Gerçeği görmüş olman sevindirdi beni.

İnsan yaşamın her zaman kendine güvenmeli.

“Yaşamak güzel şeydir be kardeşim!” demiştir Nazım Hikmet.

Nazım ustanın bu sözlerinde vardır çok hikmet.

Sitemi dikkatle okursan, çözersin bütün problemlerini...
İsterim benimle ilişkinin sürüp gitmesini...

Aşağıda bir yazı gönderiyorum.
İşte ben bu kafadaki insanlarla mücadele ediyorum.

Hele oku bak nasıl gelecek sana.
Anlamadığın yerler olursa sor bana...
Şimdi kal sağlıklıyla,
Yeniden saygı, sevgi yeniden sana...
Av. Hayri Balta, 29.10.2003

+

Sayın Hayri Balta,
Uzun süredir size yazamadım kusura bakmayın.
Ama sanmayın ki sizi unuttum. Sayfanizi genelde ziyaret ediyorum. Hatta artık arkadaşlarımla beraber inceliyoruz.

Size yeni yılınızı en içten duygularımla kutluyorum. Ha bu arada hastalığınız nasıl oldu?

Tesekkürler

Fatih Fuat /Almanya, 25.12.2003

+

Sayın Fuat Ergüven,

Önce saygı, sevgi.
Mektubun sevindirdi beni.

Sitemdeki yazılarla ilgilenmeniz güzel bir olay.
Arkadaşlarınızla birlikte sitemizi okursanız birçok sorunlar size gelir kolay...

Hastalığı zor da olsa atlattım.
Sağlığını merak edenleri ferahlattım.

Yeni yılını kutlamanıza sevindim.
Ben de sizlerin yeni yılının sağlıklı ve mutlu geçmesini isterim.

Şimdi kalınız sağlıcakla,
Yeniden saygı sevgi oradaki arkadaşlara...
Av. Hayri Balta, 25.12.2003

+

Sayın Hayri Balta,
Yeni yılınızı en içten dileklerle kutlarım.
Bu arada bana göndermiş olduğunuz maillerinizdeki
aydınlatıcı bilgileri okuyorum.

Lütfen göndermeye devam edin.
Selamlar saygılar...

Fatih Fuat /Almanya 2.1.2004

+

Sayın Hayri Bey,
Valla su Kazım neme lazım a cevap bile yazmanız büyük
incelik, sizin üstün bir mizaca sahip olduğunuzu gösteriyor.

Bu ve bunun gibileri anca kör köstebek gibi yeraltında
gezerler. Hayalet gibi hareket etmek onların en büyük
meziyetleridir, isimsiz ve şahsiyetsizdiler böyle. Medeni
cesaretleri bile yoktur ki, kendi fikirlerini isimleri ile ifade
edebilsinler. Ama kendi fikirlerini yüksek bir irade ile ifade
edenlere edepsizce saldırırlar ve utanmazlar.

Ne apuk supuk şeyler yazmış, yok savaş çıksa
kacarlarmış, kim kacarmış?. Çok merak ediyorum normal
zamanlarda bile medeni bir cesarete bile sahip olamayan
bir Kazım neme lazım, savaş çıktığında mı yüksek şahsiyet
ve cesaret düzeyine erisip. Ülkeyi kurtaracak.

Bu ülkeyi onun gibi bol keseden atanlar ve yeraltında
köstebeklik yapanlar kurtarmadı, ancak kurtarılmış bir ülkeyi
onlar bu hale getirdi.

Son olarak sunu söylemek istiyorum, eğer ülkemizdeki
insanlarımızın karakterleri bu bizim neme lazımca kazım
gibiye, vay o zaman ülkemizin haline....

Önce adam olsunlar ondan sonra atıp tutsunlar. Ne
yedigu belirsiz bir ruhu kimse muhatap alamaz...

Sağlıcakla kalın hayri bey...

Fatih/Almanya, 10.1.2004

+

Sayın Ergüven,
İlginize teşekkür eder, saygılar sevgiler sunarım.

Kalın sağlıcakla, saygı, sevgi size...

H.B. 15.1.2003

+

3 GÖKMEN COLOĞLU,

1. "Bu çok saçmayı bu kadar toplu durumda ilk defa okudum. Derleyene teşekkür ederim; fakat zihniyet 1920'lerden kalmış gibi eski ve küf kokuyor. Bunları her daim okuduk ve hatta gördük. Özellikle laiklik adına ne gibi cinayetlerin işlendiğini ve nasıl bir zümre hakimiyeti (yani efendim oligarşi) kurulmaya çalışıldığını da gördük. Her siyasi, kuruluşu destekleyenler olduğu kadar desteklemeyenler de olabilir.

Vakti ile kendi iktidarlarını daim kılmak için yaptıkları secim düzenine şimdi kendileri düştüler diye yeni yeni temsil çoğunluğu ahkamları da kesmemek lazım. Hiç beklemeysin gelecek secimde eğer bu kimseler hiçbir şey yapmasalar da sadece söz verdikleri 'Vatandasın Bilgi Edinme hakkı Kanunu'nu çıkartsalar zaten % 60ın üstünde oy alırlar.

Yani boşuna tapınılmasın azınlık iktidarı diye. 3 kasımdan bugüne kadar hiçbirisi seçilmemiş sokaktaki vatandaşlardan oluşan bir kabine ile hükümet edildi. Boşuna beceriksizlik beklemeysin. Aslında milletin beceriksizliğe artık tahammülü kalmadı.

Yani ne olsa idi % 40 oya dayanan birkaç parti koalisyon kurup kendi bakanları ile beraber Türkiye'de soygun avına çıksalar sadece kendi ceplerini doldursalar ve her gün Atatürk'ü anma günü ilan edip arkasından ağıtlar yaksalar ve gene de soygunlarına devam etseler; acılan tahkikatları kendi siyasi otoriteleri ile durdurup akamete uğratsalar daha mı iyi olacaktı; daha mı rahat edilecekti? Vallahi şu memlekette kendini soydurtmaktan bu kadar hoşlanan adamların varlığını görünce bayağı şaşırıyorum."

Dedikleri bu. Önce şu kanımı belirteyim bu Gökmen arkadaş sözü uzatıyor. Kafasının karışık olduğu ve bir de öfkeye kapıldığı belli. Çünkü ben bütün soyguncuların, vurguncuların sahte Atatürkçülerin vatan-millet-sakarya diye diye halka attıkları kazıkların hesabı sorulsun diyorum. O da beni soygunculuğun sürüp gitmesini istemiş gibi gösteriyor. Oysa ben yaşamım boyunca soyguncularla, vurguncularla uğraştım.

Ayrıca beni, yazımla ilgisi olmayan konulara çekmek istiyor ki ben buna gelemem. Kaldı ki ben hiçbir zaman dediğim dedik çaldığım düdük de demem. Desem, desem: “Benim şimdilik görüşüm bu!” derim.

Ben, yeni yöneticilere diyorum ki; halkın karnını doyurun, halkımıza iş bulun, aş bulun, karakolda dayak atılmasına ve işkence edilmesine izin vermeyin. Yolsuzlukların üstüne gidin, verdiğiniz sözünüz yerine getirin...

Ben yetmiş bir yıllık yaşamımın 53 yılını siyasetle iç içe yaşamış bir kişi olduğum için “Amanın, diyorum, Devletle takışmayın; devletin nelerden rahatsız olduğunu iyi bilirsiniz, aman dikkat!” diyorum. 1930, 1960, 1997 yılındaki olayları da örnek gösteriyorum. Sonra siyaset-mafya-bürokrasinin çalışmalarınıza engel olmasını önleyiniz diyerek kafayı: “Türban’a, İmam Hatip Okullarına, Kuran kurslarına takmayın!” diyorum. Bu yola giderseniz şeriat isterikçilerin Osmanlı döneminde bile başına gelenle karşılaşsınız diyorum.

Geriye dönüş olmaz diyorum. Mevlana gibi: “Dünle söylenen dünle geçti cancağızım! Bu gün için yeni şeyler söylemem lazım!” diyorum. Yani bu sözleri Mevlana benden 700 yıl önce söyler de ben söyleyemez miyim.. Ne var bu sözlerimde, bir dost sözü bunlar.

70 yıllık tarihimizde ilk olarak halka daha yakın bir hükümetle karşı karşıyayız. Bunlar geçmiş dönemlerde hükümet edenlerden daha çok halkın içinden çıkmış kişiler. Aman diyorum bu fırsatı iyi değerlendirin. “Sezar’ın hakkını Sezar’a, Devletin hakkını devlete verin!” ve de Devletle takışmayın yarı yolda kalırsınız diyorum. Bu uyarı görevi yapıyorum açıkça. Bunda kısacak ne var ki...

Sonra bu Gökmen arkadaş <http://www.hayribalta.cjb.net/> Adresindeki siteme girmenizi salık veririm. 1920 kafasında mıyım, yoksa halktan yana mıyım orada görür...”

Şimdi gelelim ikinci dostumuza. Bu arkadaş adını belirtmemiş. Belki de ben çıkaramadım. Bu da şöyle diyor, yine italik harflerle:

2. “Evet... çok iyi ve de büyük laflar etmiş.....neden hayretler içinde kaldınız ki? Bu lafları küçük ve de az buluyorsanız siz daha büyük daha çok laflar edersiniz.

Ancak alay etmek hakkınız olmasa gerek”

Adını bilemediğim arkadaş, sözüm sana... Ben yaşamımda kimse ile alay etmedim. Alay etmek kişilik bozukluğundan olduğu için kendime yakıştıramam...

“Büyük laflar” ettiğim kanınıza gelince ben ne söylediğimi biliyorum. Evet söylediklerim büyük sözler, yenir, yutulur gibi de değil. Gerçekten de bunları az bulursanız daha büyük sözler gelir...

Şimdilik sizi daha fazla incitmek istemiyorum, bu kadarı yeter diyorum.

Şimdi gelelim 3. dostumuza Sinem Caner dostumuza, bu da italik harflerle:

+

4 GÜLAY KUTLU

Sayın Balta,

Her ne olursa olsun bir insanın başka bir insana bu şekilde hitap etmesi yakışık almaz. Bu tür davranışların dinle, insanlıkla alakası yoktur! Kişilerle ilgili sorunlarda hiddetlenmeden mantık çerçevesi içerisinde sorunların giderilmesi veya giderilmesi için gereken yolların aranması gerekmektedir.

Biz sözünüz üzerine değinmek istiyorum

Dostlar: Bakın, görün, neler yaratırmış Yaratın...

Ey koca yaratan bak da yarattığından utan...

Yarattığın bu yaratıktan, insanlık adına, ben utanıyorum inan...

Demişsiniz. Bu insanı Allah yarattı fakat bir kadın doğurmuştur. Bu durumda bu kadınında utanması gerekir!

Şahsınıza yönelik bu hakareti kınıyorum. Umarım tekrarı olmaz.

Saygılarımla

Gülay Kutlu, 17.8.2004

+

Sayın Kutlu,

Sevgi dolu eleştirel mektupların ediyor beni mutlu.

Bir fikre karşı küfürle karşılık vermek olur mu?

Siz de bunu doğru bulmamışsınız,

Gerektiği şekilde ayıplamışsınız;
Ancak küfreden yerine küfredenin anasını
suçlamışsınız.

Küfürbazı doğuran kadının ne suçu var; siz de Allah'a
toz kondurmamaya çalışmışsınız.

Biz Hakerener, Allah, Peygamberler, Kutsal kitaplar da
dahil her olguya eleştirel yaklaşılmaya alışmışsınız.

İşte bu Hakerenler'in Allah'a karşı yönelttikleri eleştirileri
İsmet Zeki Eyüpoğlu TÜRK ŞİİRİNDE TANRI'YA KAFAYA
TUTANLAR" (Okat yayınları, 1968) adlı kitabında bir araya
toplamıştır.

Yine Rıza Zelyut da bu tür şiirleri HALK ŞİİRİNDE
GERÇEKÇİLİK adlı kitabında yayınlamıştır.

Tasavvuf edebiyatında Tanrı'ya kafa tutan bu tür şiirler
"Şathiyat-ı sofiyane" olarak adlandırılmıştır.

Ne var ki Muhammed'i eleştiriye yanaşan olmamıştır.

Çünkü Muhammed Tanrı'dan daha çok tabulaştırılmıştır;
oysa onun da eleştirilmesi gereken yönleri vardır...

Kafası çalışan, düşünmeye başlayan Kutlu arkadaş,
İslam'da bulunan kaza ve kader bahsini unutma.

Şimdi şu satırlar üzerinde de düşünmeye başla:

"Kaza ile ilgili ayetlerden anlıyoruz ki, insanın irade-i
cüziyyesi içinde yer alan yetenekleri bu fitrî kabiliyetleri
de kadere dahildir." (İslamî Kaynaklar, Prof. Dr. M. Kemal
Atik, Prof Dr. Ali Bardakoğlu, Prof. Dr. Celal Kırca, Prof. Dr.
Selâhattin Polat, Prof. Dr. Ali Toksarı. Sema Yazar Gençlik
Vakfı Yayınları: 2.Ankara-1997)

Bundan başka İslam'da "Allah ne yazmışsa o olur.
Allah'ın yazdığından başkası olmaz." (K. 9/51)

"Her şey olmadan önce levh-i mahfuz'da yazılmıştır..."
(K. 6/38 ve bu konuda 9 ayet daha...)

Bu nedenle İslam evliyalari "Yaradanı hoş gör,

yaratandan ötürü” demiştir.

Olaylara akıl yürüterek eleştirel yaklaşanlar ise bu tür yaklaşımları; akla, mantığa ve bilime aykırı bulmuştur.

Günümüzden bir somut örnek verirek.

“Örneğin: “Yani Şu Bush, denen zalim Müslüman Afgan la, Müslüman Irak’lının, ya da Şu Şaron, Filistinlilerin başına yağdırdığı bombalar da mı levhi mahfuzda yazılmıştır?” dersek;

Derine dalma, başına iş açma, derler.

Şeriatla yöneltilen bir ülkede ise ensene kılıcı dayarlar.

Böylece herkesi korkutup susturduktan sonra: “Cennet kılıçların gölgesi altında.” derler.

Günümüzde ise şeriatı eleştirenler kim vurduya gider;

Ya da memleketi terk eder,

Terk etmezse işinden, ekmeğinden ekmeğinden ederler.

Dinsel düşünceye salt eleştirel yaklaştıkları için gerek Asr-i saadet dedikleri dönemde, gerek Emeviler, gerek Osmanlı dönemlerinde kimlerin başı gitmiştir bir bilsen.

Eğer merak edersen, Vecihi Timuroğlu tarafından yazılan “İnançları Uğruna Öldürülenler” adlı kitabı (Yurt Yayınları. Şubat 1997) oku istersen...

İşte bu olaylar sonucu İslam’ın Sünnilik kolunda kimse İslam’ı eleştirmeye yanaşmamış;

Hep iyi yönlerini yansıtmış, milleti gaza getirmiş, bilen de bilmeyen de kıyısından köşesinden eleştirmek isteyenlerin kafasına çullanmış, şeriatın savunucusu olmuş...

Bu zihniyet sonunda Sünnilik Laik Cumhuriyetin resmî dini olmuş...

Eğer siz bu konularda ve hele İslam’ın kadınlar aleyhindeki hükümlerini öğrenmek isterseniz ve de şeriat militanlığına soyunan bütün türbanlı kadınlarımız, kızlarımız İlhan Arsel’in ŞERİAT VE KADIN adlı kitabını okumalıdır.

Bunu okumadan şeriat militanlığı yapan bayanlar yanlış yoldadır...

Diğerlerini bir yana bırak şu "Hulle" denen çağdışı uygulamayı unutmamalıdır...

Sayın Kutlu, bu söylediklerimi anlayışla karşılırsan edersin beni mutlu...

Hayri Balta sana saygı, sevgi sundu

Av. Hayri Balta, 18.8.2004

+

Sayın Balta,

Densizin biri size hakaret ediyor ve siz bu hakareten dolayı Yaradanın (zat' ın densizliğinden, ayıbından dolayı) utanmasını istemek/beklemez gibi bir eyleme soyunmuşsunuz. Yaradanda suç var ise o kişinin anasında babasında da suç vardır.

İnsan ahlakı ilkönce evinde öğrenir sonra çevresiyle pekiştirir.

Diğer yazdıklarınızın konuyla (yani size edilen küfürle/hakaret) bire bir alakası yoktur. Yinede bilgiler için teşekkür ederim.

Saygılarımla

Gülay Kutlu, 18.8.2004

+

Sayın Kutlu,

Önce saygı, sevgi...

Ben yaptım bana düşeni.

Sen de yaptın sana düşeni?

Daha başka ne demeli...

Fazla söz haramdır.

İnsan yeri gelince susmalıdır.

Seni senin Allah'ına

Havale ederim beni de benim Allah'ıma.

Şimdi kal sağlıcakla,

Av. Hayri Balta, 18.9.2004

+

5 GUELA'DAN

Hayri bey,

Merhaba. Size yazmamın nedeni, aşağıda izah edeceğim konu hakkında yardımınızı rica etmektir.

Ben Facebook'da "İlhan Arsel Üniversitesi" adlı sayfanın yöneticisiyim.

Sayfamızda, İlhan Arsel hocamızın adını yaşatmak, aydınlanmaya katkıda bulunmak ve insanlarımızın (özellikle de kafasının içinin değişime açık olduğu genç kuşakların) sayın Arsel'in kitaplarını okumalarını sağlamak yönünde olmak üzere hocamızın kitaplarından ya da gazete yazılarından (kaynak belirterek) kısa kısa alıntılar yapılmaktadır.

Sayfamız seviyeli bir sayfa olup hiçbir şekilde seviyesiz yorumlara ya da sayfanın kalitesini düşürecek nitelikteki şeylere izin verilmemekte, bu konularda hassasiyet gösterilmektedir.

Hayri bey, söz konusu sayfayı ben açmadım. Sayfa faaliyete geçtikten sonra sayfayı açan şahsın ricası üzerine sayfanın yöneticiliğine geldim. Ve sayın İlhan Arsel'in eşi Hepsen Arsel hanımefendinin İlhan bey'in yazılarının internet ortamında paylaşımı hususunda hassasiyetini bildiğimden dolayı sayfadaki faaliyetlerimize devam etmeden önce hem kendisini sayfamız hakkında bilgilendirmek ve hem de kendisinden sayfadaki faaliyetlerimize devam etmek adına izin almak istiyorum.

Şimdilik sayfanın künyesinde sayfanın İlhan Arsel bey'in ailesi ile hiçbir ilgisinin bulunmadığı, insanlığa İlhan Arsel'in ışığını tutmak adına sevenleri tarafından açılmış olduğuna dair bir bilgi var.

Hepsen hanımın kontak bilgileri bende olmadığından dolayı sizin vasitanızla konuyu kendisine aktarmayı uygun buldum.

Konuyla ilgi yardımlarınızı ve önerilerinizi rica ediyorum.

Saygılarımla,

Gülen Guala, 10.11.2011

+

Sayın Hepsen Arsel,

Önce saygılar, sevgiler...

Dost Gülen Guala'nın iletisini siz gönderiyorum.
Bu konudaki görüşlerini yazılı olarak bekliyorum.

Bu konuda yolumuzu açarsanız seviniriz.
Çünkü bizler İlhan Arsel Hocamızın unutulmasını değil;
Türk halkının, bütün insanlığın, gönlünde yaşamasını
istiyoruz.

Şimdi kal sağlıcakla,
Yeniden saygılar, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 10.11.2011

+

Sayın Gülen Guala..

Şu İlhan Arsel Üniversitesinin internet adresini verebilir
misiniz bana...

Çok yararlı bir çalışma...
Büyük vefakarlıktır yaptığınız Hocam'a...

Şimdi kalınız sağlıcakla...

Av. Hayri Balta, 19.11.2011

+

6 Sayın Çamaşır Suyu Ekibi,

Önce saygı sevgi... Başından beri izliyorum
gönderdiklerinizi.

Zaman zaman İslamî, zaman zaman İslam dışı
söylemlerinizi şaşırtıyorsunuz beni.

Merak ediyorum, yukarıdaki satırları sizler mi yazdınız
yoksa Ömer Malik mi? Bana öyle geliyor ki sizler tersine
çıkışlarla söyletmek istiyorsunuz Ömer Malik'i...

Ama öyle de olsa bilimsel ahlaka, dürüstlüğe sığmaz
bu yaptıklarınız. Tavrınızı kâh şöyle, kâh böyle ortaya
koymamalısınız. En azından Ömer Malik gibi düşündüklerinizi
açıkça açıklamalısınız... Bu arada da Ömer Malik'i kıvrak
zekası ve tutarlı mantığı için kutlamalısınız...

Öncelikle şu bilinmelidir ki maddenin dışında bir varlık

yoktur. Ne söylenmişse, ne yazılmışsa madde olan insan beyninin ürünüdür.

Tanrı bir kavramdır. Madde olarak yoktur, mâna olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, simge olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Zat (Kişi) olarak yoktur, sıfat, nitelik, olumlu özellik olarak vardır ve bu ezoterik (Batınî, Tasavvufî, Gizem, Giz...) 70 bin yıl öncesinden var olan ve 12 bin yıl önce Büyük Okyanus'un sularına gömülen Mu İmparatorluğundan beri böyledir. Ne var ki taş gibi, çimento gibi olan insanlığın cehaletini yenememiştir ve bu nedenle bu görüşler çok az kişilerce sürdürülmüştür.

Biraz daha açarsak insanlığın kabul ettiği genel doğrular, üstün değerler, yüce olan kavramlar yapılması gereken doğrular güzel olduğu için, iyi olduğu için tersi olan kavramlara göre daha doğru olduğu için akıllı insanlarca yeğlenir (tercih edilir). İnsanlığın doğru olarak kabul ettiği, yararını gördüğü her davranış toplum tarafından uygulansın diye kutsallaştırılır...

İşte insanın içinden gelen ve kendisini; doğru olan, güzel olan, iyi olan davranışlara yönelten olumlu duyguya Ruhül Kudüs (kutsal ruh) denir. İslamiyet'te bu ruh Cebrail olarak adlandırılır. Bizleri uyaran bu olumlu duyguları aklımız, sağduyumuz, vicdanımız ve kültürümüz oluşturur ki buna da Tanrı (Allah) denir.

Aklımızın bu olumlu duygularla bizi uyarmasını bütün tutum ve davranışlarımızda uyulması gereken bir ilke kabul edip kendimize bir yaşam yöntemi olarak kabul edersek bu da din olur...

Böylesine bir Tanrı ve din anlayışı bütün insanlık için şimdi değilse bile gelecekte tek doğru kabul edilecektir.

Yukarıdaki açıklamalarınızın hepsine katılıyorum. Ancak "Kuran'da recm yokken" önermenize katılmıyorum. Çünkü Kuran'da da, Hadis'te de Recm vardır ve Allah'ın hükmü olarak kabul edilir.

Kısaca anlatayım: Yahudiler zina yapan bir gencin elini-yüzünü boyayarak sokaklarda gezdiriyorlarmış. İslam Peygamberi bu manzarayı görmüş Medine'de. Sormuş Yahudilere "Ne yapıyorsunuz?" Onlar da: "Zina yaptığı için

cezalandırıyoruz!” demişler. O zaman İslam Peygamberi yanıtlamış: “Ama sizin kitabınızda Recm vardır. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirdirler, zalimdirler...” (K. Maide, 5/44 , 45). Yani şimdi Recm’i Allah indirdiği bir hüküm olarak kabul eden bir ayet Kuran’da varken yok deyebilir miyiz?

Bütün dinlerde günümüz ahlak, hukuk kuralları ile bağdaşır yanlar olduğu gibi olmayan yanlar da vardır. Dahası masallar ve hurafeler vardır. Örnek verirsek bir canlı Yunus balığının karnında aylarca yaşayamaz, erkeksiz kadın doğrumamaz, dört parçaya ayrılan kuşun her parçasını bir dağa yerleştirip de sonra Allah emri ile bütünleşip, canlanıp uçamaz...Daha çok hurafeler var ve bunlar akli olan insanın gözünden kaçamaz...

Artık insanlar şu mümin şu kâfir ayrımını kabul edemez. Din, millet mensubiyeti için insanların birbirini öldürmesini kabul edemez.

Yurdumuz, gezegenimiz dünyadır. Ne denli kabul edilemeyecek bir anlayış sen Gayr-i Müslimsin ben Müslim'im. Yok sen Yunansın, Rus'sun, Kürt'sün; ama ben Türk'üm. Türk bayrağı dünyanın tepesinde dalgalanmayacaksa varsın dünya yok olsun anlayışı patolojik bir ruh halidir.

Nasıl ki Türkiye cumhuriyetinde illerimizi vali yönetiyorsa; dünyamız bir birlik olsun; dilleri, kültürleri, ülkeleri ayrı olanları da bir dünya devletinin başkanlığında ülke valileri yönetsin dünya başkanına bağlı olarak (Avrupa Birliği bu oluşumun başlangıcıdır...) herkes dünya vatandaşlığında birleşsin. Kendi inancını, kendi milliyetinin geleneklerini göreneklerini sürdürsün; ama imana geleceksin diye kimseye dayatmasın, başka ülkelere saldırıp malını mülkünü yağma etmesin; hele dinlerin yaptığı gibi karısını kızını cariye, erkeklerini köle olarak kullanıp pazarlarda satmasın.... Çünkü bu davranışlar insana yakışmayacak davranışlardır. Allah da kabul etmez, gerçek din anlayışı da kabul etmez. Bu anlayışı din kabul eden kişilerin de arkasından gidilmez...

Tarih tarihte kalmıştır. Yepyeni bir tarih yaratmamız gerektir. Bu tarihte insan sevgisi Tanrı ve din olsun...Bütün insanlık öncelikle dünya devletinin insanlığa mutluluğa ve refaha ulaştıracak olan yasaları oluştursun ve bu yasalara uysun.

Şimdi kalın sağılcakla,
Av. Hayri Balta, 16.6.2003

+

Sayın Balta Bey,

Sözlerimi başından beri izlediğinizi söylemişsiniz. Çok memnun oldum hem de üzuldüm. Anladığım kadarıyla biraz hadis ve kuran bilginiz var, o halde neden bizim OM ile giriştiğimiz öğüt ve hüküm tartışmasına şimdiye dek bir fikir açıklamadınız? çok isterdim bu konudaki düşüncenizi öğrenmeyi.. Yalnızca Ömer Malik'e destek amacıyla yazdığınızı görmekle birlikte sizin de engin bilginizden bu sayede yararlanmayı fırsat bilirim!

Ömer Malik'i tanır mısınız? Anladığım kadarıyla kendisinde bazı içsel catismalar var. Kendisi aşırı uçlar arasında gidip geliyor, kıvrak kalemi bazen kayıp yanlış yönlerde işaret ediyor! Kendisini kutlamak bir yana biraz acıyorum... Eğer tanıyorsanız size onu biraz törpülemenizi tavsiye ederim, ikiniz için de daha hayırlı olur bence.

Size gelince materyalist yaklaşımınız (Madde disinda varlik yoktur- HB) Tanrı'yı tanımlama çabalarınızla (Tanrı somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. – HB) çelişiyor. Mutlaka bir tanrı oluşturma çabanız beni duygulandırmakla birlikte bütün “şöyle vardır, böyle denir... vs” şeklinde yaptığınız tanımların kendinize ait olduğunu ve tabansız kaldığını belirtmeliyim.

Örneğin aşağıdaki sözünüzü ne bir atheist ne de tanrı sevgisiyle beş vakit namaz kılan bir müsüman kabul etmeyecektir.

“Bizleri uyaran bu olumlu duygular, aklımız, sağduyumuz, vicdanımız ve kültürümüz oluşturur ki buna da Tanrı (Allah) denir.” ba ba ba...

Hayri Bey, eğer ben aklım ve mantığımla hayatımı düzenliyorsam tanrı sözüne, kavramına ve tanımına hiç mi hiç gereksinim duymam...

Müslüman ya da Hristiyanlara da tanrı senin vicdanından ibarettir dersiniz size pek inanmazlar sanırım.

Recm konusuna gelince: Yine sizinle aynı düşüncede değilim. Kuran'da lutfen bir ayetcik gösteriniz ki icinde recm olsun! Recm Türklerin hiç bir döneminde yoktur ve

uygulanmamıştır. Peygamberden seneler sonra “yazılan” hadislerin ne derece doğru(!) olduğunu her halde siz de bilirsiniz...

Bendeniz senedi sepeti belirtilmemiş bir hadisi ispat kabul etmedigimi burada belirtmek isterim. Hem Kuran’da recm vardır diyorsunuz hem de hadis veriyorsunuz. Sapla samanı ne zaman ayıracağız?

Dünya vatandaşlığı arzunuza gelince: Bugunku küreselleşme, geçmişteki faşizm ve enternasyonelizm ideolojilerinden farklı degildir. Tarihi yeniden yazalım diyorsunuz ama bu dünya devleti emeliniz tarihin karbon kopyası!

Dünya başkanı gibi iddiali bir sıfatı bendeniz hiç kimse için kabullenemem, değil ki ağzındaki cipsi çiğneyip yutmaktan aciz bir mongol için hiç...

Liberalizmin giderek ekonomik baskısını arttırdığını, zenginin daha zengin, fakirin daha fakir olduğu günümüzde, bir dünya devletini özlemek, elit tarafından yönetilmeye razı olmak yani hamuda kuzu kuzu boynunu uzatmaktır.

Diğer taraftan zaten IMF’nin sömürgesi haline gelen ülkemizdeki bu tur yaklaşımların (çoğunlukla bilgi eksikliği ve bazen de içimizden çıkan çatlak sesler) birer talihsizlik olduğunu düşünüyorum. Önceki deneyimlerimden belirtiyim: Türkiye sözünden rahatsızlık duyan anti Kemalist bir zümrenin de kendi etnikçiliklerini örtmek amacıyla dünya devleti lafının ardına sığındıklarına bir kaç kez tanık olmuştum!

Ama hic merak etmeyiniz: Bu bayrak inmez, bu ülke bölünmez.. Amerika’nın çöküşünü ise yakında hep birlikte görecegiz. Sahi siz dünya başkanı için kimi ve hangi ülkeyi düşünmüştünüz? Olası efendilerimizi tanımak bakımından sorayım dedim...

Çamaşır Suyu

Ekip değil yalnızca tek bileşim: Hipoklorur tanrılı hem de cirtsiz,

Çamaşır Suyu, 16.6.2003

+

Çamaşır Suyuna,

16.6.2003 tarihli mesajınıza çok kısa yanıttımdır:

Bir yıl önceki yazınızda bir Çamaşır Suyunun bir ekip olduğunu söylemişsiniz. “Ekip değil yalnızca tek bileşim” dediğinize göre demek ki yanılmışım.

Mesajına: “oy oyy sayın Balta” diye başlamışsınız; bu girişinizi çocukça, gayrî edebi buldum. İnsan olmanın elifbası “edeptir”, bunu hatırlatayım dedim.

Sana ayet gösterdim; bizzat Kuran’a göre Recm “Allah’ın hükmü olarak zikrediliyor!” (K. 5/44-45) dedim. Gösterdiğim ayete söyleniş nedenine açıp bakmadığın anlaşılıyor. (Sahabe ve Müfessirlere Göre ESBAB-I NÜZÛL. Telif Abdulfettah EL-KÂDÎ, Tercüme Doc. Dr. Salih Akdemir. FECR YAYINEVİ. 1986. S.154; ayrıca bu konu için Sahih-i Buhari’deki 1482 numaralı Hadis’e bakınız.)

Dahası 2. Halife Ömer, bir başka Recm ayeti olduğu ve bu Recm ayetini Kuranda bulamadığını yemin billah ederek söylüyor. (Sahih-i Buhari, 12. cilt. 2176 numaralı Hadis)

Recm, İslam Peygamberinin zamanında ve bizzat emri ile yapılmıştır. Peygamber zamanında recmedilen kadın için Sahih’i Buhar’i, “Bak adı Sahih: Gerçek” demek istiyor. 8. cilt 1162 numaralı ayet. S. 137.

Osmanlı döneminde de Sultanahmet Meydanında bir Yahudi ile zina yapan bir Müslüman kadının recm edildiğini ve Yahudi gencinin de kafasının kesildiğini tarih kitapları yazmaktadır.

“Dünya dini, dünya milletleri düşüncesi” yalnız benim değildir. Bu konuda Kaynak yayınlarında, derleyen Doğu Perinçek, “ATATÜRK Din ve Laiklik Üzerine” adlı kitaba bakmanı öneririm. Bu konuda adigeçen kitabın s. 79 ile 107. sayfasına bakabilirsin.

Gelelim Dünya Yurttaşlığına. İnsanlığın çimento gibi cehaleti yumuşayınca ya değin “...agzindeki cipsi cigneyip yutmaktan aciz bir mongol” falan kalmayacaktır, merak etme.

Dünya vatandaşlığını ne sen ne de ben göremeyeceğiz gibi torunlarımızın torunları da göremeyecek; dünya vatandaşlığı uzak bir gelecek...

Her canlı gibi Devletler de doğar büyür ölür. Amerika da

ölecektir. Amerika ki ölmeye en layık bir millettir.

Bir de şöyle diyorsun: “Ama hic merak etmeyiniz: bu bayrak inmez, bu ulke bölünmez...” diyorsun; bu sözün aslı şöyledir: “Bayrak inmez, ezan susmaz”

Öyle mi bu güne değin 17 kere bayrak inmiştir; 17 kere bayrak yeniden kaldırılmıştır. Cumhurbaşkanlığı forundaki yıldızlarla bu tarihsel gerçek dile getirilir.

Yine tarihte ezan da susturulmuştur. Şu satırları iyi oku: “...1164 yılında, İsmaili imamı 2. Hasan, Ramazan ayının ortasında şeriatı kaldırdığını açıklamıştı. Oruç tutmanın yanı sıra, namaz kılma ve diğer ibadet zorunluluklarının da kalktığını duyurmuştu. Oğlu, İmam 2. Muhammed de onun sistemini devam ettirdi.” (Ezoterik-Batını Doktrinler Tarihi, Cihangir Gener, Gece yayınları, 3. Basım. 1995. s. 120)

Daha önceki yıllarda da, Hicretin 4. asır sonra Ebâ Sa'id-el-Cenabi adında bir Arap batınisi Mekke üzerine yürüyerek orayı zaptetti, harabetti. Mescide sığınan halkı öldürttü. Yalnız Mekke'de 13 bin kişi öldürtmüştü. (Keşf-i Esrad-il Batıniye. S. 20'den aktaran: Besim atalay, Türk Dili ile İbadet. S. 13 ve ayrıca Mekke'yi altüst edenler hakkında Bilim ve Ütopya, sayı. 41, s. 21 ile Meydan Larousse Ansiklopedisinin Mekke maddesine bakabilirsin!) Oysa Kuran'da “Mekke'nin emin bir şehir olduğu ve oraya girenin güvenlikte olacağı yazılıyor!” (K. 27/91; 29/67; 95/3)

Neyzen Tefvik'in güzel bir şiiri vardır: “Ne tarikat, ne töre, hükmünü sürdüremez, yaşadıkça bu küre” diye. Devletler gibi dinler de gelip gidecektir. Hani nerde yıldız tapanlar, hani nerde ateşe tapanlar, hani nerde Mısır Tanrısı Amon-Ra'lar... Vakti saati gelince tarihe karışmayacak hiçbir devlet ve de hiçbir din yoktur.

Tanrı konusunda söylediklerim bana özgüdür. Peygamberlik edecek kadar hırslı değilimdir. Kimsenin kabul etmesini istemek gibi bir sorunum yoktur. Ben aydın ve Atatürkçü bir kişi olarak Anayasa'nın bana verdiği hakkı kullanıyorum. Düşüncelerimi açıklıyorum. Bu hakkı bana çok görmezsiniz her halde... Ha şunu da hatırlatayım, Türkiye'de Mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve aydın bir

kimse”yim. Mahkeme kararı ile Atatürkçü ve aydın sayılan ikinci bir kişinin de yurdumuzda olmayacağını sanıyorum.

Doğru ben, anadan doğma materyalisttim ve bu da benim tek övüncüm.

Senin yeniden doğuşun için bir tek yol vardır. Ömer Malik’e çırak olman. Elbette Ömer Malik seni çıraklığa kabul ederse... Ne zaman ki Ömer Malik; “Benim bu Çamaşır Suyuna verecek bir şeyim kalmadı!” diye seni mezun eder. Ondan sonra benden sana “Himmet ve Hikmet” vardır. Benim bu öğüdümü dinlemediğin sürece sana tekamül yolu kapanmıştır... Sen, “oy oyy sayın Balta” diyerek oyalanıp duracaksın.

Ha son olarak şunu söyleyeyim, bundan böyle; ne yazarsan yaz, ne söylersen söyle bana, bir tek yanıt verilecektir sana: “Hırgür ahmağa mahsustur! Önce Ömer Malik’in kapısını çal! Benim sana söyleyecek sözüm yoktur! “oy oyy Sayın Balta” demeye devam...”

Unutma yazacağın her mesaja bu tek yanıtlım kopyalanıp kopyalanıp gönderilecektir...” Bu yanıtı muhatap olmayacaksan bir daha yanıt bile verme bana...

Sen daha ana sütüne muhtaçsın. Şimdi ben sana badem şekeri veririm hangi dişinle badem şekerini çiğneyeceksin?

Şimdi kal sağlıcakla, daha ne söyleyeyim sana...

Av. Hayri Balta, 17.6.2003

+

Balta’ya,

Kısa dediginiz ama bir hayli uzun yanıtınız için teşekkür ederim.

Ancak yazdıklarımı ters anladığının her satırınızda belli oluyordu. Bunları düzeltmek amacıyla yazıyorum. Bana cevaben aynı mektubu göndermeniz hatalarınızı yinelemeniz anlamına gelecektir ki herhalde bunu yapmazsınız:

Oncelikle oy oy Sayın Balta başlığındaki “oy, oy” deyişi, oymak ya da rey vermek anlamında olmayıp tümüyle “oy oy Eminem” türküsündeki gibi bir nidadır, sesleniştir. Şimdi o türküdeki Emine nasıl ki bu seslenişi çocukca ve gayri edebi olarak almıyorsa sizin de art niyet aramamanız gerekir düşüncesindeyim. Ayrıca o türküyü besteleyen sanatçıya da hiç kimse “sen daha bebeğsin, büyü de gel” dememiştir sanırım!

Gelelim Recm olayına... Verdiğiniz ayetlere elbette ki baktım. Ancak siz de çok iyi biliyorsunuz ki o ayetlerde Recm'in "R" si bile geçmemektedir...

O ayetleri (5/44 ve 45'i) size çeşitli meallerden sunayım: Diyanet meali:

44. Gerçekten biz, içinde bir hidayet, bir nur bulunan Tevrat'ı indirdik. Kendilerini Allah'a teslim etmiş peygamberler, yahudilere onunla hükmederlerdi. Bir de Allah dostları ve ilim adamları da Allah'ın kitabını muhafaza etmekle görevli olmaları ve üzerine şahit olmaları dolayısıyla onunla hüküm verirlerdi. Artık insanlardan korkmayı, Benden korkun ve Benim ayetlerimi birkaç paraya değiştirmeyin! Ey hakimler, her kim Allah'ın indirdiği hükümlerle hüküm vermezse, onlar hep kafirlerdir.

45. Biz, onda onların üzerine böyle yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, dişe diş, yaralamada ödeşme. Kim de bu hakkını sadakasına sayarsa, o, günahlarının bağışlanmasına vesile olur. Her kim de Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmetmezse, onlar hep zalimlerdir.

Elmalili Hamdi Yazır, Ali Bulaç meali: de aynı

Şimdi yukarıdaki ayetlerden ne anladınız? "Zina, cinayet. vs suçu işleyen kişileri boynuna kadar toprağa gömün, ölene kadar üzerine taş atın diyor mu?" Demiyor! "Tevrati indirdik ve ona kısasa kısas yazdık" diyor.

Şimdi bu kısmı iyi okuyun (siz de aynı uslubu kullandığınıza göre benim bir terbiyesizliğim söz konusu değil) : Recm İslamiyet'te yoktur. Eski bir Yahudi geleneği olan Recm ancak ilkel Arap kabilelerinde vardi ve bu islamiyete asla mal edilemez. Toplumumuzda linç şeklinde gelişen bazı hezeyanlar ve galeyanlar da recm olarak kabul edilemez! Örneğin şimdi Apo'yu halka verseler, milletimiz onu molekülüne ayırır ama bunun adına asla recm denemez! Ayrıca verdiğiniz hadisler arasında çelişki bulunmaktadır. Nedense hadis diyeceğinize ısrarla ayet diyorsunuz. Ama ben sizin ayet ile hadisi birbirine karıştırmayacağınıza, bunun yazım hatası olduğuna hala umutsuzca inanıyorum..

Siz ve ekibiniz Kuran'ı peygamberin yazdığını defalarca dile getirmiştiniz. Kuran peygamber ve kendisinden sonra gelen kişilerce tekrar tekrar yazıldığına göre neden hala

içinde ısrarla recm arıyorsunuz? Bütün ayetler hüküm olsa ne çıkar? Sizin için fark etmez ki.. Sizlerin payına düşen, Kuran'ın insan yapımı olduğunu bilerek halkı aydınlatmak ve hurafelerin kökünü kazımadır, içinde harıl harıl Recm aramak ve bulamayıp bu yaşta maskara olmak değil...

Bu vesileyle bir kez daha sizleri kınıyorum!

İkinci hatanız: benim “bayrak inmez, ülke bölünmez “ cümlemi ezan susmaz şeklinde değiştirmeniz oldu. Neden cümlemi değiştiriyorsunuz? Türk- islam sentezcisi şeklinde algılamak istesenez de ulusalcı bir insanım ve ezanı korumak gibi bir girişimim hiç olmadı. Aksine Atatürk'ün Türkçeleştirdiği ezanın günümüzde Arapça okunmasına her zaman karşı çıkmışımdır. Hatta saat teknolojisinin bu kadar ilerlediği asrımızda çok yüksek sesli ezanla (insanları rahatsız ederek) namaz saatinin bildirilmesine de karşıyım.

Üçüncü hatanız bana Omer Malik'i (sanırım mürşid olarak) önermeniz. Guleyim mi ağlayayım mı? Omer Malik'in kendisi himmete muhtac bir dede nerde başkasına himmet ede! Bunu bir kenara bırakınız ben şeyhlik, mürşitlik olayını hiç sevmem! Kendi aklım ve mantığım ve tabii ki bilim benim hayatımdaki en hakiki mürşittir gerisi boştur. Öteki türlüğü zaten tekke, tarikat hayatına geri dönüştür ki burada da kendi söyleminizle “din, tarikatlar, devletler yokolacak” çelişiyorsunuz.

Dördüncü hatanız: Mekke'nin talan edilmesi ile ilgili olayı konuyla hic ilgisi yokken araya sokusturmanız.. Ben önceki yazımda “Kuran'da ne varsa aynen uyalım” mı dedim ki bana Kuran'ın çelişkilerini sunuyorsunuz? Mekke'nin talanıyla ilgili olayı ve ayeti yazıya koymanız konuyu dağıtmak amacıyla yazımlı, belki de engin bilginizin derecesine bir örnek oluşturması için seçtiğiniz bir kısım olmuş! Variin kel alaka kalsın ne gam! Değil mi efendim?

Beşinci hatanız: Bana geçmişte yıkılıp yeniden kurulan Turk devletlerini hatırlatmanız! “Bu ülke bölünmez” derken ben tarihte Turklerin devletleri yıkılmamıştır demedim. Ama “Atatürk'un kurduğu Türkiye Cumhuriyeti ilelebet yaşayacaktır” demek istedim. Çünkü bizim yıkılmamız için hic bir sebep yok. Ama dünya devletine katmak için ufaktan parçalama girişimleri olmuyor da değil.. Tabii bu

gibi faaliyetleri engellemek de sizin gibi mahkeme kararıyla Atatürkçü olanlara değil, benim gibi bu işe baş koymus, doğuştan ve gönülden Atatürkçülere düşmektedir!

Ben size bu yazımda kaynak göstermedim. Umarım bu yuzden bana layık gördüğünüz “cahil”, “ahmak” gibi nitelendirmelerinizi yine kullanmazsınız. Verdiğiniz kaynakları zaten okumuş biri olarak bu yazımda ancak sizin hatalarınızın altını çizebilirdim.. Eğitici bilgiler isterseniz konuyu belirtin size daha kapsamlı yazarım.

Saygılar,

Çamaşır Suyu

Badem şekerini de eritir...denesenize!, 17.6.2003

+

Çamaşır Suyu'na,

Ne dedimse o:

“Hırgür ahmağa mahsustur!

Önce Ömer Malik'in kapısını çal!

Benim sana söyleyecek sözüm yoktur! “

Oy oyy sayın Balta” demeye devam...”

“**ba ba ba**” demeye de devam...

Av. Hayri Balta, 18.6.2003

+

Ömer Malik'ten

*Eğer Halife Memun “Kuran mahluktur” (Yani Peygamber sözü) demeseydi ve sizin yaptığınız gibi “her ayeti hüküm kabul edip körü körüne uygulasaydı» Mutezile devrimi yapamazdı.

Önce bir iki soru sormak istiyorum ..

1-Bir ayetin hüküm olduğunu görmekle, hükmü kabul etmek arasındaki (fark demiyeyim) benzerlik nedir? (benzetmeye çalıştığınıza göre, bir benzerlik var herhalde..)

2- Mutezile, Kuran'ı farklı mı yorumlamıştır, yoksa bir çok konuda red mi etmiştir?

Cennet, cehennem, vahiy, özellikle Allah'ın insanları saptırması gibi, Vasıl bin Ata'nın Hasan Basri ile ters düştüğü, Allah'ın insanları saptırması neden Mutezile'nin ana konusu olmuştur? Bu soru özellikle farklı yorum konusuna açıklık

getirmek için önemli. Çünkü Kuran kendisini hep “anlayasınız diye apaçık bir kitap” olarak tanımlarken, neden bu insanlar hep farklı yorumlarlar? Taş kuyunun dibinden çıkamadı 1400 senedir...

3- Eğer Mutezile’de islam’a uygun bir uygulama olsaydı, diğer bir çok mezhep gibi bugün hala bir şekilde varlığını sürdürür olmaz mıydı?

4- Mutezile’ye neden Din-i akliyun denmişti..? Mutezile din-i akliyun du da, islam’a daha uygun olan diğerleri din-i akılsızıydu muydu?

Hükümlerin uygulanmasına gelince..

İsrarla, beni Kuran hükümlerinin uygulanmasını isteyen, şeriat devleti yanlısı gibi göstermeye çalışmanın belli bir amacı mı var, yoksa yazılanları anlama zorluğu mu çekiliyor..?

(Fesatlık yapanların cezası Maide 33 de yazıyor, ona göre..)

**** Bilim adamı laboratuvarına girdiği anda dinsel inançlarını bir kenara bırakabilmelidir yoksa sizin durumunuza düşer!

Türkçe’de “İşkembeden sallamak” diye bir tabir vardır..

Hangi duruma düşmüş olduğumu anlamış değilim. Durum vahim anlaşılan..

***Dinler elbise değildir! Böyle bir düşünce atheistlerin çıplak olduğu sonucuna goturur ki bence atheistler gelmiş geçmiş en mantıklı ve adil insan topluluğudur.

Dinlerin, çıplak olduğunu sanan insanların giydikleri elbise olduğunu düşünüyorum.. Üniversiteli kızın, “beynimdeki başörtüsünü çıkartamazsınız” demesi gibi.. Sizinle bu kişinin arasında da bir benzerlik kurulabilir gibi geliyor bana..

**dinsel dogmacı yaklaşımınızla bu kabuklaşmayı yavaşlatıyorsunuz.

Yazılarınızı okuyan biri, sizin bunları kökten dinci birine yazdığınızı düşünebilir pek ala...

Ne yapalım.. Ben demek ki, çamaşır suyu şişesinin dibinden bakınca böyle görünüyorum..

Atatürk’ün, Kuran’ı neden Türkçe’ye aynen çevirtmek istediğini açıklarken, Karabekir’e söylediği sözü hatırlıyorum

gene...

Sizin veya herhangi bir Müslüman'ın, Kuran'ı öğüt olarak alması önemli değil.. Kuran, gerçekte Kuran'ı kendi lisanları ile okuyan İslam ülkelerinde ne şekilde ele alınıyor ona bakalım. Önemli olan, Kuran'ın ne olduğunu tam olarak anlamak ve anlatmaya çalışmak mıdır, yoksa, Kuran'ı, yumuşak anlayışlarla yaşatarak, bir sonraki nesilin, “yaw siz böyle diyorsunuz ama, kitap böyle demiyor”, diyerek Kuran'ın aslına dönmelerine olanak bırakmak mıdır..?

Mutezile'den bahsediyorsunuz.. Mutezile, bir yerde İslam'a karşı tutum izlerken, bir yerde namaz ve oruç gibi bazı islami öğeleri yaşatarak islam'ın yaşamasına olanak verdi. İnsanlar, dinen İslam'dan çıkmış olmalarına rağmen, islami kimliklerini ve kitabı korudular. 200 yıllık değişim sonunda, sonuç ne oldu? Dinden çıktıklarının farkına vardılar ve kitabın aslına döndüler.. Çünkü ortada, ortadan kadırılmayan bir anayasa vardı.

Eğer o devirde islam yok edilebilseydi, bu gün, o Mutezile dediğiniz devrim gerçek olmuş olacaktı.. Mutezile'de kendi içinde 22 ayrı kola ayrılarak fikir ayrılıklarına düştü. Bu kitap tanrısal bir öğüttür dediğiniz sürece, kimse o kitaptan vazgeçmez.. İnananlar sonunda gider gene kitabın ana öğelerine bağlı kalır. Eğer inanan bireylere, bu kitabın tanrısal bir öğüt olmadığını, Muhammed'in, o günkü şartlar paralelinde hem kendi çıkarları, hem kendi kafasına göre görebildiği kadarı ile toplumunun çıkarları için yazdığını anlatabilirseniz, o zaman, insanlar farklı bir tutum içine girebilirler..

Benim bugün elimden geldiğince yapmaya çalıştığım, sizin ise “dinsel dogmacı yaklaşım” olarak gördüğünüz budur. Yalanlarla, saptırmalarla, kitabın aslını değiştiremezsiniz. Milyarlarca basılmış Kuran'lar elden ele dolaşıyor. Ayrıca, bugün Kuran'ı öğüt olarak kabul eden bir adamın oğlunun, yarın Kuran'ın hükümlerini esas almayacağını kim garanti edebilir. Bunun sayısız örneklerini görmedik mi? 97 senesi, sadece, Luksor katliamında, 78 kişi, çoluk çocuk, Kuran hükümlerine göre öldürüldüler.. Yakalandıklarında, hakime, Allah'ın emirlerini yerine getirdik dediler..

Bu insanlar, bu öldür hükümleri için, “bu ayetler Allah'ın

öğütleridir, yerine getirilmese de olur” demediler. Bu katliam yapıldığında ise, Mutezile’nin bittiği 8 asır olmuştu..

Bana karşı, “dinsel dogmacı yaklaşımlarınızla” ifadesini kullanmadan önce insanların hangi çıkmazlar içinde bulunduğunu anlayabilirsiniz, o zaman kolay ithamlar üretmek yerine daha akılcı ve yapıcı düşüncelere yönelebilirsiniz belki..

***Onemli olan tanrı diye birşeyin olmayabileceğini hiç değilse bir kez düşünmektir. Gerisi çok kolay gelir: denesenize!

Hayatımın hiç bir devresinde böyle bir düşüncüyü denemek gibi bir ihtiyacım olmadı. Herhalde siz bunu denediniz ve tavsiye ettiğinize göre sonuç aldınız. Daha önceki yazılarınızda, biz karşımızda konuşan ılımlı bir Müslüman görüyorduk. Şimdi ise öncekine kıyasla daha farklı bir locadan konuşan, atheistlerin mantıklı düşünen insanlar olduğunu söyleyen bir çamaşır suyu görüyoruz. Beni itham etmek yerine, daha açık konuşun da anlayalım. Yıkanmış çamaşırları ipe asmanın zamanı geldi belki de?

Ömer Malik, 8.6.2003

+

Ömer Malik’ten,

Sayın Çamaşır Suyu,

(Hayatımda, çamaşır suyuna sayın diyeceğim hiç aklıma gelmemişti ama kısmette varmış.)

Benim aşırı uçlar arasında gidip geldiğimi söylüyorsunuz.. Eleştiriye çok açık bir insan olarak, gerçekten bilmek istiyorum, nelerdir bu sizin aşırı uç olarak gördüğünüz noktalar?

Ben yapı itibarı ile herkesin düşüncesini dinlerim; özellikle kendi düşüncelerimin eleştirilmesi ni daha da dikkatli dinlerim.. Doğrusunu itiraf etmek gerekirse, karşımdakine saygımdan değil, ola ki gerçekten, içlerinde yapıcı ve haklı bir taraf vardır ve benim de dışarıdan göremediğim bu kusur ya da hatayı düzeltme imkanım olsun...

Eğer ki, karşı taraf boş konuşmalar içinde ise, bunu da ayrıca, karşı tarafın psikolojisini anlamak için aynı ilgi ile dinlemeye çalışırım... Neden durup dururken sallama ihtiyacı içine girdi diye de sorarım kendi kendime..

Burada, ayetlerdeki öğüt ve hüküm konusunu tartışırken birden bire, bazı ithamlar içine giriverdiniz.. “kendisinin içsel çatışmaları var, kendisine acıyorum” gibi ifadeler.. Neden bana acıyorsunuz? Hangi noktalarda içsel çatışma gördünüz? Düşüncelerinizi almak isterim...

Acaba, İslam’la, atheism arasında gidip gelmeye başlamış olmaktan dolayı ortaya çıkan bir ruh hali ile başkaları üzerinde içsel çatışma aramak ihtiyacı söz konusu olabilir mi? Düne kadar islam’ın yılmaz savunucusu, şimdilerde atheism kokan mesajlar... Yanılıyormuyum? Yanılıyorsam kendi bildiğiniz şekilde düzeltin..

Ben burada yaptığımız tartışmaların, kişilere karşı ithamkar olmak yerine, karşılıklı fikir teatilerine dayanması gerektiği düşüncesindeyim. Genelde, fikirleri tükenen insanlar bu tür saldırgan ruh hali içine giriyorlar, bu durumda yapılabilecek pek bir şey yok ama gene de kişiyi anlamak gerekiyor.

Aynı durumun sizde de oluşmaya başladığını görüyorum.. Doğrusunu isterseniz, üzülüğümü de pek söyleyemeyeceğim..

Siz, “şahsi değil” subject’i ile başladığınız yazışmalarınızı nerede ise hakaret sınırında sürdürmeye devam etmektesiniz.. Hayri Balta’ya “oyyy” lanarak yazdığınız bir sonraki yazıyı da biraz önce okudum. Giderek daha ilginç gelmeye başladı sanki. OM ile kapatamadığınız bir hesap varsa yardımcı olayım derim..

Konumuz din ama, dinin insan üzerindeki ruhsal etkileri de o derece önemli. Siz de aynı derece de önemlisiniz benim için. Burada zil takarak oyyy laya oyya oynasanız da, amonyak koksanız da, sizi dinlemeye devam edeceğim..

Ömer Malik, 18.6.2003

+

Mehmet Ali Bey,

Resim için kusura bakmayın. İnsanın ruh halini bozacak bir resim ama bir de siz görün istedim. Başka resimler de var. Bunların gazetelerde çıkması yasak olduğu için basılamıyor. Yayınlasalar, resmi basan gazeteye anti islamist propaganda yapıyorsun diyecekler. Aslında yayınlanması gerek. Herkes neyin ne olduğunu bilsin.

İran'da mollaların sonu geldi. Bence yakında büyük değişimler olacak. Gençler internet kullanmak istiyor, kadınlar çarşıdan çıkmak istiyor. Baskı ile bir yere varamazlar. Bu ufak görünen olaylar bir sonun başlangıcıdır. Kesilir gibi olur tekrar daha kuvvetli olarak gelir. Bence durulmayacak... Yakında çok kan da akabilir..

Ömer Malik, 19.6.2003

+

Sayın Ömer Malik ile M. Ali Dost'a,

Önce her ikinize de saygı, sevgi...

19.9.2003 tarihli mesajlarınızda adı geçen fotoğrafı göremedim mektup kutumda. Yoksa bana gönderilmedi mi?

Sonra kafamı meşgul eden bir soru var. Ö.M. bana hiç mesaj göndermiyor. Mesajlarıma yanıt vermiyor. Yoksa gözünden düştük mü? Yoksa bilmeden kendisini üzdük mü?

Mümkünse adı geçen fotoğrafı bana da gönderiniz ve beni gözden düşürerek ihmal etmeyiniz... Eğer bir kusur ettikse söyleyiniz...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 19.9.2003

+

Sevgili Hayri Bey,

Hiç olur mu, hem bir büyüğümüz olarak, hem de sizden aldığımız bilgiler olarak size her zaman sevgimiz saygımız sonsuzdur.

Konu yazmamak değil, olayları o kadar benzer bakış açısı ile görüyoruz ki, arada tartışacak bir şey kalmayınca yazılacak bir şey de kalmıyor.

Bahsedilen fotoğraf, Maide 33 ayetin bir uygulaması idi. Şu anda internet üzerinde aşırı bir yoğunluk var. Akşama fotoğrafı tekrar göndermeyi denerim.. Yalnız uyarayım, pek iç açıcı bir görüntü değil.. Yani Maide 33 ayetin bire bir uygulanmış hali...

Aynı fotoğraf için, Mehmet Bey den olduğu gibi, Çetiner Bey'den de benzer bir mail geldi..

OM, 19.6.2003

+

Çamaşır Suyu'ndan,

Sayın Omer Malik,

Balta'nin onerisiyle mustakbel mürşidim, ustam, öğreticim benim!! Ne kadar sevindim sesinizin çıkmasına anlatamam. Yoksa zavallı Balta bu sıcaklarda sizi savunacam diye perişan olacaktı sanal ortamda!

Umarım bu kadarcık eğlenceyi çok görmezsiniz banal! (Bak böyle yazınca kafiye, Baltamsı şiir oluyor)

Her insanı dinlemek gerektiğini, birşeyler öğrenilebileceğini yazmışsınız. Bu nedenle de bana gerekli önemi verip dinliyormuşsunuz. Sağolun varolun..

(Bunu hemen not defterime kaydediyorum. Belki ileride sorar morar, lazım olur...)

“Burada, ayetlerdeki öğüt ve hüküm konusunu tartışırken birden bire, bazı ithamlar içine giriverdiniz.. “

Durup dururken değil, birincisi Balta “OM'yi kutlaman gerek” deyince ikinci olarak da “OM'ye çıracak ol!” dediğinde sizinle ilgili düşüncelerimi belirtme gereği duydum.. Gereksiz iltifatlar ve övmelere karşı bir gerçeği gösterme operasyonu diyebilirsiniz buna. Tabii hocamız (!) OM'yi plajdaki Nebe sureli, tomurcuklu hurilerle dolu uykusundan uyandırmak da istemezdik...

Şimdi gelelim bana yönelttiğiniz sorularınıza:

Aşırı uçlar arasında gidip gelen acinası bir mahluk olduğunuz kanısına nereden vardığımı sormuşsunuz. Sizi yargılamak haddime düşmez, aşağıdaki gibi maddeler halinde ifade edeyim eleştirilerimi..

1- Her insanı dinleyecek denli Humanist olan, insanlık için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olan duygusal ve sanatçı görünümlü orunumlu zatı aliniz Amerika Irak'a saldırırken ve üstelik saygı duyduğunuz Avrupa'da bile milyonlarca insan bu nedenle protesto yürüyüşleri yaparken kılınızı bile kıpırdatmadınız. Yaklaşık üç ay boyunca (Amerika Irak'ın işini bitirene değin) bu grupta yaprak bile kıpırdamadı... Bu şahsınızın bir dengesizliği, aşırı uç arasında gidip gelmesi değil midir? Siz insanın hangi türünü seversiniz Omer Bey? yanıtı kolay: İslam olmayanın, gerisi ölebilir, öldürülebilir, değil mi?

2-Siz bir İslam düşmanısınız. Ama din düşmanı değilsiniz. Kaynağının yüzde seksenini (belki daha çoğunu) Tevrat'tan ve İncil'den almış bir kitaba ölesiye düşman

olduğunuz halde aynı nefreti diğer dinlere göstermemeniz; islami yererken diğer semavi dinleri (kötünün iyisi olarak) saymanız aşırı uçlar arasında gidip gelmek değil mi? Hatta dengesizlik bana göre!

3-Yine bir İslam düşmanı olarak bütün hayatınızı İslam'dan nefret etmeye adanmışken yine gelip camilerle burun buruna oturmanız sizin çelişkilerinizden birisi.. İnsan bu kadar nefretten hastalık sahibi olur; hele beş vakit ezanı dinleye dinleye tırlatır maazallah! Size İsveç ya da İsviçre gibi Avrupa ülkelerini nacizane öneririm. (Bak bi daha düşün ezan yok, cami yok, elimde kelepircikler var...)

İşte yukarıda saydığım özelliklerinizden ötürü sizi bir öğretici olarak kabul etmekten ziyade bilakis size acıdığımı söyleyebilirim.. Hayatını Nebe suresi ile harcamak nasıl bir duygu? Pek sevimli olmasa gerek!

Acaba, İslam'la, atheism arasında gidip gelmeye başlamış olmaktan dolayı ortaya çıkan bir ruh hali ile başkaları üzerinde içsel çatışma aramak ihtiyacı söz konusu olabilir mi..?

Benim İslam'ı biri olduğumu nereden çıkardınız? Bana tek bir tane yazımı gösteriniz ki İslam'ı olsun, Kuran çarpsın ki çamaşır suyu içip intihar ediciim. Herhalde yanlış anladınız. Ben doğma buyume atheistim... Hatta dindar bir atheistim diyebilirim☺ Çünkü tanrı kavramına gerek duymadan hayatımı düzenleyebiliyor, dinlerin gösterdiği bütün davranışları uygulayabiliyorum. Yani dinde "iyi insan" nasıl tanımlanıyorsa ben öyle biriyim, ama tanrısızım... Bilmem anlatabildim mi?

Siz, "şahsi değil" subject'i ile başladığınız yazışmalarınızı nerede ise hakaret sınırında sürdürmeye devam etmektesiniz..

Subject değil "konu" deseniz daha doğru olurdu... Sizi Türkçeye davet ediyorum! Hakaret sozu beni çok şaşırttı. Size acımam mı hakaret? Peki sayın Balta'nın beni maymun yerine koyup ahmak, cahil, dişsiz bebek tanımlamaları övgü mü oluyor? Hakareti bendeniz iştirken sizin ekip tarafından hakaret eden terbiyesiz sınıfına sokulmayı reddederim. Bendeniz yazdığınızı, söylediğini çok iyi bilen biriyim. Hakaretin sınırlarını (nerede başlayıp nerede bittiğini) da

bilirim:)

Düne kadar İslam'ın yılmaz savunucusu, şimdilerde atheism kokan mesajlar... Yanılıyor muyum?

Sizin burnunuz zor koku alıyor! Bir kulak burun boğazcıya görünün derim! (Bu arada yanılıyormuyum sözünü şöyle yazmalısınız: yanılıyor muyum- yani muyum ayrı; soru ekleri her zaman ayrı yazılır... bilginize)

Genelde, fikirleri tükenen insanlar bu tür saldırgan ruh hali içine giriyorlar, bu durumda yapılabilecek pek bir şey yok ama, gene de kişiyi anlamak gerekiyor.

Fikir sorun fikir belirtiyim. Yani sordunuz da belirtmedik mi? İyi ki size acidik hemen ruhsal analizlere basladınız. Ne var siz de kendinize acıyın, kotu bi sey degil☺ Bu arada ne zaman saldırmışım? İspatlasanıza! Cunku saldırmadım. Benim yazdıklarım sizlerin yazdıklarınızın yanında camasir suyunda yıkanmış gibi kalır..

Konumuz din ama, dinin insan üzerindeki ruhsal etkileri de o derece önemli.. Siz de aynı derece de önemlisiniz benim için.. Burada zil takarak oyyy laya oyya oynasanız da, amonyak koksanız da, sizi dinlemeye devam edeceğim..

Ben atheist olduğuma göre bende dinin etkilerini bulamayacaksınız. O halde önem vermeyecek misiniz? Kuserim ama o zaman :) Hem camasirsuyu amonyak degil klor kokar, amonyak kokan cistir (idrar) ki eski caglarda sizin o begendiginiz Batı'da temizligi cisle yaparlar hatta kapi kapi cis toplarlarmis..

Önce bir iki soru sormak istiyorum ..

1- Bir ayetin hüküm olduğunu görmekle, hükmü kabul etmek arasındaki (fark demiyeyim) benzerlik nedir..? (benzetmeye çalıştığınıza göre, bir benzerlik var herhalde..)

Bastan beri iddia ettim su: Kuran'da ogut seklinde ayetler olduğu gibi kesin hukum iceren ayetler de vardır. Kaldi ki hukmu kabul etmek de istege baglidir. Soyle ki islamin bes sarti her musluman tarafından uygulanmamaktadır. Ramazanda oruc tutmayanlara, Cuma namazına gitmeyenlere, bayramda kurban kesmeyenlere hatta kelime-i sahadet bile getiremeyenlere sorunuz hepsi size musluman olduklarini soyleyeceklerdir, nerede kaldı hukum ?! İstediginiz muftuye sorun: İslam hosgoru dinidir

diyeceklerdir. Hatta ülkemizde imam nikahi gibi torelere bile isteye mahsustur. Ciftlerin inancina gore imam nikahi kiylir ya da kiylmaz.

Yukarida anlattiklarim sizi yeterince aydinlatamazsa sorunuzu daha kapsamli sormanizi rica ederim. Mutlaka yanitiniz verilecektir.

2- Mutezile, Kuran'ı farklı mı yorumlamıştır, yoksa bir çok konuda red mi etmiştir..?

Cennet, cehennem, vahiy, özellikle Allah'ın insanları saptırması gibi, Vasıl bin Ata'nın Hasan Basri ile ters düştüğü, Allah'ın insanları saptırması neden Mutezile'nin ana konusu olmuştur..? Bu soru özellikle farklı yorum konusuna açıklık getirmek için önemli.. Çünkü, Kuran kendisini hep "anlayasınız diye apaçık bir kitap" olarak tanımlarken, neden bu insanlar hep farklı yorumlarlar.. Taş kuyunun dibinden çıkamadı 1400 senedir..

Mutezile sizin de çok iyi bildiginiz gibi muslumanların "akıl cagı"dir. Inanclar degil pozitif bilim dogrultusunda calismalar yapilmistir. Kuran icin fazla da kafa yormamislardir cunku isleri coktu. Oncelikle Eski Yunan filozoflarının bilimlerini cozup akil yurutmeyi ona gore gelistirmislerdi. Batiyi batının silahlariyla yenmis ve uscu dusunceyi batidan daha ileriye goturmuslerdir. Tek dayanak olarak usu aldiklarindan Kuran'daki usa uygun kisimler uygulanmis, uygun olmayan kisimler ise uygulanmamis ve bu tur mantik disi ayetlere onem verilmemistir. Mutezile tek kitabın degil binlerce kitabın degerli bulundugu ve sayilarini arttirmek icin ugrasildigi bir donemdi. İnsanların kültür seviyesi oylesine ilerlemisti ki Kuran'i farklı yorumlamak degil felsefi ve bilimsel konulara yönelmişlerdi. O dönemdeki Kuran mealı var mı bilemeyeceğim, büyük olasılıkla sonradan gelenler tarafından yokedilmiştir..

Kuran'ın gericiler ve ilericiler tarafından farklı yorumlamaları mevcuttur. Bu konuda insanların farklı yorumunu şöyle açıklayabiliriz: usa önem veren ilericiler insanlar Kuran'daki akilci yerleri, gericiler ise işlerine gelen yerleri kabul ederler. Bunun nedeni gericilerin kendi beynsel yapılarında saklıdır! Capraz kesme, recm, kafirlerle savamsa gibi konuları ele alan sizler de (ekibiniz ve siz)

bu tavrınızla ilericilere değil gericiilere hizmet etmektesiniz. Sizlere önerim aynı Mutezile'nin yaptığı gibi kendi aklınızı bir mihenk gibi one koymanız ve onun tartmadığı uygulama ve yöntemleri geçerli saymamanızdır. Aydın olmanızın biricik zorunluluğu ve sorumluluğu budur, yoksa hirsiz feneri gibi yalnızca onunuzu aydınlatır, milletin geleceğini almış ya da calanlara yardım etmiş olursunuz.

3- Eiler Mutezile'de islam'a uygun bir uygulama olsaydı, diğer bir çok mezheb gibi bugün hala bir şekilde varlığını sürdürür olmazmıydı ?

4- Mutezile'ye neden Din-i akliyun denmişti..? Mutezile din-i akliyun du da, islam'a daha uygun olan diğerleri din-i akılsızıyın mıydı...?

Mutezile'de akilci bir uygulama vardı ancak o çağda da gerici baskıdirmalar çoktu. (Aynı laik Türkiye Cumhuriyeti'ne kuruluşundan bugüne dek yapılan saldırılardaki gibi) Hatta Gazzali bile ilk basta uscu eserler yazmışken daha sonra sufilige dönüş yaptı. Mutezile'de Islama uygun olmasından daha çok devletin güvenlik politikasına uygunluk arandı . Soyle ki o çağlarda müslümanların üzerine saldıran Hacli ordularını durduracak olan kuvvet bireysellesmiş , kendini kolay kolay feda etmeyen Mutezile insanı değil, yalancı da olsa cennet vaadiyle kandırılacak, beynini dine kurban etmiş , gozu kara bir ummet ordusu idi. Hacli ordusuna karşı Mutezile savasamazdı. Bir din ordusunu tek engelleyebilecek olan yine bir din ordusuydu ve gelişen şartlar Gazali sufiligini on plana çıkardı, sonunda kazanan yine devlet politikası oldu.

Sanırım bu 3 ve 4 no lu sorularınız için yeterlidir.

Dinlerin, çıplak olduğunu sanan insanların giydikleri elbise olduğunu düşünüyorum.. Üniversiteli kızın, "beynimdeki başörtüsünü çıkartamazsınız" demesi gibi.. Sizinle bu kişinin arasında da bir benzerlik kurulabilir gibi geliyor bana..

İnsanların çıplak olmadığını biliyorsanız onlara elbise begendirme yarışına girmek bence iki yuzluluktur. Yine aydın olma sorumluluğuna geleceğim: bir insanın aslında giyinik olduğunu biliyorsunuz ama bunu söylemek yerine üzerine fazladan aldığı ortunun pis koktuğunu, onu atıp

yerine baksa giysi giymesini soyluyorsunuz! Siz ne yapmaya calisiyorsunuz? Insanlara ciplak olmadiklarini soylesenize.. Akil bunu emreder, vicdan bunu emreder. Sizin yaptiginizi ise yukarida tanımladim.

Eier inanan bireylere, bu kitabın tanrısal bir öğüt olmadığını, Muhammed'in, o günkü şartlar paralelinde hem kendi çıkarları, hem kendi kafasına göre görebildiği kadarı ile toplumunun çıkarları için yazdığını anlatabilirseniz, o zaman, insanlar farklı bir tutum içine girebilirler..

Oyle yapin siz de.. Ama yapmiyorsunuz! Kitapta her seyin kesin emir oldugunu soyleyerek insanlari yanıltiyorsunuz. Peygamberin Kuran'i kendisinin yazdiginı pekala bildiginiz halde insanlara bunu "tanrı kelamı" seklinde sunuyorsunuz. Siz kendinizi gizliyorsunuz ve kandiriyorsunuz. Aslında bir hastaliga panzehir degil zehirin ta kendisi oluyorsunuz bu tutumunuzla..

Ayrıca, bugün Kuran'ı öğüt olarak kabul eden bir adamın oğlunun, yarın Kuran'ın hükümlerini esas almayacağını kim garanti edebilir.. Bunun sayısız örneklerini görmedik mi..?

Sizin gibiler sayesinde bu olabilir... Hukum de hukum dersiniz zaten varacagimiz nokta budur. Seriat gelir o zaman siz yurtdisina gidersiniz. Misyonunuz o zaman bitmis olur degil mi?

Hayatımın hiç bir devresinde böyle bir düşünceyi denemek gibi bir ihtiyacım olmadı.. Herhalde siz bunu denediniz ve tavsiye ettiğinize göre sonuç aldınız..

Bu ihtiyaçla ilgili bir sey degildir. Bu bir yuzlesmedir. Siz hala umutsuzca bir tanrı olduguna inanıyor ve ona ibadet yollarini tartisiyorsunuz. Ben ise bir gomlek ustunuz olarak dogustan bunlari asmis durumdayım. O nedenle yine de cesaretinizi toplayip bir deneyiniz..

Şimdi ise öncekine kıyasla daha farklı bir locadan konuşan, atheistlerin mantıklı düşünen insanlar olduğunu söyleyen bir çamaşır suyu görüyoruz.. Beni itham etmek yerine, daha açık konuşun da anlayalım..Yıkanmış çamaşırları ipe asmanın zamanı geldi belki de..?

Ben camasirlarimi coktan astim, kurudular bile.. Ama sizin gozleriniz de iyi gormuyor galiba..

Saygilar

Çamaşır Suyu

Dogmalara karsi yipratmadan temizlik (hipoklorur tanrili, amonyaksiz)

19.6.2003

+

----- Original Message -----

From: Mehmet Ali

To: din ve toplum

Sent: Thursday, June 19, 2003 12:05 AM

Subject: [din_ve_toplum] biraz biz, biraz İran mollaları

Merhaba Dostlar,

Epeydir kimseden ses çıkmıyordu. Çamaşır suyunun Ömer Malike sataşması bir bakıma iyi oldu, yoksa kimsenin yazacağı yoktu.

Bugünkü Sabah gazetesinde İran'da mollaların koltuklarının sallanmaya başladığı haber edilmiş. Mollalar gidici mi sizce?

Çamaşır suyu dostum, sana da bir laf etmeden geçemeyeceğim.

Hayri Balta Beyefendi'nin felsefi bir yazı şekli var. Tanrı tanımlarını bu felsefi anlatımla yaptığı için sana çelişkili gibi geliyor. Ben kendisinin ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. Sen Omer Malik'e kızıp hıncını ondan çıkarmak istiyorsun. Yazdıklarını dikkatli oku anlarsın.

Omer Malik le sürtüşmeni de yersiz buluyorum. Boş yere akıntıya kürek çekiyorsun. Hayri Bey'in git OM a çırak ol derken demek istediği bu.

Sen iyisi mi bize anlat, nasıl oldu da İslam'a uymayan yazılar yazmaya başladın? Yoksa OM mi kanına girdi de ona bu nedenle kızılıyorsun? Yazılarından anladığım kadarı ile bir değişim var sende. Ne oldun peki şimdi Ateist misin deist misin? yoksa Mutezile nin yeryüzünde kalmış son ferdi misin?

Omer dostum, senden de ricam lütfen bir daha öyle resimler gönderme.

Boş bulundum folder a koymamışım resmi bizim kız görmüş annesine göstermiş. Kitapta yazılıken herkes öylesine okuyup geçiyordu, ayet görsel olunca milletin nevre döndü.

Zeki Kentel'e yazdığım yazılardan dolayı kutlarım. 12 den isabet etti. Hepsini diskete aldım saklıyorum. Baska Atatürkçü Müslüman arkadaşlar için lazım olacak.

Bastaki sorumu tekrar ediyorum, sizce ne olacak, İran da mollaların sonu geldi mi dersiniz?

Selamlar

Mehmet Ali, 19.6.2003

+

Sayın Dinsizler

Kalbınıza biraz korku düşürüp sizi rahatsız etmek istedim. Hz. Ali'nin müşrikle olan diyalogunu hatırlatır ve eklerim ya varsa! O zaman yandığınız resmdir. Biz hiç bir şey kaybetmiyoruz. ama siz ölene kadar ya varsa polemiğiyle yaşayacak ve pil kadar ömrünüz son bulacak, bu alemin boşuna yaratılmadığını göreceksiniz.

Sayın Çamaşır Suyu imlalarda zayıfım kusura bakmayın.

Hakan Şimşek, 19.6.2003

+

Hakan Bey,

Nazik iletiniz için çok teşekkür ederim..

Bir korktum bir korktum anlatamam!

Bence siz bu tip korkuları üzerinizden atınız. Özgür düşünüz, yalnızken bizleri hiç kimse göremiyor, hiç kimse bizi gözetlemiyor. Kuran bu güne dek defalarca yeniden yazılmış, eski musaflar ise yakılmıştır. Tanrı olsaydı önce kendi kitabını korurdu..

Saygılar

Çamaşır Suyu

Musaflara karşı cirtsiz temizlik, 20.6.2003

+

hakan celik <hakan.celik@dhl.com> wrote:

Sayın Çamaşır Suyu,

Allah kusursuz bir yaratıcı muhteşem bir sanatçısıdır. Ondan çok korkuyor aynı zamanda hiç korkmuyorum. Korku insanı dizginler sayın Çamaşır Suyu. Allah hangi olmasa olmaz özgürlüğü kısıtladı bana örnek verin Allah insanoğlunun yararına olan hiç birşeyi kısıtlamaz.

Senin insanlığa yarar zan ettiğin şeylerin altında da o sınırlı beyninle bilmediğin hikmetler vardır.

Ben Allah'ı seviyor ve korkuyorum. Bu da sevgisini kaybetmemem için beni hareketlerimde seviyeli olamaya itiyor ve hiç rahatsız olmuyorum.

İnsan ebeveynine ne kadar saygı ve sevgi duyarsa o derece de korkar. Ebeveyn zarar gelmesin diye tecrübelerine de dayanarak bazı ahkamlarda bulunur ve Allah da bize zarar gelmemesi için bize bazı ahkamlarda bulunmuş gayet doğal yaratılışın bir gayesi olmalı boşu boşuna yaratılmamış bu kopleks âlem.

Hepimiz birer fizik ve kimya ve matematik harikasıyız. ne demiş ecnebi bilim adamı, adı hatırımda değil, bir hücrenin tesadüfler sonucu oluşması çeşitli mekanik parçaların, rüzgarın savurması sonucunda bir araya gelerek uçak olması ne kadar zor ise bir beceri sahibi olmaksızın bir hücre olması o kadar zordur demiş.

Siz bir sahilde yürürken bir kumdan kale görseniz o anda vay be doğa anaya mı bak dersiniz; yoksa, vay be bu güzel kaleyi kim yapmış mı dersiniz?

Kurana ben şüphesiz inanırım Kuran'da çelişki yoktur. Sen çelişkili kitaplar almışındır, zaten mühürlüsün iyice mühürlensin diyedir. Ayrıca sen İster, İnan İster İnanma gözetleniyorsun zavallı insanoğlu bile gözlemenin önemini anlamış ki uyduları yerleştirmiş.

O ki bizi yaratan her daim gözleyecektir.

Allah size hidayet versin.

Hakan Çelik,

+

Sayın Hasan Bey,

Bir kez, yalnızca bir kezcik düşününüz... ya yoksa?!

Ne kadar ilginç bir duygu biliyor musunuz?

Olmadığına karar verirsiniz:

O zaman adaleti bu dünya üzerinde uygulayacak, hiç bir şeyinizi öte dünyaya bırakmayacaksınız.

O zaman masum çocukların ölümünü, haksızlıkları daha iyi anlayacaksınız.

Hasan Bey!

Kendimizden başka kimse yok. üstelik her insan eninde sonunda yapayalnız.. Omuzlarımızda sevap ve günahlarımızı yazan melekler de yok.. Tanrı ve ekibi yalnızca masaldan ibaret.

Semavi dinler de bir gün mitoloji olacak...
Binbir gece masalları gibi uykudan önce okunacak...
Olmayan birşeyi sevemem...
Olmayan bir şeyden korkamam..
Allah sana hidayet versin diyorsunuz, ama yok ki!!! :) :))
Çamaşır Suyu,
Hem amonyaksız hem de cırsız
Çamaşır Suyu, 20.6.2003

+

OM yazıyor:

«Aşırı uçlar arasında gidip gelen acınası bir mahlûk olduğunuz kanısına nereden vardığımı sormuşsunuz.»

Yukarıdaki cümle de şahsınızdan kısa bir alıntı..

Bazen, kişinin iki kelimesi yeterlidir, o kişinin kişiliği hakkında bilgi vermesi için...

Yeri gelmişken, amonyak konusu ile ilgili bir şey söyleyeyim.. Sıvılar konusunda pek bilgim yoktur, ben Çamaşır Suyunda var zannediyordum, kokunun başka şeyden geldiğini bilmiyordum... Bunu da bu vesile ile öğrenmiş olduk..

Bir mahluka yazmak için bu kadar zaman verdiğinizize göre, bu mahluk'un iki naçizane açıklamasını dinleyin..

Ben bir öğretici değilim... Ne sizin, ne de bir başkasının öğreticisi olmak gibi bir hevesim hiç bir zaman olmadı. Hele sivilleşmiş zekalarla hiç bir işim olmaz. Bunu parantez içinde bildireyim.. Bazı bilgileri, fikren anlayabildiğim insanlarla paylaşmayı severim. Ben onlara bir şeyler verebiliyorsam, onlardan da birşeyler öğreniyor ve alıyorumdur. Biz buna bilgi alışverişi deriz. İnternet, doğru kullanıldığı takdirde, bu iş için oldukça elverişli bir ortamdır..

İslam'a karşıyım. Doğrudur. Diğer dinlere de aynı derece de karşıyım, ama Müslüman bir ülkede İslam kimliği ile yaşamak zorunda olduğum için, verdiğim vergilerden Diyanet pay aldığı için, ezan duymak zorunda kaldığım için, İslam'ın doğrudan bu ülkeye zararı olduğunu gördüğüm için, eleştirim İslam'a yöneliktir. Gene de bilgi paylaşımı amaçlı hazırladığım sitede, Tevrat ve İncil'e dair eleştiriler de vardır. Hatta, Tevrat'ta geçen katliam ayetleri aynen alınmıştır... Sıvısal bilginize..

Sizin atheist kimliğinize gelince. Ne olduysa, bu konumu denemeye karar verdiniz. Burada kimse «ben eskiden de atheist idim» martavalını yutmaz..

Son bir kısa alıntı daha yapayım, daha fazla zırvayla uğraşmak istemiyorum..

«Peygamberin Kuran'ı kendisinin yazdığını pekala bildiginiz halde insanlara bunu "tanrı kelamı" şeklinde sunuyorsunuz.»

Günün incisi.. Muhammed mi yazmış Kuran'ı? Ya Allah yazdıysa? Bir düşünün bakalım...

Hem gördüğünüz gibi burada dinleri bir tarafa bıraktık ve isteğiniz üzere sizi eşlendirebilmek için bütün hümanist duygularımızla elimizden geleni yapıyoruz..

Umarım yeterince eşlendirebilmişizdir.

Gene bekleriz ama amonyak kokusu olmasın lütfen.

Omer Malik, 20.6.2003

+

Mehmet Ali <malituran@yahoo.com> wrote:

Bence aranızdaki tartışmaya son verin de yayılan İslam a karşı herhangi bir öneriniz var mı onu söyleyin.

Sn Hayri Balta'nın yazılarını okuyorum. Yalancı islamileri iyi teşhis ediyor, bu yazıları herkesin okuması lazım.

Selamlar

Mali, 23.6.2003

+

Sayın Turan,

Günümüzde, kendinin atheist olduğunu söyleyenler çıkıp ta Kuran'ı savunduktan sonra, İslam'ın yayılmasına şaşmamak gerekir. Hiç bir şey yapılamaz, biz burada kendi aramızda konuşur dertleşiriz hepsi bu..

Bireylerin algılama kabiliyetleri ve algıladıklarını da değerlendirebilmeleri önemlidir konuların açıklığa kavuşması için.

Dikkat ederseniz, Çamaşır Suyu rümuşlu şahıs, geçenlerde, burada Amerika Irak'ı ele geçirirken biz neden hiç bir şey yazmamışız, nerdeymiş bizim hümanist düşüncelerimiz diye bize serzenişte bulunuyordu. Aynı şahıs, daha önce Kuran'ı savunuyor, bugün atheist olduğunu söylüyor. Benim agnostik Hristiyan olduğumu belirtiyor,

kimlere mahluk denirmiş sözlükten bunun açıklamalarını yapıyor.. vs.

Bir de ekip meselesi var. Sanırım siz de ekibe dahil edilenlerdensiniz.. Yakında herhalde internet çetesi olarak çıkarız ortaya..

Hani <senop'lu Fîlozof demiş, "Gölge etme başka ihsan istemem." Bizimki de bu hesap..

Herkes kendine göre birşeyleri anlayacak.

Ömer Malik, 23.6.2003

+

Çetiner Çalış'a,

Sayın Çetiner,

Önce saygı, sevgi... Sevdim Zeki Kentel'le hır-gürü kesmeni... Hır-gür ahmağa özgüdür.

Anlamsız tartışmalara son verilmelidir.

Bizler düşüncelerimizi açıklamakla yükümlüyüz.

Dediğim dedik çaldığım düdük dememeliyiz.

Bu sözlerim aynı zamanda Zeki Kentel Beyedir de...

Zeki Kentel bey bu yaşta niçin yorar kendini böyle...

Mesajının alındaki imzayı çok beğendim. İsteğim Bilgisayarda nasıl imza atılıyor bana öğretmendir.

Sitemdeki yazıların altına imza atmak özlemimdir.

Şimdi kal sağlıcakla, saygılar, sevgiler sana.

Av. Hayri Balta, 23.6.2003

+

6 GENÇ ARKADAŞTAN YAŞLI DELİKANLIYA:

Sayın Hayri Balta,

Yazınızı baştan sona kadar okudum. Bir zamanlar ben de İslam'daki kadınla ilgili küçük çapta bir araştırma yapmıştım. Ancak siz herşeyi olanca detayına kadar anlaşılır ve çok sağlam kaynaklara dayandırarak yazmışsınız. Bu konuyla ilgili başka yerlerdeki yazılarımda bu yazınızdan çok alıntı yapacak gibiyim.

Memleketi Din belasından kurtarmaya çalırken daha evrensel değerlere başvurulmalı diye düşünüyorum. Süngünün ucunda gençlere aydınlık getiremezsiniz ya da kadını özgürleştiremezsiniz.

Yazınızla ilgili takdirlerim gibi bu küçük eleştirimi de dikkate almanızı istiyorum ve daha evrensel değerlere başvurulmalı Daha özgür bir insanlık için bazı düşüncelerimizden fedakarlık yapmak zorundayız gibi geliyor bana.

Teşekkür ederim

Genç Arkadaşınız, 26.12.2001

+

Yaşlı Delikanlıdan Genç Arkadaşa:

Genç Arkadaşım,

Önce saygılar, sevgiler sunarım...

Benim can yoldaşım. İlgi duymuşsun, yazımı okumuşsun...

Oturmuş yanıt vermiş, eleştirmişsin...

Hiç olmazsa dipsiz kuyuya düşen taş gibi yanıtız kalmamış yazım.

Sana teşekkür etmem lâzım...

Benim güzel kardeşim, bana her ne derssen de, kabulüm; ama benimle faşizm arasında uzaktan-yakından bir koşutluk görme demeliyim...

Sözünü ettiğin yazıda (“**KAYGILARIM**” ve “**İRANLI FATMA’YI DİNLEMEZSENİZ**” adlı yazılar...) bir gerçeği vurguluyorum, bir olguyu dile getiriyorum.

Ben gerçekçi bir adamım, olanı olduğu gibi yansıtıyorum.

Ordumuzun geçmişinde neler var, neler...

700 yıllık tarihimizde bütün ileri atılımların başında ordu var.

Bütün gerici isyanların karşısına çıkar.

En yakın tarihimizde bir 27 Mayıs Devrimi var ki bu büyük bir atılımdır.

Nazım Hikmet'i okuyabilmemizin kaynağında bu vardır.
Aydınlarımızın; Bilimsel Sosyalizmi, Marksizm'i
tanımasının temelinde de 27 Mayıs vardır...

Aydınlanıp aydınlatan aydınlarımızın başında da: "Çetin Altan, İlhan Selçuk, İlhami Soysal" ve bir de haftalık "Yön" dergisi vardır.

Bunlar ölümü göze alarak halkımızı aydınlatmıştır...

Örneğin İlhami Soysal'a, Derin Devletin adamları bir güzel dayak attılar Çankaya yokuşunda...

Çetin Altan ise Mecliste linç edilerek öldürülecekti az daha.

İlhak Selçuk'a o da hapislerde yattı yıllarca boşu boşuna...

Bu aydınlatma halkımıza "hakkını arama yolunu" açtı.

Halkın bu uyanışı ekonomik uyanışı aştı...

Halkın bu uyanışı karşısında işbirlikçi kompradorların akli ... karıştı.

O güzelim ordumuzu kullanarak 12 Mart 1971'de aydınlarımıza ve uyanan gençlerimize karşı savaş açıldı.

Onları pırasa gibi biçti, buldozerle ezer gibi ezdi geçti.

Kaçabilen de yabancı ülkelere kaçtı.

Halkımız **"Üreten biziz, yöneten de biz olacağız!"** diyordu.

Bu haykırışları duyan işbirlikçilerin akli başından gidiyordu.

Baktılar ki gençlerimiz durmuyor.

Halkımızın önüne düşmüş, ölüme göğüs germiş, hak istiyor.

"Amerika'nın desteğinde, Derin devlet güdümünde..." gençlerimiz tahrik edildi.

Tahrike kapılmayan gençlerimiz silahlanarak kendilerini savunsun diye, işkence edildi.

Kimi göz altında öldürüldü kimi kaybedildi.

Kimi faili meçhullerde gitti.
Kimisi yargısız infazlarla tüketildi...

Amerika destekli Derin Devlet, istedi ki gençlik halkla bütünleşmeden silaha sarılsın.
Kendini savunsun, kendini savunsun da layığını bulsun...

Dediler ki: vakit daha çok geçmeden, halkla bütünleşerek güçlenmeden...
Bellerini kiralım da kurtulalım ellerinden...

**Baktılar ki sosyal uyanış, itle-mitle durdurulamıyor.
Millet, birbirine girmiş, birbirini öldürüyor.
Millet, korkusundan gün batmadan evine koşuyor.
Kapılarını sıkıca kapatıp yarın ne olacak korkusuyla,
bekliyor...**

Halkçı gençlerimize karşı yoksul çocukları lümpenlerin cebine birkaç kuruş koydular, ellerine silah verdiler...
“Korkmayın, vurun öldürün, arkanızda biz varız!”
dediler...

Arkasına sağlama alanlar; boğma telleri, mermiler, tabancalarla öldürdüler de öldürdüler...

Eylemlerine de: **“Milliyetçi gençler, Devlet güçlerine yardım eder!”** dediler. Hiç acımadan, hiç düşünmeden halkçı gençlerimizi, beşer beşer, onar onar boğdular, kurşunladılar, yaraladılar, öldürdüler...

Hep birden nerede bir aydın; Profesör, Doçent, öğrenci, işçi lideri gördülerse hakkından geldiler.

İşbirlikçiler, gençleri birbirine düşürdük diye keyifleniyordu.
İti, kurda kırdırdık diye barlarda, gazinolarda kadeh tokuşturuyordu.

Ortalığı temizleyip memleketi banka soyguncularına, hortumculara, hayalî ihracatçılara, rüşvetçilere, komisyonculara teslim etmek için solculardan temizlediler...

Böylece yediler, yedirdiler, sebeplendiler.

“Ya susacaksınız, ya kan kusacaksınız!” dediler.

Evvel Allah susmayanların da ağzından kan getirdiler...

İşte bu sıra 12 Eylül müdahalesi oldu.

Müdahale olmasaydı memleket kan gölü olacaktı.

Ancak niyet iyi idi, sonuç kötü oldu.

Kabak Atatürkçülerin, aydınların, solcuların başına patlıyordu,

Sağcılar ise devletin bütün kadrolarına doluşuyordu.

Amerika sosyal uyanışın önlemek için boş durmuyordu, önlemler alıyordu.

Yeşil kuşak adlı planla solcuların karşısına şeriatçıları çıkarıyordu.

Şeriatçılara gün doğmuştu fırsat bu fırsattı. Kaçak Erbakan yurda getirildi.

Kendisine sola karşı dincileri örgütleme görevi verildi...

Arka arkaya, Millî Nizam, Milli Selamet, Refah, Fazilet Partisi açıldı.

Bunlar da “**Laikliğe karşı hareketlerin odak noktası...**” oldukları gerekçesiyle tek tek kapatıldı...

Bir yanda ırkçı faşistler, diğer yanda dinci faşistler Devleti ele geçiriyordu...

Hayalî ihracatçılar, hortumcular, komisyoncular, naylon faturacılar, rüşvetçiler, soyguncular, beyaz kadın tüccarları fuhuşçular, uyuşturucu çetecileri, yargısız infazcılar; tabulara dayanarak, yalan kullanarak memleketi talan ediyordu...

Aydınlarımız, politikacılarımız inançlara saygı, memlekette demokrasi olmalı diyerek Refah iktidarına göz yumuldu.

En tanınmış Atatürkçülerimiz bile, demokrasi hatırına “**Elhamdülillah ben de Müslüman’ım!**” diyerek geleceğini sandıkları şeriat devletine yatırım yapıyordu.

Böylece kendini sağlama aldığıını sanıyordu...

Eğer 28 Şubat darbesi olmasaydı. Refahçılar, Şeriat devleti kuracaktı. Ülkemiz Afganistan'a dönecekti.

Her Millî Görüşçü (Dinî görüş demek) bir şeriat polisi olarak başımıza dikilecekti.

Genç kızlarımıza, kadınlarımıza türban yetmeyecek çarşaf diktirilecekti.

Erkeklerle iş bulunsun diye kadınlarımıza işten el çektirilecekti.

Nerede bir Atatürkçü, laik varsa hepsinin köküne kibrit suyu ekilecekti...

Bir aydın, bir düşünür gerçekçi olmalı. Şabloncu, slogancı olmamalı.

Herkesin hakkını vermeli, her şeyi yerli yerine koymalı...

Şimdi sana bir soru:

"Şeriat belâsından" nasıl kurtulacak bu millet karışmazsa Ordu?

Hangi aydın halkla karşı çıkacaksın şeriat belâsına... Allah, din ve oy aşkına...

"Hak din İslam'dır." (K. 3/19).

"İslam'dan başka bir dine tabi olanın dini kabul olunmaz." (K. 3/85) diyor önüne gelen...

Devlet büyüklerimiz, politikacılarımız bile hep birden:

"En akılcı, en mükemmel, en son din bizim dinimizdir.

Kutsal kitabımızın bir harfi bile değişmemiştir." der.

Oysa ne en akılcıdır, ne en mükemmel, ne en son dindir...

Nne de kitabının bir harfi bile değişmemiş değildir."

Varsa da yoksa da din...

Allah'ın şeriatı aşkına gözü dönmüş milletin.

Durum bu iken ve bu da bir gerçekken; bana, nasıl:

"...daha evrensel değerlere başvurulmalı..." dersin?

Ordu karışmasın da ne etsin?

Şeriatla baş edecek bir formülün var mı senin?..

Varsa söyle hep birlikte başa getirisin...

Bütün bunlara karşın: İki on iki gözümü korkuttu.
Beni onlardan soğuttu.

Ne olur beni daha fazla söyletme.

Söyletip de TCK m. 159 kapsamı içine düşürme.

Bana ne söylersen söyle de: H. B.'nin de faşizme çok
uzaktan da olsa özlemi var deme...

Ben faşist sempatzanı olamam...

Amerikan işbirlikçilerine uşaklık edemem.

Kendime milyarlar biçip de: Asgarî ücret 165, Emekliye
200lira maaş, işçiye 250, memura 300 lira veremem.

Memleketin yüzde yirmisi açlık, yüzde ellisi yoksul iken;
ben, rahat kahvaltı bile edemem.

İşçiye, toplu sözleşme ile, üç yüz milyon kotarıp kendisi
için üç milyarı az bulan sendikacı gibi villalar yaptırıp lüks
arabalarda caka satarak gezemem.

Meydanı İrkçı Faşistte, Dinci Faşistte bırakamayız
elbette...

Faşist yönetimi altında yaşamamak için: Darbe de
yaparız, devrim de yaparız gerekirse ...

Göğsümüzü siper ederek geçit vermeyiz Faşizme...

Memleketi İrkçı ve dinci faşizme teslim etmemek için
Ordu ile de işbirliği yaparız yeri gelince...

İşte sana Nazımdan iki mısra:

**"Sen yanmazsan, ben yanmazsam, nasıl çıkar
karanlıklar aydınlığa?"**

Bir tek düşman tanırım o da İnsanlığın baş belası İrkçı ve
dinci faşizmdir. Aşağıda sunduğum; sen doğmadan önce,
faşizmin en acımasız olduğu bir dönemde, faşizm hakkında
yazdığım bir şiirdir.

Şimdi sana kal sağlıcakla...

Kucak dolusu sevgiler yolluyorum Genç arkadaşım

sana...

Av. Hayri BALTA. 30.12.2001

+

7 MİDEN ALIRSA

Faşizm, orda değil şurdadır.
Başka yerde aramayın burdadır?

Liselerde, Üniversitelerde kışkırtıcı...
Öğretmenlerin, doçentlerin, profesörlerin, işçilerin,
öğrencilerin, solcuların canını alan bir cana kıyıcı...

Köylerde, kenar semtlerde yoksulluk.
Sendikalarda korkuluk.
Otel lobilerinde pazarlık...
Kokteyl salonlarındaki yılışıklık...

Şili'de Pinoş'e. Afrika'da paralı asker, lejyoner.
Öldürdükleri gerçek milliyetçi, yurtsever...

Emniyette işkence, karakolda dayak...
Kafatasçının elinde bayrak...
Güçlüye yalakalık yapacak kadar alçak mı alçak...

Feodalin elinde kırbaç. Kapitalistin elinde cop.
Emperyalizmin elinde maşa. Maşanın emrinde uşak.
Tabanca, kurşun, sopa, zincir, bıçak...
Korkak, korkak, çok korkak...

Yurdumuzda komando, kodaman...
Toplantıda, yürüyüşte, direnişte, grevde kışkırtıcı
ajan...

Namluda kurşun, ölüm kusan...
Bir tek sloganı var: Kan! Kan! Kan!...

Atatürk'e, devrimlerine düşman...
İşçiye, köylüye, dişiye düşman...
Aşa, işe, barışa, özgürlüğe karışan...
Bir tek dayanağı var: Yalan, yalan, yalan...

Faşizm; kan ister, kavga ister, güçsüzlere saldırmak ister.

Bütün ulusları sindirmek ister.

**İşbirlikçilere uşaklık, sermayeye bekçilik eder.
Aydınların, işçilerin, öğrencilerin sesini kesmek ister.**

**İşte Faşizm budur...
Miden alırsa yüzüne tükür...
Hayri BALTA.**

NOT:

27.1.1977 de Özgür Gaziantep'te; 15.2.1977 de haftalık Genel-İş emek gazetesinde yayınlanmıştır...

Yazar, bu yazıdan üç ay sonra, 27.3.1977'de kurşunlanmıştır.)

+

Sayın Hayri Balta,

Öncelikle sizi aydınlatmak asla bana düşmez bunu belirtmek isterim. İlgimize ve samimiyetiniz için de teşekkürlerimi ayrıca iletmek isterim. Uzun zamandır mektuplarıma bakamadığımdan şimdi cevap vermek zorunda kalıyorum.

Aramızdaki yazışmalar hiç bana sormadan yayınlamanızda bir sakınca yok. Bundan sonrada izin istemenize de gerek kalmamış oluyor.

Teşekkürler.

Genç Tavır, 2.1.2001

+

Genç Arkadaşım,

Bu gün gelen 2.1.2001 tarihli ve 12.26 ve 13.24 tarihli yanıtlarını aldım.

Sana hak vermiyor değilim. Haklısın, hem de çok...

Ben 50 yıl solcuların içinde yaşadım.

Sendikalarda ve partilerde...

Gördüm ki bu sendikalar ve sol partiler bile...

Kendisi için sınıf değil kendiliğinden sınıf...

Kimi iktidar olma derdinde,

Kimi sınıf atlama derdinde.

Kimi şan, şeref, şöhret ve para derdinde...

Hele bir düşün bu solcu olması gereken sendikacılar ve partililer...

Komünist diye benim gibi bir insana uzaydan gelmişim gibi bakar.

O zamanlar böyle idi:

Adı komünistte, sosyalistte çıkmış bir adam uzaylı görüldü gibi...

İnsanların sınıf bilincine sahip olması için uyanması ve gerçekleri görmesi gerek.

Bunun için de insanın bağlı olduğu tabulardan kurtulması gerek.

Hâlâ ve hâlâ dincilik, ırkçılık peşinde koşan,
Kendini kanıtlamak isteyen...

Sınıf atlamak çabasında olan,
Liderlik peşinde koşan
İnsanlığa, memlekete, kendisine bile yarar olmaz böyle
insandan...

Senin anlatmaya çalıştığın anlamda devrim; ezilenlerin, emekçilerin, esnafın, memurların, köylülerin hakkını aramasıyla başlar.

Bizim seçmenlerimizin büyük çoğunluğu; şan-şeref sahibi, paşa unvanlı, soylu, varlıklı politikacıların peşine düşmekle kendini sağlama aldığını sanır.

Bu çok büyük yanılgıdır.

İnsanların en aptalı bu tür çıkarıcı politikacılardan hayır geleceğini sananlardır.

Ne var ki ben gözlemlerimde bu gerçekleri görerek kahroldum ve kahroluyorum...

Unutma, 1997'de 50 kilo altın biriktiren,

25 kere Hac'ca gidip gelen,

Başbakan oldu ve partisi de oldu en önde gelen...

Her hastanın, hastalığının türüne göre, bir ilacı vardır.

Kanser hastasına nasıl ateş düşürücü ilaç verilmez de; kemoterapi-radyo terapi yapılırsa,

Talibanların Amerika, Millî Görüşçülere (Dinî görüşçülere...) 28 Şubat gerek...

Bu olayların devrimle falan ilgisi yoktur.

Bu olaylar siyasal ve tarihsel olaylardır...

Bir baba nasıl uygunsuz yola giden, rüştüne ermemiş çocuğunun ensesinde tokadı patlatırsa;

Bir iktidar uygunsuz yola girirse...

Memleketi Ortaçağ kuralları ile yönetmeye kalkarsa,

Ayıp olmaz mı layık olduğu tokat ensesine layık olduğu 28 Şubat tokadı yapıştırılmazsa...

Kıvrıkoğlu Paşa'nın dediği gibi: **"Bunlar bu kafada gittiği sürece enselerine tokadı yiyeceklerdir!"**

Başka yolu yok bunun... Bunlar, her tokat yedikçe, tokadın niçin geldiğini anlamadıkları için: **"Allah bizi sınıyor. Sabır etmemiz gerekir..." diyecektir...**

Ne var ki gelmez akılları başlarına, kaldıkları yerden devam ederler...

Evrensel değerler, evrensel değerlere saygı duyanlar için söz konusu olur.

Siz gençliğin verdiği heyecanla ezilenler, ezilmekten, sömürülmekten bir an önce kurtulsun istiyorsunuz...

Ben ise yaşımın verdiği olgunluk gereği koşulların oluşmasını beklemekteyim.

"Bizim dediğimiz değil onun dediği olur." demekteyim.

Bu, bilimsel sosyalizmde ve diyalektik yöntemde: **"Niceliksel birikimlerin niteliksel dönüşümleri yaratmasıdır..."**

Bu olaylar insanların isteği ile olmadığı için **"Allah'ın dediği olur!"** deyip işin içinden çıkmışlardır...

Genç arkadaşım, yaşından beklenmedik bir olgunlukla

yanıt verdiğin için bana,
Teşekkürler sana...
Şimdi kal sağlıcakla...
Av. Hayri BALTA. 2.1.2002
+

8 EBRU'DAN,

Selamlar Hayri Bey,
Beni belki duymussunuzdur. Uzun suredir internette İlhan Arsel'in kitaplarından oluşan bir site yürütmekteydim. Ne yazık ki bu site birkaç gün önce sanırım seriatçıların organize şikayeti üzerine kapatıldı.

Butun uğraşlarıma rağmen açtıramadım.

Şimdi bu işi ücret karşılığında yaptıracağım. Daha da kapsamlı bir site kuracağım. Sadece İlhan Arsel'in değil, baska aydınlarımızın da yazılarını içeren bir sayfa kurmak istiyorum.

Gördüğüm kadarıyla sizin sayfanız da şu anda bedava hizmet veren geocities üzerinde. İlerde sizin sayfanız da şikayet üzerine kapatılabilir. Yeni kuracağım sitede size de yer ayırabilirim isterseniz.

Ozgecmisinizi gözlerim yaşlı okudum. Bir dönemin anıları kafamda canlandı. Babamla aynı yaştaşınız. O da Ankara Hukuk'tan mezun ama sanırım 1964'de bitirmiş.

İlke olarak gerçek ismimi gizliyorum. Ebru Zincirkıran ismini kullanıyorum. Uğraşımız kişilere karşı değil de daha çok fikirlere karşı olduğundan bunu anlayışla karşılayacağınızı umuyorum. Görüşmek umidiyle...

Saygılar...

Ebru. 9.12.2001

+

9 ZİNCİRKIRAN

Sayın Zincirkıran,
Önce saygı sevgi...
Çoktandır merak ediyordum seni.
Önceleri gelen e-postalarını okurdum.
Beğenirdim, sakladım, memnun olurdum...
Sonra ne oldu bilmem.

Son olarak arkadaşların bölünmesi sırasında,

“Ben artık yokum!” diyerek çekilmen...

Sevindim adını e-postamda görünce yeniden...

Hele doğrudan bana yazmış olman beni daha çok sevindirdi. Hem sevindirdi, hem de gönendirdi.

Daha önceleri size arkadaşlara gönderdiğim e-postalardan da göndermiştim.

Hiç birine yanıt almayınca bir daha göndermeye çekinmiştim.

Dipsiz kuyuya atılan taş bile ses verir.

Bu nedenle derim ki kısa da olsa alınan bir yazı üzerine görüşler, duygular bildirilmelidir.

Sitenizden haberim yoktu...

Diğer arkadaşlarda olduğu gibi sizin de Sitenizin kapanmış olması beni korkuttu.

Bağnazlarla beğenilmeyen sitelerin başına böyle şeyler gelebiliyor.

Biliyorum benim Site de hoşlarına gitmiyor.

Buna hazırlıklıyım ben.

Bu nedenle e-posta adresinizi istiyorum hepinizden.

Bana gelen e-posta adreslerine Sitede de yazıyormuşum gibi yazıp yazıp göndereceğim üşenmeden...

İlhan Öğreticimin hayranı olduğumu biliyorum.

İlhan Öğreticimle telefonla konuştuğumu da İlhan Öğreticimden öğreniyorum.

Yazılarıma yer vereceğini bildirmişsin.

Böylece beni bir kere daha sevindirmişsin.

Bundan böyle size yazdığım yazılardan göndereceğim.

Bildirirseniz sitenizin adresini, sitenize de gireceğim...

Adınızı gizlemenize bir şey diyemeyeceğim.

Ben sizi böyle seveceğim: İster yaşlı, ister genç; ister bayan, ister erkek, aşk olsun diyeceğim....

Sevgi en yüce bir duygudur (Tanrı..),
Sevgi insanı oluşturur...

Şimdi kal sağlıcakla,
İşte İhsani'den bir küçük armağan sana:
+

“ALLAH...

**Ben Allahı başka yerden
Sordum baktım Allah bende.
Açtım iki gözlerimle
Gördüm baktım Allah bende.**

**Aradan kalkınca perde
Bana göründü her yerde.
Dediler biraz ilerde
Vardım baktım Allah bende.**

**Ben bir İhsani'yem aha
Hem vallaha hem billaha.
Tutup kendimi Allaha
Verdim baktım Allah bende...”**

Av. Hayri BALTA. 9.1.2002

+

İhsanî'den bir şiir daha:

SAKAL

Sakal seni güzel için taşıyım
Ben seni kesemem kara sakalım
Güzeli görünce hafif kaşıyım
Ben seni kesemem kara sakalım.

Hacı gibi üç beş karı almadan
İmam gibi yanlış namaz kılmadan
Camilerden halı kilim çalmadan
Ben seni kesemem kara sakalım.

İhsanî'yem sakal değil gözüksün
Kullanmaya elde büyük kozumsun
Halkı kandırmaya bana lâzımsın

Ben seni kesemem kara sakalım.

(Aşık İnsanî. Dünden Bugüne.

May Yayınları. 1976. s. 39)

+

10 TOLGA'YA,

Sayın **Tolga**,

Gönderdiğin mesajı buraya alıyorum.

Alıyorum ve yanıt veriyorum.

Şöyle diyorsun:

“Selam sevgili kullarım, artık buraya da vahiy göndereceğim.

Rahmetim altınıza olsun.”

Kullandığın sözler tıpkı tıpkısına böyle.

İnsan olan rağbet eder mi böyle sözlere..

Bu sözleri sizin gibi bir çevre mühendisine yakıştıramadım.

Çünkü hem ciddi, hem de edebî bulamadım...

Sonra, “...sevgili kullarım” demişsin.

Bak kardeşim, hayal âlemdékiler sanal bir Allah yaratır...

Bunu da Kuran şöyle anlatır:

“K. 2/78, 6/116.8. 10/36, 64. 53/28: Bunların bir de ümmî

Ümmî, (anadan doğduğu gibi kalan, yani okuma-yazma bilmeyen kimse demektir. Burada dinleri konusunda asgari düzeyde bile bilgisi olmayanlar kastedilmiştir.) takımı vardır; Kitab'ı (Tevrat'ı) bilmezler. Onların bütün bildikleri bir sürü kuruntulardır. **Onlar sadece zanda bulunurlar.**”

Hayalçilerin yarattığı bu Allah da kullarına vahiy gönderir.

Sermaye de kendisine köle yaratır.

Biz hem kulluk felsefesini hem de kölelik kurumunu hafızalardan kazımak istiyoruz.

“Kölelik de, kulluk da bir Ortaçağ anlayışıdır, bu anlayışı kırmalıyız.” diyoruz.

Bir kişi girdiği uğraşıda ciddiye ve edepli olma kuralına uymadığı takdirde o verimli olamaz.

Bu yapıdaki kişilerin bir atımlık barutu olduğundan yaratıcı olamaz.

Bunların aklına bir şey gelir.
Hemen onu yansıtmalıyım sanır.

Oysa gırtlak kırk boğumdur.
Her boğumdan geçen bir söz süzüm süzüm süzölmelidir.
İmbikten damıtılmış gibi özetlenmelidir.

Demek ki sen katıldığın topluluğun ne büyük bir savaşım verdiğini bilmiyorsun....

Bu tür davranışlar yalnız sana kalsa “Sana ne diyebilirsin?”

Ama sizin bu tür mektuplarınız, ifadeleriniz, bizim topluluğun hesabına yazılıyor.

Kimbilir nerelerdeki karanlık güçler ağızımızdan ıkkanı not ediyordur.

Kim bilir kimler bizlerin çetelesini tutuyordur.

Eğer bizler akılcı olamazsak, bilimsel olamazsak, ciddi ve edebli olamazsak kimse bizi dinlemez..

Gülbüz Hocamızın sana uyarısını dikkate al.

Girdiğin topluluğu güç durumunda bırakacak açıklamalardan kaçınmaya alış.

Bu topluluk öyle lunpenlerin, gecekondulu delikanlılarının, mahalle kabadayılarının gönöl eğlendirmek için, şaka yaparak, sağla-solla dalga geçerek kafayı bulacağı bir topluluk değildir.

Biliyorum, her koyun kendi bacağından asılır. Ama biz de bu topluluğun içinde en yaşlı ve deneyimli kişilerindensayılırız..

Uyarı görevimizi yapmazsak, gençleri ciddi ve edebli olmaya ağırmazsak ayıplanırız...

Sonra şu “**Rahmetim altınıza olsun!**” sözüne bir anlam veremiyorum.

Yetmiş yaşında güngörmüş, gam görmüş bir kişiyim.

Ümmî, anadan doğduğu gibi kalan, yani okuma-yazma bilmeyen kimse demektir. Burada dinleri konusunda asgari düzeyde bile bilgisi olmayanlar kastedilmiştir.

Torunum yaşında bir genç nasıl olur da bana “Rahmetim altınıza olsun!” diyebilir.

Daha bunamadık ki “rahmetimiz altımıza olsun.”

Bizim rahmetimiz olacaksa eğer sizlere olsun.

Biz nasıl olur da bir topluluğa yapılan genel bir saygısızlığa tepkisiz kalabiliriz.

Bu tepkisel uyarımı bir rahmet olarak kabul etmeni ve bu uyarımdan sizin ve size özenen varsa diğer gençlerin ders çıkarmasını bekleriz...

Sizlerden ciddiyet ve edep beklerim.

Şimdi kal sağlıcakla, saygılarımla, sevgiler derim...

Av. Hayri Balta, 14.1.2002

+

Sevgili Grup Üyeleri,

Anladığım kadarıyla göndermiş olduğum mesaj belli şekillerde rahatsızlık yaratmış. Öncelikle sizlerden bu konuda özür dilemek isterim. ve diliyorum.

Zararın neresinden dönersek kardır değil mi sizin de bu konuda bana gerekli hoşgörüyü göstereceğinize eminim.

Yoksa misyonunuza ve yapmak istediklerinize en ufak bir zarar vermek istemem. Zaten beni tanıdıkça bunu daha iyi anlayacaksınız.

Şimdilik bu kadar yazabiliyorum. ne de olsa askerim ve zamanım biraz kısıtlı.

Sevgilerle.

Tolga, 19.1.2002

+

Sayın Tolga,

Önünde saygı ile eğiliyorum.

Öyle bir olgunluk gösterdin ki hayran kalıyorum...

Daha önceki sözlerim seni yılgınlığa uğratmasın itici güç olsun.

Ölse inanıyorum bu yolda gidersen büyük bir insan olursun.

Değil mi ki bu olgunluğu göstererek yükseklik gösterdin. Unutma, hislerinle hareket etmediğin takdirde yükselirsin...

Artık gün ironik yaklaşımların günü değildir... Bütün gençler gösterdiğin bu olgunluğu olgunluk bilmelidir...

Bizim topluluğumuz içindeki gençlerden de ancak böylesine olgunluklar beklenir...

Olgun bir genç olarak kalacaksın anılarımda...
Takdirlerimi sunuyorum, saygılarımla...

Şimdi kal sağlıklıyla,
Kucak dolusu sevgiler sana...
Av. Hayri BALTA. 19.1.2002
+

11 ASLAN'DAN,

Hayri Abi,
Merhaba...

Telefon görüşmemizden sonra internette web sitenizi bulamadım. Bana tam ve açık adresini yazar mısınız? Belki de acele ile tam adresinizi alamadım.

Ayrıca sizin site içinde "gizemli ülke" isimli güzel bir site daha olacaktı, eğer o siteyi de anımsayabilir, (adresini), yazarsanız sevinirim...

Sağlıklı olarak hoşça kalın...
Saygılarımla 19.1.2002
ASLAN...
+

Hayri Abi,

Sitenizi buldum. E. posta ile göndermenize gerek kalmadı.

Tekrar sağlıklı günler diler ve hoşça kalın derim...
19.1.2002

Aslan...

+

Gören Aslan...,

Önce saygı, sevgi derim. İçtenlikle seni beğendiğimi söylerim...

Ciddi bir adam olduğunu gördüm, buna çok sevinirim...

Sonra beni ta 1970'lerde, 12 yaşında görüp beğendiğin için,

Sana **Gören** dedim.

Sitemi bulup girmişsin, bulur bulmaz bildirmene gerek yok demişsin.

Bu davranışın da olumlu bir niteliktir, gelişmişliktir, bunu bilesin

Zaman zaman Siteme girdikçe bilmediğin çok bilgileri öğrenirsin...

Telefonda faks numaramı sormuşsun,
Heyecanla numarayı vermeyi unutmuştum.

Sözünü ettiğin "Demokrasi" ve "Madde mi Mana mı" başlıklı yazılar bende var.

Bende olduğuna göre senin göndermene ne gerek var...

Her olasılığa karşı faks numaramı veriyorum:

Telefon numaram aynı zamanda faks numaramdır diyorum.

E-posta adresimi bildiğine göre, faksımı kullanmamamı öneriyorum...

Sözünü ettiğin "Gizemli Ülke'den haberim yok!
Eğer bulunca bana da bildirirseniz sevinirim çok.

Bunun yanında “egero” sitesini de bilmiyorum.
Bulursanız bu konuda da bilgi ver diyorum...

**Yolumuz: Doğruluktur, dürüstlüktür, güzelliştir,
iyiliktir, sevgidir...**

**Akılcılığı, bilimselliği temel alan, duyarlılıktan doğan
sorumluluk bir bilgeliktir...**

İşte dosdoğru din budur..

Sanal varlığın arkasına düşmeye gerek yoktur.

Şimdi kal sağlıcakla,
Sitemde anlayamadıklarını sor bana!

Çekinmeden, üşenmeden açıklarım sana...

Şimdi kal sağlıcakla...

Av. Hayri BALTA, 20.1.2002

+

12 YAZAR OKULU

Değerli Yazar Okulu Arkadaşlarım...

Önce saygılar, sevgiler sunarım.

İyisinizdir kursta olduğu gibi umarım...

Kursta iken kitabım basılınca haber vereceğimi
söylemiştim.

Kitabım basıldı en sonunda, haberiniz olsun isterim.

Kitabım bana özgü düşünce ve inanç açıklamaları ile
doludur.

Biliyorum, düşüncelerim ve inançlarım kimine göre
yanlış, kimine göre doğrudur.

Yalana, yanlışla kodlanmış, okuyup araştırmamış,

Bir toplum ki kendi bildiğini hep doğru sanmış,

Böyle bir toplumda değişik görüş açıklayanlar genellikle
hüsrana uğramış...

Bu hüsrana uğrayacak kişilerden biri de benim,

Olsun, riyakarlık yok bende, düşündüğüm gibi yazıp
söylerim...

En sonunda benim de bir küçük kitabım basılmış oldu.
Şimdi bana kitapsız diyenlerin dili tutulmuş oldu...

Ne ise kitabımı bulabileceğiniz adresleri sunuyorum
aşağıda.

Önce hangi kitapçılarda bulacaksınız Ankara'da...

Alfabetik olarak alt alta yazıyorum:
Kitabımı bulabileceğiniz adresleri sıralıyorum:

Ardıç Yayınları, Sakarya Cad. No. 1, 7.Kat. 39 numara,
Akçağ Kitabevi Sakarya caddesinde herkesin bildiği
sokakta...

Ayyıldız Yayınları, ki bu da Maltepe Camisi karşısında
Eti Pasajı'nda Eti Sinemasının yanında...

Bir de GÜNER kitabevine bakabilirsiniz.
Mithatpaşa Cad. 24/A'dan alabilirsiniz...

Toplum Kitabevinde de var.
Toplum kitabevi Bayındır Sok. 22/1'de satar...

Gelelim İstanbul'a,
Kitabımız dağıtılacak Can Yayınlarında...
İstanbul'da bulunup da kitabımızı almak isteyenler,
0 212 528 36 09 numaraya telefon etmeliler...

Rabia Hatun'un şöyle bir sözü var:
Gönlümü madde alemine saldım, diyar diyar gezdi
döndü...

Mâna âlemine saldım bir daha dönmedi sanki öldü...

Kitabımız şeriat, tarikat aşamasından öte hakikat
mertebesindedir...

İleri sürdüğümüz bütün görüşler mâna âleminde...
Söylediklerim dinlerin temel kitapları ile
belgelendirilmektedir...

Anlatmak istiyorum ki Tanrı ile insan arasına kimse girmemelidir.

Bunun için birçok dinsel terimlere açıklık getirilmelidir.

Örneğin Tanrı nedir, nerededir,
Tankı kelamı, Cennet-Cehennem ne demektir?

Edep sınırları içinde kalmak koşulu ile bütün olumlu olumsuz eleştirilere açığım.

Edep sınırları dışına çıkana bilinsin ki ağır olacaktır yanıtım...

İlgilenir, okur, düşüncelerinizi bildirirseniz sevinirim.
Edep sınırları içinde kalmak koşulu ile:
Eleştiriler çok ağır da olsa; ne alınır, ne yerinirim...

Bazen mutlu oluyorum sizleri hatırlamakla,
Saygılar, sevgiler sunarım selamlarımla...

Şimdi kalınız sağlıklıyla,
Av. Hayri Balta, 28.8.2002
+

13 ÇETİNER ÇALIŞ'TAN,

Sevgili Hayri Bey,
Maddenin kaynagi nedir o zaman?
Ben muhendisim. Herseyi bilimsel acidan ele aliyorum.
Bilim enerji olmadan madde olamiyacagini soyluyor.
QUANTUM fizigi matematiksel olarak buyuk patlamadan
onceki halin içe kapali bir evren olduğunu ve bu evrenin
boyutununda 10 uzeri eksi 28 cm. olduğunu ispatlamış
durumda. Tabiiki kisitli bilgilerimle bu matematiği çözmem
imkansiz. Netice de bir Einstein ya da Hawking değilim.
Kripto ruhculugun ne olduğunu da bilmiyorum. Referans
verirseniz cok sevinirim.

Hürmette kusur ettimse affola.
Saygi ve sevgilerimle,
Çetiner Çalış, 8.10.2002

+

Sayın Çetiner Çalış,
Önce saygı, sevgi...
Biliyorum yanıt vermekte geciktiğimi.

Ne var ki ancak zaman bulabildim.

Ne olursa olsun Çetiner kardeşimiziyanıtlamalıyım,
dedim.

Mektubunu yukarıya çıkarıyorum olduğu gibi.
Sorularınızı yanıtlıyorum bildiğim gibi.

1. “Maddenin kaynağı nedir o zaman?” diye başlamışsın mektubuna. Bildiğim kadarı ile bunun kaynağı Lavezien’nin maddenin sakınıcı yasasıdır:

“Hiçbir madde yoktan var olmamıştır; var olan da, yok olmayacaktır.”

Madde, dinsel deyimle: “Doğmamıştır, doğrulmamıştır.”
“O her an yeni bir oluşumdadır.” Canlanır:

Bitki olur, hayvan olur, insan olur ve sonunda düşünceye (enerji) dönüşür.

Dincilerin buna akli ermediği için bu düşünsel dünyaya meleklerin dünyası denir.

Melekler de bilindiği gibi bilinmeyenin (Allah, Tanrı...) adıdır.

Dinciler bu oluşumu bilmedikleri için Allah deyip işçin içinden çıkmıştır...

Yarattıkları bu Allah’ın peşine düşerek kendi kendilerini aldatmıştır...

2. “Bilim enerji olmadan madde olamayacağını söylüyor.” demişsin.

Demişsin ama bunun kaynağını göstermemişsin.

Önce, bu konuda bildiklerimi söylemeliyim: Enerji nedir?

Enerjinin bir adı da “anti madde”dir. Örneğin ateş bir enerjidir.

Ama enerji olmadan önce; odun, kömür, gaz, petrol gibi

bir maddedir.

Bir örneğim çoğaltılabilir,
Yüzlerce binlerce örnek gösterilebilir.

Örneğin Dünyamızın merkezinde magma tabakası diye bir ateş kütlesi vardır.

Bu magma tabakası yanardağlar aracılığıyla yeryüzüne fışkırır.

Bu fışkıran madde ateş enerjisi olarak zamanla ya da denize karışında katılaştır maddeye dönüşür.

Ben mühendis değilim.

“QUANTUM fiziği”ni incelemedim.

İlk öğrenimimi Atatürk’ün bizzat yazdığı kitapları okuyarak bilimsel ve laik öğrenimle tamamladım.

33 yaşından bu yana ise gündüz çalıştım, geceleri okudum.

Tam bir gözaltı yaşayarak 16 yıllık bir çabadan sonra Hukuk Fakültesini bitirdim.

Tam bir kürek mahkumu gibi çile çektim...

Bunu da pek öyle bilgili bir kimse olmadığımı belirtmek için söyledim.

Ben, öğrendiklerimi yaşam okulundan, yaşamımdan öğrenmiş bir kişiyim.

Aklımın, sağduyumun, mantığımın, sağduyumun emrindeyim...

Bundan böyle de “QUANTUM fiziği”ni öğrenmeye kalmadı gücüm, enerjim, yeteneğim.

“QUANTUM fiziği”ni de artık bilenlerin özet bir şekilde anlatacaklarından öğrenmeliyim.

3. Gelelim son sorunuza: “Kripto ruhçuluğun ne olduğunu da bilmiyorum. Referans verirsiniz çok sevinirim.” demişsin mektubunda.

Biliyorsunuz iki hayat görüşü vardır dünyamızda.

Birinci görüş materyalist (maddeci) dünya görüşüdür; ikincisi dünya görüşü ruhçu (Dinci, spirüalist, metapsişik...)

dünya görüşüdür.

Maddecilik dendiği zaman akla bilimsel dünya görüşü, dinsizlik, komünistlik gelir.

Kripto ruhçular da dini ve dinciliği aşmış ama maddeciliği de dinsizlik-komünistlik sanmış medeni cesaret yoksunu kişilerdir.

Bunlar kendilerine dinsiz denmesin diye maddeciliği ağızlarına alamazlar.

Dinciliği, ruhçuluğu da, metapsişik görünmeyi de gericiilik saydıklarından böyle anılmamak için kendilerini maddeciliğin de dinciliğin de ötesinde daha ileri bir aşama olarak enerjici gösterirler...

Aslında gizli (kripto) dincilerdir bunlar...

Giderek gizli bir güç, gizli bir yasa, üstün bir güç, üstün bir varlık olduğu düşüncesine varırlar.

Bu dünyayı kim yarattı sorusundan bir türlü kurtulamazlar.

Allah diyecekler ama dilleri varmaz, enerji derler ve enerjici görünürler.

Bu enerjiciler; maddecilerden, dincilerin nefret etmediği kadar nefret ederler.

Bunlar Allah demeye utandıkları için enerji diye bir gizli gücün varlığına inanırlar. Ben bunların arasında yetiştim.

Bunlarla birlikte yaşadım.

Dincilikten kurtulur kurtulmaz karşılına onun zıddı maddeci görüş çıkar.

Bu görüşü de toplumculuk ve komünistlik olarak suçlarlar...

Bu nedenle kendileri suçlanınca da kaçacak delik ararlar.

Giderek Allah yerine enerji dediler.

Maddeci, dinsiz, komünist olmadıklarını göstermek için de beni defterden sildiler...

Bundan bir iki yıl önce bir topluluk geldi evime.

Önce bayıldılar bütün söylediklerime..

Birkaç ay toplu olarak gelip gittiler.

Gördüler ki kendilerinin anladığı anlamda bir Allah-Billah la ilgim yok,

Baktılar ki ben akılcıyım, mantıkçıyım,

Dinciliği tümüyle dışlamışım.

İnsanın dışında, maddenin dışında, hiçbir varlık olmadığını söylemeye başlamışım.

Hemen yapıştırdılar: "Maddenin dışında enerji de mi yoktur!" diye bir soruyu.

Ben de "Vardır ama bunun da kaynağı, size söylediğim gibi, maddedir!" deyince benden soğudular.

Bir daha gelmedikleri gibi adımları bile anmadılar...

Son olarak şunu da söylemeliyim ki varoluşçuluk diye bir felsefe okulu (ekolü) vardır.

Bunlar da dinciliği, ruhçuluğu kabul ettikleri halde maddecilikle karşılaşır karşılaşmaz her şeyin yaratıcısı insandır diyerek işin içinden çıkmaya çalışır.

"Diyen sensin, sen olmasaydın madde deyen, Tanrı deyen olmazdı. Yaratan sensin, beni kim yarattı, dünyayı kim yarattı (Enel Hak diyenler örneğin...) derler

Ve yaratıcılığı insana indirgerler ki en tehlikelisi budur.

Çünkü en saçma olduğu için çürütülmesi de zordur.

Bu topluluğun felsefesine de Tekbencilik (Solipsizm) denir.

Ruhçuluğun, dinciliğin, enerjiciliğin en azılı olanları bunlardır...

Bunların Tanrısı, inandıkları, taptıkları güçlü insanlardır.

Güçlü insanların kendilerini koruyacaklarına inandıkları zaman zapt edilemez bir güç oluştururlar.

Bütün kan dökücülerde bu anlayış vardır.

Çünkü bunların arkasına düştükleri liderler kendilerinin Allah tarafından görevlendirildiklerini sanır..

Giderek Allah olduğuna inanır.

Dinler tarihini okuyanlar sözlerimin doğruluğunu görür.

İşte böyle Çetiner Çalış kardaşım.
Duygu ve düşüncelerimi yeterince anlattım sanırım,.
Şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar sevgiler sana...
Av. Hayri Balta, 13.10.2002
+

14 AV. ŞEREF KÖKSAL'DAN,
Değerli Meslektaşım ve Ağabeyim Hayri Bey,

Bilgisayarımda teknik bir arıza olması nedeniyle sizinle yazışamadım, affınıza sığınıyorum,

Bana özveri ve teveccüh göstererek göndermiş olduğunuz S.S.S adlı kitabınız için teşekkürlerimi sunuyorum, bundan sonra sıkça görüşmeyi umuyorum...

Bu arada değerli akademisyen ve gerçek bilim adamı İlhan Arsel Beyle tanışmayı da çok istiyorum telefon ya da e-maile nasıl ulaşabileceğim konusunda yardımcı olursanız sevinirim...

Araştırmayı çok seviyorum, üretmeyi çok seviyorum, yöntem ve bilgi alışverişi bakımından işbirliği ve dayanışmanın gereğine inanıyorum... Ayrıca karanlığı aydınlatmakta misyonum olsun istiyorum... Meşaleyi sizlerin bıraktığı yerden ve hatta bırakmadan hep birlikte yakarak karanlığı yok edelim istiyorum...

Size mizah içerikli bir dosya yolluyorum... İmam ile Sayko Kemal, bana çok komik geldi... Demokrasi çoğunluğun diktatörlüğü olamaz ve olmamalı... Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi kaçınılmaz son gelişmektir, hiçbir toplum kendini geliştirmekten alı koyamayacaktır, kaybedilen zamana ve canlara yazık olsa da.....

Bazen toplum durağan hale gelse de ya da geçici bir süreç gerilese de... Uzun süreçte kaçınılmaz son gelişme olacaktır, tarihin çarkını kimsenin geri çevirmeye gücü yetmeyecektir, eşyanın tabiatı da budur.

Bizler aslında bir an evvel insanlığın hak ettiği yere ve seviyeye gelmesi için gayret gösteriyoruz.... Bu da ancak gerçeklere açık, gerçeklerden kaçmayan ve beynini özgür kullanabilen, bilimsel düşünüp davranabilen kendi içinde

tutarlı insanlarla mümkün değil mi?

Tekrar görüşmek dileğiyle sevgilerimi ve saygılarımı sunuyorum...

Av. Şeref Köksal, 13.3.203

+

Şerefli Dostum,

Önce saygılar, sevgiler sundum.

Mektubunu aldım memnun oldum.

Sayın Öğreticimiz İlhan Arsel'le tanımak, mektuplaşmak istiyorsunuz. Bu istek her aydının isteği olmalıdır.

Ne var ki aydınlarımız madde ile yetinmekte, mâna dünyasının değerini bilmemektedir.

Bilindiği üzere Sayın Öğreticimiz İlhan Arsel çok meşguldür.

Her okuyucusu ile ilgilenecek zamanı yoktur.

Ancak, isterseniz şu yolu deneyebilirsiniz.

Herhangi bir kitabını okuduktan sonra; duygularınızı, düşüncelerinizi, isteklerinizi belirten bir mektup yazarak kitabı yayınlayan yayınevine, kendisine gönderilmek, üzere gönderiniz.

Mektubunuz üzerine, eğer zaman bulursa, size bir yanıt verir sanıyorum.

Vermese bile üzülmemeniz gerekiyor...

Dediğim gibi çok meşgul... Eğer her okuyucusuna, sevenine yanıt vermeye kalkarsa o güzelim kitaplarını yazmaya zaman bulamaz sanıyorum.

Mektubunuzdan bir bölümü aşağıya alarak düşüncelerimi açıklıyorum.

"Araştırmayı çok seviyorum, üretmeyi çok seviyorum, yöntem ve bilgi alışverişi bakımından işbirliği ve dayanışmanın gereğine inanıyorum..." diyorsunuz.

Bu bilgi alış verişine yazma ve nokta kuralları ile başlayalım.

Yukarıdaki yazınızla göndermiş olduğunuz mektubunuzun orijinalini kelimesi kelimesine, noktası noktasına ve virgülü

virgülüne karşılaştırınız.

Bakalım nerelerde düzeltme yapmışım.

Bu düzeltmeme neden olan yanlışlıklar ya bilgisizliktendir ya da özensizliktendir...

İkisi de bir avukat için birbirinden tehlikelidir.

Çünkü avukatlık hepsinden önemlisi bir hitabet sanatıdır.

Dilekçeler, yazma ve noktalama kurallarına uyarak yazılmalıdır...

Bir yargıç önüne gelen dilekçeye bakarak avukatın bilgisi hakkında hükme varır...

Ona göre tavır alır...

Eğer bu uyarımdan rahatsız olursanız bilgi ve hikmet kapısı size kapanır.

Yok, yaptığım bu uyarının değerini bilerseniz bilgi ve hikmet kapısı size açılır.

Bu uyarı hakkı yalnız benim hakkım değildir.

Bu hak sizin de hakkınızdır.

Herhangi bir davranışında, yazımda bir yanlışımı görerek beni uyardığınız takdirde sevineceğimi önceden bilmenizi isterim.

Örneğin S.S.S. adlı kitabımı okuyarak kafanıza takılan konuları, ya da size ters gelen anlatımları ya da gözünüzü çarpan diğer yanlışlıkları bana bildirirseniz sevinirim.

Bu kitabımı Cumhuriyet ve Hürriyet'e gönderdim; kitap tanıtma sayfalarında, bilgi verilsin diye.

Bir sözcükle olsun değinmediler niye?

Kitapçılara verdim satın diye, kimisi İslam'a aykırı diye satmayıp iade etti.

Kimisi de satmamak için bin dereden su getirdi...

Satış için verdiklerimi de kitapçılar da 7 ayda 7 tane satamadı.

Postası parası bana ait olmak üzere gönderdiğim 150'ye yakın gördüğüm tanidik aydınlar; bırakınız okuyup görüş bildirmeyi, aldıklarına ilişkin bir bilgi bile vermediler.

Sizinle birlikte aldığını bildirenler 10'u geçmez. Ama Diyanet işleri Başkanlığını rahatsız etmiş olacak ki bana; İlhan Arsel, Turan Dursun, diğer aydınlanmacılar ve benim kitaplar için "Muzır Yayınlara Reddiye" başlığı altında bir Reddiye kitabı hazırlandığını söylediler...

İmam ile Sayko Kemal adlı mizah içerikli dosya yollamışsınız.

Teşekkür ederim, ama benim bilgisayarda açılmadı. Mümkünse çıkışını alarak benim adresime posta ile gönderiniz...

Aydınlanma yolunda isteklerinizi saygı ile karşılıyorum.
Ve elimden geleni yapacağıma söz veriyorum.

Şimdi kal sağlıcakla, saygılar sevgiler sana...
Av. Hayri Balta, 16.3.2002

+

15 FAHRETTİN PETRİÇLİ'DEN,

Selam Sayın Balta,

Sitenizi gezdim. Neden bilimden bahsedenler dine bu kadar uzaklar hep merak etmişimdir.

İnanın samimi olarak soruyorum. Ben çocukluğumdan beri bilimle iç içe yaşamış bir insanım. Zeka testlerinde zeka seviyem üstün zeka seviyesinde çıktı daima. Bir çok bilim konusunda hobi olarak ilgilendim.

Araştırdım. Arkeolojiden elektroniğe, uzaydan edebiyata, web tasarımdan resime kadar bir çok bilim dalı ile ilgilendim. Ama hepsi de beni Allah'a götürdü. Allah'ın varlığını ispatladı. Ama Türkiye'de bilimi savunan ve aydın olduğunu söyleyen bir çok insan neden İslam dinine bu kadar soğuk anlayamıyorum. İslam bilimi dışlamıyor ki!

Oysa birlik beraberliğe o kadar muhtaç haldeyiz ki.

Neden bu soğuk savaş. Neden? Tabiatla renkler nasıl güzel bir tablo oluşturuyorsa, bizlerde Türkiyede renk renk tablo luşturuyoruz. Siyah beyazı istemek neden? Bu inat neden? Türk, Kürt, sünni, alevi, solcu, sağcı, laik, antilaik ayrımı yapmak neden. Yanıbaşımızda bir çok düşman fırsat beklerken, birleşmek yerine, dayanışma yerine bu ayrılık gayrılık neden?

Bir elin beş parmağı birbirine benzemediği halde, birleşince nasıl yumruk oluyorsa, biz neden birleşip yumruk olamıyoruz.

Gelin canlar bir olalım.

Son olarak, Savaşı ve savaştan yana olanları kınıyorum.

Saygılarımla,

Fahrettin Petriçli, 25.3.2003

+

Sayın Fahrettin Petriçli,

Önce saygı, sevgi her zaman olduğu gibi.

Niçin Web İşlem diye imza atmışsın bu kez mektubuna; senin adın, Fahrettin Petriçli değil mi?

Siz ki aynı içerikli bu mektubu, hem de kelimesi kelimesine noktalı, virgüllü, 2.3.2003 tarihinde göndermediniz mi?

Söyle bakalım ben bu davranışını neye yorumlayayım şimdi?

Yapar mı bunu üstün zekalı olduğunu söyleyen biri?

Ben size aynı tarihte uzunca bir mektup göndermedim mi?

Siz de bana aynı gün daha uzun bir mektupla yanıt vermediniz mi?

Merak ediyorum gerçekten, adın niçin Web İşlem oldu şimdi?

Söyle bakalım ne diyeyim ben sana şimdi.

Yapar mı bunu senin gibi **“zeka seviyesi yüksek”** biri...

Niçin Fahrettin Petriçli olan adını Web İşlem yaptın şimdi?

“İnanın samimi olarak yazdım mektubumu” demiştin ikinci mektubunun ikinci paragrafının başında.

Web İşlem adında yazdığın bu mektubunu da yatırıyım mı **Fahrettin Petriçli** adıyla yazdığın birinci mektubunun yanına?

Yine de saygı sevgi sana,
Şimdi kal sağlıcakla..
Av. Hayri Balta, 25.3.2003

16 UN. REAL

Fikir özgürlüğünü kullanan arkadaşım. Allah yaptığının karşılığını verir elbet.

Zaten Allah da müsaade etmiş sana, yaz yazabildigin kadar. Boyle inandığın gibi lütfen devam et, lütfen tövbe falan etme, sen tövbe edersen dünyada adalet kalmaz.

Lütfen tövbe etme de yaptıklarının karşılığını eksik alma, sakın ha.

“Ey Müslümanlar bu sitelere cevap vermeyin, çünkü zaten niyetleri sizi sinir harbine çekmek, sakın olun herkes amelinin karşılığını Allah’tan alır”.

Allah’ım sen bunların zürriyetlerinden hidayete ermiş bir nesil halkeyle, âmin.

Adamsan, mert isen bu mesajımı o köşede yayınla sonra istediğin cevabı ver.

un.real 10.2.2004

+

17 SAYIN UN.REAL,

Sen beğenmesen de beni, önce saygı, sevgi. ...

“Allah yaptığının karsiligini verir elbet.” demişsin.

Elbette Allah yaptıklarımızın karşılığını verir.

Hem de öldükten sonra değil bu dünya da hemen verir.

Bilirim ki, **“Doğrusu Rabbimin cezalandırması sür’atlidir.” (K. 6/165).**

Eğer önüne gelen bana atıp tutuyorsa bu Rabbime saygımdandır, sevgimdir.

Çünkü Rabbimiz; bize verdiği akılla, bizden gerçekleri söylememizi istemektedir.

İşte Hayri Balta da Rabbinin bu emrini yerine getirdiği içindir ki elifi görse mertek sananlar; ona küfretmektedir...

Bil ki dostum fikirlerinden ötürü bir başkasını aşağılayanlara din öğretisinde “ölü” denir.

Bu konuda Rabbi Peygamberine, tıpkı benim gerçekleri işittiremediğim gibi, “Sen ölümlere şüphesiz ki işittiremezsin.” (K. 27/80. 30/52, 35/22) demektedir.

Bu ayetin öncesi ve sonra (sibakı-siyakı) ayetler daha ilginçtir.

Bi’zahmet elin değerse bir bak. Bu ölü-dirî konusu Kuran’da ve diğer kutsal kitaplarda çok geçer.

Bu “ölü-dirî” kavramlarını bilmeden dine dalan boşa kürek çeker.

Bir kere şu bilinmelidir ki **“Tanrı, ölümlerin değil dirilerin Tanrı’sıdır.” (İncil. Luka. 20/38, Romalılara, 7/1)**

Bu demektir ki Tanrı’nın; mezarda yatan ölümlerle ilgisi olmadığı gibi yaşayan ölümlerle de ilgisi yoktur.

Ne demek istediğimi anlamak istiyorsun Kuran’ın az yukarıda dile getirdiğim (K. 27/80, 30/52, 35/22) ve benzeri ayetleri seni beklemektedir...

Benim için diyorsun ki **“Allah’ım sen bunların zürriyetlerinden hidayete ermiş bir nesil halkeyle, âmin.”**

Adamsan, mert isen bu mesajımı o köşede yayınla sonra istediğin cevabı ver.”

” Yani şimdi sana göre ben yoldan çıkmış bir sapkın biri olduğumdan Allah’ına yalvarıyorsun:

“Allah’ın, bari bunların dünyaya gelecek olan çocuklarına hidayet nasip eyle” diyorsun.

Şimdi Allah’ın işi gücü yok da sana “Peki, emrin başım üstüne!” diyeceğini mi sanıyorsun...

Peki, şimdi sana bir ayet daha sunuyorum kendi kitabından. Bak bu kitabında Tanrı ne diyor sizin gibilere:

“Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. O aklını kullanmayanlara kötü bir âzap verir.” (K. 10/100)

Bu ayete göre eğer Hayri Balta inanmıyorsa; bu, Allah’ın izni olmadığı içindir...

Peki, şimdi senin inandığın gibi inanmayan Hayri Balta’ya niçin kızılıyorsun?

Bunun yanıtını yine kitabınız veriyor.

Diyor ki: Eğer, aklınızı kullanmayıp da benim iznim olmadığı için hidayete ermeyen kişiye; imansızdır, kâfirdir, mürtettir, müşriktir, zındıktır diye kızarsanız, benim irade ve takdirime karşı geldiğinize göre ben de size “kötü bir âzap veririm!” diyor.

Bu konuda benim bulduğum 70’e yakın ayet daha vardır. İşte bunlardan biri daha...

Diğerlerini bulmak da düşer sana.

Bulamazsan bildir bana.

Yardımcı olayım sana.

İşte bir ayet daha:

“Allah kimi doğru yola koymak isterse onun kalbini İslâmiyet’e açar.

Kimi de saptırmak isterse göğşe yükseliyormuş gibi, dar ve sıkıntılı kılar.

Allah böylece inanmayanları küfür bataklığına salar... ” (K. 6/125)

“Ölü” olmayıp “Diri” olanlar, aklını işletir ve şu soruyu sorar:

“Peki bu Allah, kalbini İslâmiyet’e açmayarak küfür bataklığında bıraktığı kulunu niçin cehenneme sokar?”

İnsan önce durur düşünür şu soruya sorar:

Ölülerin aklına böyle bir soru sormak gelmez?...

İşte bu kadarcık olsun aklını kullanmayanlar gerçek Tanrı ve Din anlayışına göre “Ölü” sayılır...

Bunlar, Tanrı’nın takdirine saygısızlık ettiği için ve onlara kötü bir âzaba uğratılır...

Bir de bana: “Zaten Allah da müsaade etmiş sana, yaz yazabildiğin kadar. Boyle inandığın gibi lütfen devam et, lütfen tövbe falan etme, sen tövbe edersen dünyada adalet kalmaz.” diyorsun.

Ben de sana diyorum: “Emrin olur. Emrin başım-gözüm üstüne, ben seni kırar mıyım? Dediğin gibi olsun!”

“Adamsan, mert isen bu mesajımı o köşede yayınla

sonra istediğın cevabı ver.” demişsin. İsteğini de yerine getiriyorum. İstersen bana Adam ya da adam değil de; İstersen bana Mert yada kaypak de....

Bil ki diyeceğın her söz seni ele verir ve seni bağlar.

Bana bir şey olmaz. Bana atılan taşlar benim iman dolu göğsümden yansıyarak bana taş atanı yaralar...

Ben sizler karşısında Tanrı’ma sığınırım. Her zaman dediğim gibi şimdi de: “Rabbim bana kimseyi aşağılamayı kısmet etme!” derim.

Şimdi kal sağlıklıkla, saygı sevgi yeniden sana..

HB 15.1.2004

+

18 ERDAL’DAN,

Sayın Hayri Balta, iyi günler dilerim öncelikle...

Maddecilik ve Ruh’çuluk konusunda aydınlatmanız için teşekkürler. Verdiğiniz ayetlerin İncil’de olanlarını kaynağından inceledim ve konu ile ilintilerinin farklı olduğunu farkettim.

Örneğin:

Matta 22:32. Mat 22:31 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Tanrı’nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı?

Mat 22:32 ‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısıyım’ diyor. Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır.»

Görüldüğü üzere, bir önceki ayette sorulan soruya verilen bir yanır 32. Ayet.. Bu ayeti kaynak gösterdiğinizde, yeniden kıyam etmeye inandığınızı anlayabilir miyiz?

Mar 12:25 İnsanlar ölümden dirilince ne evlenir ne evlendirilir, göklerdeki melekler gibidirler.

Mar 12:26 Ölülerin dirilmesi konusuna gelince, Musa’nın kitabında, alevlenen çalıyla ilgili bölümde Tanrı’nın Musa’ya söylediklerini okumadınız mı? ‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısıyım’ diyor.

Mar 12:27 Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır. Siz büyük bir yanılgı içindesiniz.»

İncilin bu Kitapçığı yine ölümden kıyam üzerine bir vaazı

konu ediyor

Luk 20:37 Musa bile alevlenen çalıyla ilgili bölümde Rab için, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimini kullanarak ölülerin dirileceğine işaret etmişti.

Luk 20:38 Tanrı ölülerin değil, yaşayanların Tanrısıdır. Çünkü O'na göre bütün insanlar yaşamaktadır.»

Konu yine aynı.. Yanıt yine aynı üç tanık aynı şeyleri kayda almış. Ölümden sonra kıyam vardır... Bu ayetleri reankarnasyon düzeyinde tartışabilseydik farklı sentezlere ulaşabilirdik. Ama cezalandırma konusuna uymamış gibi.!

“Bizim bu görüşümüz vuslata ermiş insanlar (İnsan-ı kâmiller) içindir. Olgunlaşmamış insan Tanrı'yı, ahreti, cenneti, cehennemi ne bilir. Olgunlaşmamış insanlara “Günah işlerseniz, cezanızı öldükten sonra ahrette Tanrı verecektir!” denir. Böylece cahil insanların, ahret korkusu ile, günah işlemleri önlenmeye çalışılır. Ama böyle denilmesine karşın cahil insanların suç işlemesi önlenememiş midir? Bütün dünyada suç işlemiş olanların çoğunluğu dincilerdir... demişsiniz.

Sanırım bu kişisel düşüncedir. Bu senteze hangi ayetlerden ulaştığınızı açıklasaydınız. Halbuki benim bildiğim kadarı ile İncil Kurtuluş üzerinedir. Yani yokoluşa giden insanlığa bir kurtuluş şansı ve ümidi vermektedir.

Bu fikri yine İncil'in sözlerinden almaktayız.

Yu 3:18 O'na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlunun adına iman etmemiştir. Elçi Yuhanna devamla: “Yargı şudur, dünyaya ışık geldi ama insanlar O'nu reddettiler” diye açıklar.

Rom 5:17 Çünkü eğer ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse (Adem kastediliyor), Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma başışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir. Rom 5:21

Öyle ki, günah ölüm yoluyla egemenlik sürdüğü gibi, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

Pavlus Romalılara yazdığı bu mektupta, Tevrat Tekvin bölümüne atıfta bulunarak, Adem ile başlayan yozlaşmanın devam ettiğini, İsa'nın adına (Tanrı Kurtarır anlamına gelir) iman edenlerin ölselerde yaşayacağını iddia eder.

Grubu daha fazla ayetlere ve öğretilere boğmamak için uzatmak istemiyorum. Tevrat, Zebur ve İncil kökenli mantığın ölümün insan yolu ile girdiğini, kaçınılmaz olarak devam ettiğini, Tanrı'nın kendine inananları kurtarmak için insan bedeninde bir Kurban yollayacağını anlatır.. (Tevrat Yeşeya 53. Bölüme bakılabilir).

Bu bilgilerden hareketle En-el hak felsefesine benzeyen ama olmayan, kemale erme konusunda Mevlevi felsefesi ve Budist fikirlerin kokusunu veren fikirlerinizi bir kez daha analiz etmenizi öneririm. Maddecî bir görüşe sahip olan sizin, teolojinizi oluştururken yararlandığınız kaynağın maddî temeline özen gösterdiğinizizi umuyor ve bu özeni artırmanızı diliyorum.

Bu vesile ile tüm öbek üyelerinin Yeni Yılı'nı Kutluyor ve Esenlikler diliyorum.

Saygı ve sevgilerimle,
Erdal, 26.12.2003

+

Sayın Erdal,
İletini aldım.
Anlamak için çok zorlandım.

İncil, Tevrat ile haşır neşir olduğun anlaşıyor.
Ama kimi yerlerde ne demek istediğin anlaşılmıyor...

Örneğin: **“Bu ayeti kaynak gösterdiğinizde, yeniden kıyam etmeye inandığınızı anlayabilirmiyiz?”** diyorsunuz.
Bu kaniya nasıl varıyorsunuz?

İnsan fiziksel olarak öldükten sonra dirilir mi?
Böyle bir olasılığa akıl erdirilir mi?

Öldükten sonra dirilmenin simgesel bir anlamı vardır.
İnsan yeniden doğarsa Tanrı'ya ulaşır.

İnsanın kötü alışkanlıklarını terk ederek iyi alışkanlık kazanarak yeni insan olmasına öldükten sonra dirilmek denir.

Kötülüğe bağışıklık kazanan bir insan gider yerine erdem sahibi bilge bir insan gelir.

İşte bu olaya Hıristiyanlıkta: “Öldükten sonra yeniden doğma” denir.

Yoksa insan fiziksel olarak öldükten sonra nasıl dirilir?

Bir de “**Ölümden sonra kıyam vardır.**” demişsin.

Sana göre varsa var, böyle bir görüşü bana layık görürsen hata edersin...

Hakkımda bir kanata varmışsınız.

“Sanırım bu kişisel düşüncedir. Bu senteze hangi ayetlerden ulaştığınızı açıklasaydınız.” demişsiniz.

Bu düşünceler elbette benim düşüncelerimdir. **“Bu senteze hangi ayetlerden ulaştığımı” öğrenmek isterseniz,**

www.hayribalta.cjb.net adresinde bulunan sitemi incelemelisiniz.

Ben bu senteze ulaşmak için 50 yılımı verdim.

Bu elli yıl içinde sayısız fırınlarına girdim.

Hamdım, yandım, piştim, kendimden geçtim,
Vuslata eriştim.

Bin kere aşağılandım, bir kere olsun kendimi beğendiremedim...

Demişsin: **“En-el hak felsefesine benzeyen ama olmayan, kemale erme konusunda Mevlevi felsefesi ve Budist fikirlerin kokusunu veren fikirlerinizi bir kez daha analiz etmenizi öneririm.”**

Ben de sana teşekkür ederim, baş üstüne derim...

Bu ara şunu da belirtmeden geçmemeliyim.

Ben olmayan bir kemale nasıl ererim...

Sorularını şöyle bağlamışsın: **“Maddeci bir görüşe sahip olan sizin, teolojinizi oluştururken yararlandığınız kaynağın maddi temeline özen gösterdiğinizizi umuyor ve bu özeni artırmanızı diliyorum.”**

Elbette özen gösterdim.

Ben anamdan maddeci görüşe sahip olarak dünyaya geldim.

Ne havraya gittim, ne kiliseye gittim ne de camide secde ettim.

Bana doğru gelen sözleri kim söylerse söylesin kabul ettim.

Bana doğru gelmeyen sözleri, kim söylerse söylesin reddettim.

Kim ne dersin ben aklımın, sağduyumun, vicdanımın peşinden gittim.

Bana ne Ahmet'ten, Mametten, İsa'dan, Musa'dan.

Beni onlara kulluk- kölelik etsin diye mi yaratmış yaratan?

Tanrı ile insan arasına kimse giremez demiş atalarımız.

Musa'sı da, İsa'sı da, Ahmet'i-Mamedî, Ali'si, Hasan'ı, Hüseyin'i de çıksın gitsin aradan.

Ne demiş Yunus Emre:

“Cennet cennet dedikleri birkaç gılman birkaç huri.

İsteyene ver sen onları bana seni gerek seni...”

Bilmem Yunus Emre'nin ne demek istediğini anlayabildin mi?

Ölüp dirilmeden, yeniden doğmadan, atalarının dininden, geleneğinden, göreneğinden, ırçılık-dincilik, mülkiyetçilik düşüncesinden geçmeden, melamet gömleğini giymeden, doğru, dürüst, bilgili ve erdemli bir bilge kişiyi kendine örnek seçerek kendini yetiştirmeden, bencillikten, gururdan, kibirden geçmeden, kimse bir şey anlayamaz bu söylediklerimden...

Şimdi kal sağlıcakla...

Yeniden saygı, sevgi sana.

Av. Hayri Balta, 27.12.2003

+

Sayın Hayri Bey,

Eğer beni tam olarak anlayamamışsanız, bu benim ifade yeteneğimiz kısıtlı olmasından olabilir, affola..

Siz kaynaklar açıklamıştınız ve bu kaynakların yaşayan insanlara ait olduğunu belirtmiştiniz. Ben ise bu ayetlerin ölümden kıyam etme konusunda olduğunu söylemiştim.

Kutsal Kitap'lar bedenın çürüyeceğini ama Ruh'un farklı bir bedenle yeniden yaşayacağını bildirir. (Selanıklilere mektup) Eğer Kutsal Kitap'ı referans gösterir de bu ayetlerin yaşayan insanlara yazıldığını söylersek korkarım çelişkiye düşeriz.

Kutsal Kitapların herhangi bir yerinde ölümden kıyam olmadığı ile ilgili bir ayet göremedim. Buradan hareketle, "dönüşünüz banadır" da dahil olmak üzere herhangi bir Kutsal olduğu iddia edilen kitaplardan örnek verilememesi düşüncesindeyim.

Mesnevi bildiğiniz gibi Mevlana'nın sentezidir. Yunus Emre'nin söylemleride sizin de feyz aldığınız üzere, yıllarca üzerinde düşünülen felsefe ve hayatın içinden çıkartılan tecrübenin Yunus'ta ve Mevlana'da ve Hallac-ı Mansurda tezahürüdür.

Yunus'un hayatını değiştiren aşk Taptuk Emrenin kızına olan bir aşk olmadığı, bu aşkın arardığı Tanrı'nın aşkı olduğunu görebiliriz. Ham iken Taptuk Emrenin yanında pişen yüreğindeki ateşi kızı ile söndüremeyen Yunus yanmıştır, yanmıştır ve yanmıştır. Çünkü asla bulamamıştır.

Bilmem Yunus Emre'nin bu sözlerle ne demek istediğini anlayabildin mi? Demişsiniz. Evet sayın Balta anladım ama korkarım sizin gibi anlamadım.

Yunus Emre, benim için önemli olan kazançlarım değil, seni bulmada yitirdiklerimdir demek istemiştir. Tıpkı Resul Pavlus gibi....

Flp 3:4 Ben aslında benliğe de güvenebilirdim. Eğer başka bir kimse benliğe güvenebileceğini sanıyorsa, ben buna daha çok güvenebilirim.

Flp 3:5 Doğumumun sekizinci günü sünnet oldum. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, özbeöz İbraniyim. Kutsal Yasa'ya bağlılık dersiniz, Ferisiydim.

Flp 3:6 Gayret dersiniz, inanlılar topluluğuna zulmeden biriydim. Yasa'ya dayanan doğruluk dersiniz, kusursuzdum.

Flp 3:7 Ama bana kazanç olan her şeyi Mesih uğruna zarar saydım.

Flp 3:8-9 Dahası var, kendisi uğruna her şeyi yitirdiğim Rabbim İsa Mesih'i tanımanın üstün değeri yanında her şeyi zarar sayıyorum, süprüntü sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım ve Kutsal Yasa'ya dayanan kendime özgü bir doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kazanılan, iman sonucu Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'le birleşmiş olayım.

Benim anladığım reddediş Yunus ve Pavlus'ta aynıdır.

Ben de sana teşekkür ederim, baş üstüne derim... Bu ara şunu da belirtmeden geçmemeliyim. Ben olmayan bir kemale nasıl ererim... demişsiniz....Pavlus ise değişimden, değiştirilmekten bahseder...

2. Ko 3:18 Ve biz hepimiz peçesiz yüzle Rab'bin yüceliğini görerek yücelik üstüne yücelikle O'na benzer olmak üzere değiştiriliyoruz. Bu da Ruh olan Rab sayesinde oluyor.

Bu ayetlerden Ruh'un insan Ruhu olarak algılanır sonucunu çıkartırsanız, farklı örneklerle böyle olmadığını kanıtlamaya çalışayım. Tekvin 1. Bölüm derim ve Allahın Ruh'unun hareket etmesinden bahsedebilirim.

Ölüp dirilmeden, yeniden doğmadan, atalarının dininden, geleneğinden, göreneğinden, ırçılık-dincilik, mülkiyetçilik düşüncesinden geçmeden, melamet gömleğini giymeden, doğru, dürüst, bilgili ve erdemli bir bilge kişiyi kendine örnek seçerek kendini yetiştirmeden, bencillikten, gururdan, kibirden geçmeden, kimse bir şey anlayamaz bu söylediklerimden...demişsiniz.. Doğru, dürüst bilgili erdemli bir bilge olduğunuz için yardımlarınızı talep edebilirim. İzin vererseniz.

Nacizane atehist olarak büyüdüm 25 yıl önce bir gücün varlığını farkettilim ve araştırmaya başladım.

Felsefeleri okudum, alimlerle konuştum tartıştım. İlim irfan sahipleri ile tartıştım. Şu andaki düşüncelerime bir kaç yıl önce ulaştım... Nacizane! Hala bilgilerimin nihai olmadığını bilinci ile tüm açıklığımla öğrenmeye, öğrenirken öğretmeye çalışıyorum

Bilvesile saygılarımı ve sevgilerimi iletirim.
Erdal, 27.12.2003

+

19 AV. GÜRKAN BİCEN

Havva hanım,

Elbette Allah'ın ibadetlerimize ihtiyacı yok. Bu ibadetler 'insan olma' yolundaki pratiklerimiz. Ve bu pratiklerin içine 'ihlas'ı katmadığımızda bunlar da sportif faaliyetler kategorisine girer -Kaddafi'nin Yeşil Kitabı'na bakın- ve o zaman Allah'ın; "Yazıklar olsun şu namaz kılanlara ki, onlar kıldıkları namazdan gafildirler" hitabına muhatap oluruz. Ne var ki, namaz kılmak bütünü temsil etmese de bütüne giden ana yolu temsil eder. Öyle ki, 'insan olma' yolunda ayağı takılarak ilahi cezayı hak edenlere bu cezanın çektilmesi sırasında yöneltilen, 'Sizi bu azaba /cehenneme sürükleyen nedir?' sorusuna onlar 'Biz namaz kılanlardan değildik' cevabını verirler. İşte tüm bu sebeplerle ben size, dinin ibadetlere ilişkin bölümünü bizim 'insan olma' çabamızdaki eğitici pratikler olarak algılamamızın daha doğru ve temelli bir yaklaşım olacağını söylemek isterim.

İnsanın kendi varlığını hissediyor olması tüm diğer delilleri gereksiz kılar. Bu, varlık alanı için böyledir. Ancak fiilerin mahiyetini tartışma konusu yapacaksak, o zaman evvela bir terminoloji belirlememiz ve kavramlarımızı bunun üzerinden kullanmamız icap eder. Zira imanımızı ve varlık aleminin gerek şahadet kısmını ve gerekse gaybe ilişkin zikredilen kısmını algılama biçimimiz, aşağıda ileri sürmüş olduğunuz hususları anlamsız kılıyor. Siz de farkında olmalısınız ki, bu jargon İkinci Dünya Savaşı ile miadını doldurmuş bir jargondur. Yeni Hegelci akım da Sartre ile zirve yapan Varoluşçu akım da tüm bunların dışında açılımlar sağlama ihtiyacı duydular. Ne var ki, onlar açısından bir çıkış yok! Mesele, <Fitrat>, <Beşer>, <İnsan>, <İlahi İrade>, <Adli İlahi>, <İlahi Kudret>, <Fiillerin Mahiyeti>, <Sünnetullah>, <Yevmullah>, <Lisan-ı Sıdk> kavramları çerçevesinde şekilleniyor ve maalesef bu kavramlar Batı literatüründe ya hiç yok ya da İslam Medeniyeti'nin yüklediği anlamlar ile karşılık bulmuyor. Bu durumda yapılacak her tartışma bir cedel olacaktır ki, o da bize yasaktır. Zira cedel tartışmanın

içine nefsi davet eden bir haldir ve bu, «Benim hayatım, ölümüm ve dirimim Alemlerin Rabbi Allah içindir» diyen insanlar için Rızayı İlahî'nin ikincil plana atılması sonucunu doğurur (Siz buradan ihlas'a bir yol bulun derim). Ancak İslam Medeniyeti'nin kullanmış olduğu istilah temelinde bir münazara yapıyorsa, bundan endişemiz olmaz. Nasıl olsun ki, Allah tüm rasullerini «Hakkı kendi kelimeleri ile hak olarak açıklamak üzere» göndermiştir ve elbette «Hak geldiğinde batıl zail olacaktır»

Selam ile...

Gürkan Bicen, 4.12.2008

+

20 HASAN FEHİMİ ALBAYRAK'A,

Sağduyusu Güçlü

Hasan Fehmi Albayrak Kardaşım,

Önce her ikinize de saygı, sevgi sunarım...

Önce kader'in bir tanımını yapalım.

Ondan sonra Kader'le ilgili âyetleri sunalım:

Kader: “Kadere inanmak, İslam'da inanç esaslarından biridir.

Allah'ın evrende olmuş ve olacak olan şeylerin; nerede, ne zaman nasıl ve nice olacağını önceden bilmesine ve takdir etmesine Kader denir.

Kader: Allah'ın her şeyi önceden bilmesinin (İlim sıfatı) sonucudur.

Kaza ise: Allah önceden bilip takdir ettiği şeylerin onun bilgisine uygun olarak takdir ettiği yer, zaman ve biçimde ortaya çıkması, gerçekleşmesidir. **(İslam Ansiklopedisi. 1991. Milliyet Yayınları...)**

Bu konuda Kuran'da yazılı âyetler aşağıda sure ve ayet numarasına göre yazılmıştır.

3/145, 154_4/79: Sana gelen her iyilik Allah'tandır. Sana isabet eden her kötülük kendindendir.”

Mutezile akımına bu ayete sarıldığı için “zındık” denmiştir.

6/2, 35, 38, 59_7/34_9/51_10/19_33, 49_11/6_12/67_13/31,38_15/4, 5, 24_16/61_17/58_19/21_22/70_25/2_27/75_29/5,53_32/13_34/3,30_35/11_36/12_40/6_54/49, 52, 53_56/50, 60_57/22,23_59/3_63/11_64/11_65/3_

71/4_72/25, 28_78/17

Bizim Allah delileri yukarıdaki elliye yakın ayeti görmezden geliyor.

Yalnız bir tanesine sarılıyor “Hayır Allah’tandır da; şer, Allah’tan değildir!” diyor.

Dahası var. Kuran’da şöyle yazar:

“Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.” (K. 76/30. 81/39) diyerek Allah dedikleri böylece kişinin bütün iradesine posta koyar.

Aklı başında biri çıkıp da “Peki, öyleyse bu akli Allah bize niçin vermiş?” diye soramaz.

Çünkü Allah vurgunları iki cami arasında kalmış binamaz.

Aşağıda sıralanan ayetlere de bir göz atınız.

Bu ayetleri de okuduktan sonra apdest alıp iki rekat namaz kılınız.

(Yani düşünüz demek istiyorum):

2/253,269_4/90_5/48_6/35,107,112,137,136,137,149_9/28_10/99_11/118_16/93_18/29

(Artık dileyen iman etsin, dileyen kâfir olsun.)

Peki Allah dilemezse Hayri Balta nasıl Müslüman olsun?

25/51_73/19 (Artık isteyen, Rabbine bir yol tutar!)

Allah dilemezse Hayri Balta Rabbine karşı nasıl bir yol tutsun?

“76/29: Şüphesiz bu Kuran bir öğüttür.

İsteyen onunla Rabbine bir yol tutar!”

“76/30:Siz ancak Allah isterse dileyebilirsiniz.

O izin vermedikçe hiçbir şey isteyemezsiniz.”

Aynı surede arka arkaya gelen iki ayet arasındaki çelişkiye dikkat çekirim.

Başkalarını bilmem ama ben böylesine bir kitap ile nasıl hidayete eririm?...

Dileseydi...” ile ilgili daha çok ayet vardır.

Sayarsak en az yetmiş kadardır.

Allah’ın kitabında böyle mantığa aykırı bir şey olamaz.

Tutarsızlık, çelişki.. yüce bir varlığa yakışmaz.

İslam'da takdir-i ilâhi diye bir kavram var.

Ne var ki anlamak istemeyene anlatmaya çalışmak neye yarar!

Bilmiyorum bu Hayri Balta, körler mahallesinde niçin ayna satar?

Bilmem bu kadarı yeter mi?

Yine kimileri "İslam'da kaza ve kader veya takdir-i ilahi yoktur!" der mi?

Şimdi kalınız sağlıcakla,

Yeniden saygı, sevgi sana ve Doris hanıma...

Av. Hayri Balta, 20.11.2003

+

Hayri Bey,

Aşağıda Mehmet Teceren 'e yazdığım maili sana da gönderiyorum. Hayır ve şer kimdendir meselesini bir de senden bu iki ayeti inceleyerek ve irdeleyerek fikir verisen sevinirim.

+

Selamlar. Mehmetcim , bana göre daha çok yol katetmen lazım... 2 gündür senin için çalışıyorum. Sende bildiğim ve senin bilmediğin şu noktayı artık söyleme zamanım geldi... Kendini çok beğenme... Ne demek istediğimi aşağıda gelenleri oku... Anlamazsan bana cuma günü sor... Selamlar..

Nisa Suresi 79. Ayet Sana güzellikten her ne ulaşırsa, bil ki Allah'tandır; Kötülükten de başına her ne gelirse anla ki sendendir! Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik, şahit olarak da Allah yeter!

Bunu yollamayı biliyorsun da bunun bir üstündeki ayeti yani 78'i... Altta verdiğimi niye açıklamıyorsun:)))) Değiş biraz olur mu...

Her nerede olmanız olun, ölüm size yetişir, göklere yükselmiş burçlarda da olmanız. Bununla beraber kendilerine bir güzellik erişti mi "Bu Allah'tandır" diyorlar; Bir felaket dokundu mu "Bu sendendir" diyorlar. De ki: "Hepsi Allah'tandır!" Fakat niye bu adamlar söz anlamaya

çalışmıyorlar?

+

Hasan kardaşım,

Önce saygı, sevgi...

Bırak Mehmet Teceren de kendini beğensin.
Kendini herkesten daha bilgili bilsin.

Yeter ki kendine güven duysun.
Böylece yaşamda mutlu olsun.

Bu mutluluğu kendisine çok görmeyelim.
Onun olumlu işlerini beğenelim.
Olumsuz işlerine gücenmeyelim.

Bunları bu duruma getiren Hoca'dır.
Hepsini bu duruma Hoca getirmiştir.

En önemli özellikleri sorumluluktan kaçmaktır.
Bunlar sorumluluktan kaçmakta başattır...

Hoca da başta olmak üzere hepsinin düşünce dünyası daracaktır.

Kim kendilerini sever dinlerse dünyada yalnız o vardır.
Hele bütün kadınlar bunlara aşık olmalıdır.

Bunların içinde kafasını çalıştıranlara dünya dar olur;
Ona, onu aşışılacak adlar konur.

Bunlarda Hoca'nın düşüncesinden başka bir düşünce yoktur.

45 yıldır bu görüntüyü izlerim.

İşime geleni alırım, işime gelmeyen elimi tersi ile iterim.

Beni böyle yetiştiren bunların sorumluluktan kaçma duygusudur.

Bunların söylediklerini olduğu gibi kabul edenler mantık ve muhakemeden yoksundur.

Ne söylerlerse söylesinler benim gibi, sana göre doğru olanı yap.

Hoca'ya değil aklına, mantığına, sağduyuna tap.

Hır gür ahmağa mahsustur.

Kiminle olursa olsun tartışmaktan kaçan mutlu olmuştur.

Şimdi kal sağlıcakla,

Saygı, sevgi sana ve Doris hanıma..

Av. Hayri Balta, 24.12.2003

+

21 HABERCİ

Hayri bey;

Büyüyüp avukat olmuştunuz...

... masallardan kurtulamadınız mı?

İslam'ın ilk iki yüz yılı için kanıt bulunamadığı belirtilerek;

"İslam'da kanıtın yokluğu, yokluğun kanıtıdır" denmektedir.

Ekteki "İslam'ın Kanıtsız Dönemi" başlıklı dosya bunu anlatmaktadır.

Haberci, 18.5.2012

+

İslam'ın Kanıtsız Dönemi

Önsöz

Bu derlemenin konusu olan "İslam'ın Kanıtsız Dönemi" ya da "İslam'ın ilk dönemlerindeki İslami kaynakların yokluğu", çeşitli İnternet sitelerindeki yazılardan birleştirilerek oluşturulmuştur.

İslam'ın içinden çıktığı toplumların gerçek tarihini doğru olarak bilmenin mümkün olmadığı; gerçek İslam tarihinin bilinmesinin önündeki en büyük engelin İslam'a atfedilen tarih olduğu; bu tarihi, İslam'ın kendisi ve Muhammed hakkındaki bilgilerin sadece İslam'ın kendisinden kaynaklandığı öne sürülmektedir.

Yine klasik İslam tarihine göre Muhammed'in yaşadığı dönemde tüm Arabistan Yarımadası'nı ve 4 halife döneminde de Anadolu'nun neredeyse yarısını, Mısır'ı, İran'ın tamamını ele geçirmiş olan İslam devleti ve onun ideolojik, siyasal ve toplumsal dinamizmini yaratan İslam dini ile ilgili "tarafsız"

herhangi bir belgenin, kaynağının olmayışı (en azından şimdilik ortaya çıkmamış olması) bu dönemi savunmayı zorlaştırmaktadır.

Gerçek İslam tarihi, mevcut İslam tarihini destekleyen veya reddeden kanıtlarla karşılaşılmadıkça kanıtlamayacaktır. İslam'ın kanıtsız dönemi için; "o dönemde yazı var mıydı?" diye sorulabilir. Ancak anılan komşu ülkelerde yazılı belgelerde İslam'dan söz edilmemektedir. Tarih, ülkelerdeki karşılıklı belgelerle yazıldığından, İslam'ın ilk 150 yılı için kanıt yokluğunun, yokluğun kanıtı olarak kabul edilmek durumunda kaldığı söylenebilir...

Yöntem olarak, 9. 10. Yüzyıl'da ortaya çıkmış olan İslam Literatürünün etkisinde kalmayarak ve sadece elde bulunan eşzamanlı tarihi belgelere dayanarak konunun irdelenmesi ve eleştiriyile tartışmaya açık bir derleme yazısının ortaya çıkması amaçlanmıştır.

Elde bulunan kaynaklara ulaşma, dil ve tarih konusunda bilgi yetersizliği gibi sorunlardan dolayı, elbette açık kalmış birçok konu bulunuyor. Bunu garipsememek gerek, çünkü İslam tarihinde, özellikle de Erken İslam zamanında (7. Yüzyıl'ın başları) karanlıkta kalan çok fazla konu mevcut.

Bu derleme yazısında yararlanılan kaynaklar hadis veya hadis derleyicilerinin kitapları ve inançlar değil, tarihi kanıtlardır. Derlenen yazılarda şimdiye dek Muhammed'in yaşadığı döneme -570 ile 632 yılları arasına- ait hiç bir tarihi kanıt bulunamadığı dile getirilmektedir. Bu konu, on dört başlıkta irdelenmektedir.

1. Kur'an Tek Kanıt mı?

İslam dinine mensup olduğu söylenen imparatorlukların ilk iki yüzyılları içerisinde, Kuran hariç, literatur niteliğinde hiç bir tanık bırakmadığı söylenebilir. Muhammed dönemini anlatan tarihi belgelerden elde olanlar hicretten 150 - 200 yıl sonrasına aittir. Ancak bu dönemde de Kur'an'ı destekleyen hiçbir maddesel kanıt bulunamadığı kaydedilmiştir. Ayrıca 693'te Kudüs'te yapılmış olan Kaya Kubbesi (Kubbetüs Sahra) üzerindeki yazıtların, elde bulunan en eski Kuran kodekslerinden daha eski olduğunu ve yazıtların bazı

cümlelerinin Kuran'da da geçtiği belirtilmektedir. 9. Yüzyıl'dan (Hicri 3. Yüzyıl'dan) itibaren ama bol miktarda dini, biyografik ve tarihi materyal oluşuyor.

2. İslam Literatürünü Destekleyen Dış Kaynak Var mı?

İslam'ın erken tarihi ve peygamberi Muhammed hakkında bilgilerin kaynağı sadece söylentiden ibaret islami literatur olduğu belirtilmektedir. Bunun dışında Erken İslam ve Muhammed hakkında eşzamanlı tarihi bilgiler bulunamadığı ve islam literatürünün içerdiği bilgileri destekleyen eşzamanlı ve dış kaynaklı tarihi kaynaklara ulaşamadığı da söylenmektedir.

Kur'an'ı destekleyen belgelerin bulunamamasından ötürü Kur'an; hem İslam tarihi hem de Muhammed'in yaşamı konusunda tarihi kaynak kabul edilememektedir. Çünkü Kur'an'da Mohammad kelimesi sadece dört yerde geçer ve bunların sadece birisinde Arap peygamberi ifade edilir. Kur'an'da sadece bir yerde Mekke Vadisi geçse de, ne veya nerede olduğu hakkında somut bir ip üçü bulunmaz. Dört yerde Medine kelimesi geçse de, "Yesrib şehri" (şimdiki ismi ile: Medine şehri) anlamında mı, yoksa sadece medine kelimesinin karşılığı olan "şehir" anlamında mı kullanıldığı belli değildir. Arap Yarımadası hakkında ise Kur'an'da hiç bir bilgi bulunamamıştır.

Arap peygamberi Muhammed için "bilgi" içeren ilk eserler yukarda verilen hadis derlemeleri ve biyografilerdir. Geleneksel İslam Tarihi ise Taberi'nin "Tarih" kitabından ibarettir.

3. İslam Tarihçilerinin Tanıklığı

Geleneksel İslam tarihinin iddiasına göre Muhammed 570 ile 632 yılları arasında yaşamıştır. Fakat bu verinin kaynağı olan ve adları yukarda belirtilen eserlere baktığımızda, hemen göze batan bir nokta var: Bu eserlerin yazarları Muhammed'den 200-300 yıl sonra yaşamıştır. Tek başına bu gözlem dahi, Muhammed'in yaşam tarihini sorgulama

için yeterli bir neden gibi görünmektedir.

Bizans'ın arşivlerinde de o döneme ait kayıtlara da rastlanılmamıştır. Kim, ne zaman, hangi amaçla bu söylentileri derledi, bilinmiyor. Bilinen tek şey bu söylentileri destekleyen tarihi belgelerin olmamasıdır.

İslam tarihini yazan ilk müslüman tarihçilerin ne zaman doğup ne kadar yaşadıklarını ve eserlerini incelemeyi hiç düşündünüz mü? Onların yaşamı geleneksel İslam tarihinin nasıl yazıldığına ışık tutacağından çok önemlidir. İlk müslüman tarihçilerden Ürwah ibn Zubayr'den, Al-Zuhri'den Al-Madaini'ye, Baladhuri'ye, Al-Müsabbihi'ye Al-Safadi'ye, Nizamüddin Ahmad'a kadar İslam tarihini yazan 66 tarihçiden hiç birisi gerçek anlamda bilimsel bir yapıt ortaya koymamıştır. Muhammed dönemini anlatan el yazmalarından elde olanlar hicretten 150-200 yıl sonrasına aittir.

Bu eserlerin asılları yoktur.

Bulunan el yazmalarıysa ancak, eser sahiplerinin ölümünden yüzlerce yıl sonra, başka kişilerin el yazmaları olarak günümüze kadar gelebilmiştir. Yani elimizde bulunan en eski el yazmaları; orijinal eserlerin (eğer gerçekten var idiyse) kopyalarının kopyalarının kopyalarının... kopyasıdır. Bu kopyalama esnasında sik sik yapılan yazım hataları, değiştirmeler, eklemeler, çıkarmalar konusunda ise henüz bilimsel bir araştırma, inceleme mevcut değildir.

Yazılanların hiç birinin bazı kanıtlara ve kendilerinden önce yazılan belgelere dayandırıldıklarının en ufak bir kanıtı bulunamamıştır. Tarihçi olarak bilinen bu yazarların öncüleri halk arasında kulaktan kulağa dolaşmakta olan efsaneleri tarih adına kaydetmiş ve daha sonra gelenler onları gerçek olarak kabul etmiştir. Bunun sonucu olarak kuşkulu İslam tarihi çıkmıştır.

Muhammed biyografileri Kuran'da geçen bazı imaları alır, süsler, püsler ve masalımsı bir dil ile efsaneler anlatır. Anlatılan efsane içindeki tarihi bilginin ise; önce efsanenin çerçevesinden süzülmesi gerekir ki, yine de tutarlı bir bilgi edinmek çoğu zaman mümkün değildir.

Eserlerin Tanıklığı

İsmi geçen biyografiler bize ancak 9. ve 10. yüzyılın

yazarlarının, kendi zamanları içindeki İslam ve Muhammed görüşünü yansıtabilir. Fakat kendi zamanlarından 200-300 yıl önceki olaylar için kaynak olamazlar. En azından birincil kaynak olamazlar.

Yorumları okurken hemen akla takılan sorular bolca. 9./10. YY'in geleneksel islam tarihini objektif kabul ederek yine geleneksel İslam tarihini destekler nitelikde yorumlamalar: Bir yazıda "gemi" geçiyorsa hemen belli bir deniz savaşı, nerde bir "rahatsızlık" geçiyorsa hemen bir iç savaş yorumları... Ama bunların hiç birisi orijinal dokümanlarda geçmiyor.

Ama en önemlisi yorumların hiç birisinin, yazıtın tarihi ile içeriğinin tarihi arasındaki çok uzun zaman aralığına dikkat edilmemesi. Her tarihinin bildiği basit bir konu, yüzyıllar süresince çoğaltmalarda /kopyalamalarda/ alıntılarda devamlı "tamamlamalar", "düzenlemeler" yapılır. Bunlar çoğaltanın/ kopyalayanın "bilgi durumuna" denk gelir. Diğer bir nokta ise tercümanların "bilgiçliği". Mesela bir yazıda geçen "sarazen"i veya "ismaili"yi "müslüman" diye çevirmeleri.

Muhammed Hakkında İlk Kitap

İslamın kurucusu Muhammed Mustafa hakkında oldukça ayrıntılı biyografi(ler) vardır. Doğumu yaşamı, eşleri, çocukları ve hatta günlük yaşamı ayrıntıları ile bilinir gözükmetedir. Ancak ilginç olan bu ayrıntılı biyografinin onun ölümünden 153 yıl sonra vefat eden İbni İshak'ın Kitab-ül Megazi adlı eserine dayandırılmasıdır. Daha da ilginç Kitab-ül Megazi'den İbni Hisam (??? - 829/834) vasıtasıyla haberdar olmamızdır. Güçlü bir sözel aktarım geleneğine sahip Arap kültüründe bu, anlaşılır bir şey" denilebilir.

4. Tarih, Karşılıklı Belgelerle Yazılır...

Zamanın Bizans kaynaklarında da yeni bir dine rastlamak mümkün değil. **Köyün çobanı anlamına gelen Arap(lar)** ya "vassal" (confoederati = Küreyş) olarak adlandırılıyordu ya da rakip (düşman) olarak. Ama yeni bir dinin adı geçmiyordu. Diğer taraftan İslam tarihine göre 7. Yüzyıl'dan önce dahi hristiyanlar, İslami Arap egemenliği altında yaşıyordu. Ancak bu görüş, hristiyan literatürle çelişmektedir.

Çünkü 8. Yüzyıl'a dek bu bölgede yaşayan hristiyanlar, hem yaşamlarından dolayı hem de misyonerlik görevlilerince, geriye yeteri kadar literatur bıraktı. Bu literatürde ama "İslam egemenliği altındaki" hristiyanlığın durumu geçmiyor. Belki literatur türleri bu duruma bir açıklık getirebilir: teolojik etütler, vaizler, mektuplar, kronolojiler, kilise raporları, filozofik yazılar vs. Eğer bütün bu yazılar İslam egemenliği altında oluşsaydı, zamanın durumuna ayna tutması gerekirdi. Sözelimi monoteletişmiş ve monoenergetişmiş vs. konusunda şevkle konuşmayı, tartışmayı seven rahip ve piskoposların –ki bazılarının ömrü yollarda geçmiş- bütün Hristiyanlığı tehdit eden, yörenin ve zamanın egemenleri tarafından propagandası yapılan yeni bir dinden söz etmemesini anlamak mümkün değil.

Muhammed önce İsa için mi kullanılıyordu?

"En erken bu zaman diliminde, 8. Yüzyıl'ın sonlarında, 9. Yüzyıl'ın başlarında, bir Arap peygamberi için bir hayat hikayesi, bir biyografi uydurma / yazma denemeleri başlamış olabilir. Önceleri İsa için kullanılan Muhammad terimi, nihayet Arap peygamberi Muhammed olarak Arap Yarımadası'nda Dünya'ya gelip arz-ı endam edebilir hale geldi. Kaçan balık büyük olur misali, bu Muhammed etkinliğini 7. Yüzyılın başlarında göstermiş olmalıydı.

5. YY'dan Kalma Muhammed Biyografisi Yok

Biyografilerinin, hadis derlemelerinin, tarih kitaplarının istisnasız hepsi 9. ve 10. Yüzyıl'a tarihlenmiş durumda. Fakat elimizde 9. ve 10. Yüzyıl'dan kalma herhangi bir Muhammed biyografisi de bulunmuyor. Biyografilerin 9. ve 10. Yüzyıl'da yazılmış olduğu bilgisi, 9. ve 10. Yüzyıl'dan yüzyıllar sonrasının eserlerinin verileri. Fakat bu eserlerin bu bilgilerinin gerçekliği hakkında herhangi bir bilimsel araştırma henüz mevcut değil.

9. ve 10. Yüzyıl'da büyük bir tarihselleşme / tarihselleştirme akımı başlamış olmalı. Peş peşe eserler ortaya çıkıyor: Halk arasında bilinen hikâyeler Muhammed'e bağlanıyor, yeni hikâyeler uyduruluyor."

Hayali Muhammed Dünyası mı?

Muhammed figürü etrafında uydurulan bu hayali Dünya'nın zenginliğine (Muhammed'in akrabaları, eşleri, cariyeleri, sahabeleri, arkadaşları, raviler, maceraları, savaşları, kervan baskınları, hadisleri vs.) bakarsak, bu kadar olayı tek bir insanın, tek bir insan ömrü süresi içinde yaşamış olması imkansız. Bu insan paygamber dahi olsa, bu mümkün değil. Bu hayati yaşamak için, muhtemelen 10 veya daha fazla insan hayatı kadar bir süre gerekli. Bu zengin hayal dünyası bize, zamanın araplarının tarihselleşme/ tarihselleştirme çalışmalarına ne kadar önem verdiklerini gösterdiği gibi, kendilerine kimlik arama çalışmalarının bir kompleks duygusuna dönüşmüş olduğunu da gösteriyor.

6. Tarihselleştirme Çabaları Günümüzde de Devam Ediyor mu?

Günümüzde, internet ortamında dahi yeni hadisler uyduruluyor ve zincirleme maillele Müslüman alemine duyuruluyor. Kuran'da nerede bir peygamber, elçi, sen vs. gibi terimler geçiyorsa, parantez içinde Arap peygamberinin ismi olan Muhammed kelimesi ekleniyor.

(Hadisler ve hadisçiler sorgulanıyor...

Kur'an, tanrıyla kulu arasına girilmesine / din adamlarına izin vermez. Herkes kendi hesabını vermeyecek midir? Öyleyse, müminlerin günlük yaşamlarına müdahale eden sözde din adamlarının tanrıyla kulu arasında işi ne? Kur'an dışı din mi yaratılmıştır? O hadislerle mi bireysel din olan İslam, 71 mezhep ve tarikatla hoca denilen din adamlarının var olabileceği hristiyanlık benzeri toplum dinine döndürülmüştür?

Hadislerin, yarattığı "hoca" denilen sözde dinen makbul kişiler kadar müminlerin günlük yaşamlarına müdahale edilmesine de zemin oluşturduğu söylenebilir. Dinen "hangisi caizdir", "hangisi günahtır" gibi günlük yaşamda atılacak her adım, din adamlarından sorulmaktadır... "Şöyle oturacaksın", "Böyle adım atacaksın", "Senin yerine ben düşünürüm.", "Ne istediğin hakkında ben karar veririm.", "Şu partiye oy vereceksin."

Müminlerin yatak odalarına bile girip, bir biyolojik etkinlik

olan kadın - erkek çiftleşmesinde, nasıl sevişileceğine de onlar karar vermektedir. Böylece sözde dini soruların, aslında tüm yaşamın muhatabı olmanın, bu din adamlarına siyasal iktidar için, mücadele etme zeminini sağladığı söylenebilir mi?)

7 Arkeolojik Kanıt Bulunabildi mi?

Problemlerden biri de Kur'an'da bahsi geçen kıssalarla ilgili olayları doğrulayan hiçbir arkeolojik kanıtın bulunamamış olmasıdır ki bu da son derece tuhaftır... Bu, Musa-Firavun öyküsüne benzemektedir. Mısır uygarlığı her şeyi kaydetmesine rağmen ortada tek bir yazılı doğru dürüst Musa-Firavun öyküsü bulunamamıştır... Kur'an (aslında Tevrat) kıssaları ile ilgili benzer Sümer taş yazıları mevcuttur ama sadece halk masalları ve inanılması zor çok tanrılı efsanelerden ibaret görünmektedir....

8 Pers ve Bizans Kaynakları Bahsediyor mu?

İslam'ın ilk iki yüzyılı için elimizde hiç bir tane eşzamanlı islami literatur bulunmamaktadır. Eşzamanlı Pers ve Bizans kaynakları da Arap Yarımadası'nda ortaya çıkmış yeni bir peygamberden veya yeni bir dinden bahsetmez. Maalesef bu basit ve temel gerçek, İslam Tarihi'ni konu edinen eserlerde dile getirilmez. Dile getirildiğinde ise, önemsenmez, göz önüne alınmaz.

9 Hristiyan Literatüründe Muhammad (= Seçilmiş / Övülmüş)

Havarilerin İşleri 13,17: İsrail halkının babaları Tanrı tarafından seçilmiş bir halk.

Pavlus Mektupları, Romalılar 8,33: İsaya inananlar seçilmişlermiş.

Jesaja 42,1 Tanrı, "Tanrının hizmetçisine" "seçtiğim" diye hitap eder.

Lukas 9,35: Bulutlardan gelen ses İsa'ya "seçtiğim oğul"

diye hitap eder.

Lukas 23,35: Başkalarına yardım etmiş olduğu için çarmıhtaki İsa ile dalga geçerler: eğer seçilmiş ise, Tanrının Mesihi ise, kendine yardım ede..

Psalm 118, 26: İnşaat işçileri tarafından ise yaramaz gerekçesiyle kullanılmayan bir taş, köşe taşı olur. Tanrı mucizesi diye sevinen millet söyler: Tanrı adına gelen o övülsün..

Markus 11,9: İsa Kudüs'e girerken millet bağırır: Tanrı adına gelen o övülsün..

Markus 14,62: Büyük keşiş İsa'yı sorguya çeker: Sen büyük övülesinin oğlu Mesih'misin? İsa cevap verir: O benim.

Büyük övülesi'nin oğlu İsa da elbette övülesidir, Tanrı tarafından seçilmiştir ve Tanrı'nın hizmetçisidir. Arapçası ile söylersek: İsa, Abdül Melik'in Muhammad'ıdır, Abdül Melik'in abd Allah'idir.

10 İslam Literatürü Dışında Kalan Kaynaklar Tanık Olabilir mi?

İslam Literatürü haricinde günümüze kadar gelebilen kaynaklar şunlardır:

a) Yahudi ve özellikle hristiyan kaynakları. Yedinci yüzyılın hristiyanları sadece Cine kadar misyonlarını yayıp kiliseler, manastırlar yapmakla kalmadı, günümüze kadar ulaşabilen literatür de bıraktı: Kronikler, mektuplar, vaizler, konsey kararları, apocalypseler, mezheplerarası tartışmalar vs. Bu konuda bir araştırmanın Türkçe tercümesi (henüz tamamlanmamış hali ile) burada veya şurada mevcut. Bu araştırmadan da anlaşılacağı gibi, yazarlarının bir çoğu Orta Doğu'da yaşadığı halde, eşzamanlı hristiyan literatüründe, yani 7. yüzyılda, Erken İslam'ın ve Muhammed'in izine raslamak mümkün değil. Bu literatürde Arap Yarımadası da bulunmamaktadır.

Eğer 7. Yüzyıl'da yeni bir din ve bunun peygamberi ortaya çıkmış olsaydı, Ortadoğu'da yaşayan hristiyan yazarları, sadece mezhep tartışmaları ile yetinmez, bu yeni din ile de tartışmaya girmez miydi?

Bu eserlerde bölgede Aaplar egemendir. Onlardan İsmaililer ve Sarazenler diye bahsedilir. Az da olsa bir Arabiya'dan bahsedilir. Fakat bu Arabiya ile Arap Yarımadası değil, ya Mezopotamya bölgesi kastedilir, ya da Bizans'ın provincia Arabia'sı olan Kızıldeniz'in çevresi.

İsmaili ve Sarazenlerin inançlarına değinildiğinde ise, bu inanç sistemi bir Hristiyanlık mezhebi olarak olarak eleştirilir. Yani bölgeye hakim olan Araplar hristiyandır.

b Yazıtlar:

b.1. Ürdün'de Gadara kaplıcaları'ndaki Muaviye'nin yazıtı. Tarihi 664.

b.2. Mısır'da Fustat'da (şimdi Kahire'nin bir parçası) bir köprü üzerindeki yazıt (691).

b.3. Kudüs'de Abdül Melik tarafından 693'de yaptırılan Kaya Kubbesi'nin içinde ve dışında bulunan yazıt.

b.4. Yine Abdül Melik tarafından, Şam-Kudüs yolu yapımında dikilmiş olan bir kaya üzerindeki yazıt (695).

b.5. Şam'da İ. Velid tarafından yaptırılan mabet üzerindeki yazıt (708) (Şimdiki ismi: Emevi Camisi).

b.6. Suriye'de, Humuş yakınlarında Qasr al-Hayr üzerindeki yazıt. Muhtemelen Hisam tarafından 732'de yazdırılmış.

b.7. Medine'de mabetdeki (Şimdiki ismi: Peygamber Camisi) yazıt (757).

Bu yazıtlara göre 750 yıllarına dek Ortadoğu'da ne bir İslam'dan, ne de onun peygamberi olduğu iddia edilen Muhammed'den söz edilebilir..

11 Sikkelerde Hristiyanlık Literatürünün Tanıklığı

MHMT kelimesi ilk olarak 661'de basılmış olan bir sikkede geçer. MHMT Aramiçe yazılmış. Bu sikke İran'ın güney doğusundaki Zaranj'da (Şimdi Afganistanda, İran-Afganistan sınırında) bastırılmış. Parayı kimin bastırdığı ise yazılı değil. Bu sikke Berlin'de Berliner Sammlung der Kalligraphie'de bulunuyor.

Aramiçe kökenli Muhammed sözcüğünün bu zamana dek bilinen anlamı: "övülesi", "övlümü", "seçilmiş" demektir.

MHMT yazan sikkeler.

Üzerinde MHMT yazan sikkeler iki ayrı bölgede ortaya çıkıyor. Bunlardan birisi İran'ın kuzey doğusunda, şimdiki Türkmenistan ve Afganistan bölgelerinde. Bu sikkelerde MHMT kelimesi abd Allah ve kalifat Allah ile beraber kullanılıyor. Bu program daha sonraları Abdül Melik tarafından bastırılan sikkelerde de mevcut. Abdül Melik'in sikkelerinden, kendisinin Merv'den geldiğini de anlıyoruz. Merv Hazar Denizi'nin doğusunda, eski İpek Yolu üzerinde bulunan bir şehirdir.

Diğer MHMT sikkeleri ise MHMT ile beraber walı Allah programını kullanıyor ve güney doğuda, Kırmanc ve civarlarında bastırılıyor.

MHMT yazdıran ve ismi bilinen ilk kişi Abdül Melik'tir. Sikkelerin tarihlerinin sıralamasına bakarsak, doğudan batıya doğru bir sıralama görürüz. Öyleyse, Abdül Melik bu paraları doğudan başlayarak batıya doğru ilerlerken bastırılmıştır.

Sikkelerde Arap Yarımadası ile ilgi bulunamıyor.

Bu zamana dek bastırılmış olan sikkelerin hiç birisi, Arap Yarımadası ile ilgili değildir.

Sikke bastırmak en az iki noktaya açıklık getirir: Bir yönetici kudret sahibinin varlığını ve on yıllar öncesinden başlamış olan ve hala süren bir dini programın ve/veya bir dünya görüşünün ve/veya bir politik programın varlığını. Bu programın başlangıcı, 7. Yüzyıl'ın başlarına ve daha da öncelerine kadar uzanabilir. Yani iddia edilen Muhammed zamanından daha öncelerine kadar dahi uzanıyor olabilir.

Bölgede yüzyıllardan beri Süryanice konuşulduğu göz önüne alındığında, MHMT kısaltması MHMD olarak okunduğunda "övülmüş, övülesi" anlamına geliyor ve lehçelerde "mehmad", "mahmed" diye okunuyor.

641'den beri gayet açık bir biçimde hristiyan sembollerinin kullanıldığını bildiğimizden, 661'den itibaren kullanılan MHMT ve muhammad sembollerinin İsa'yı gösterdiği söylenebilir.

MHMT/MHMD "muhammad" halinde Arapçalaştırıldı.

Özellikle Abdül Melik zamanında ve yönetiminde uygulanan Araplaşma çalışmalarında MHMT/MHMD "muhammad" halinde Arapçalaştırıldı. Bunu 681 yılından

itibaren bastırılmış olan bir kaç parada görebiliyoruz. Bu paralarda hem Pehlevi yazısıyla MHMT geçiyor hem de Arapça “muhammad”. Suriye bölgelerinde, kısa süre sonraları, MHMT kelimesi kayboluyor ve yerine Arapça yazı ile Arapça bir terim olan muhammad kelimesi kullanılıyor.

Abdül Melik'in bazı sikkelerinde “peygamber Musa” yazdırıldığını da bildirmekte yarar var.

“Mahmed” olarak kullanımının bir süre daha devam ettiği belli. Çünkü 750 yıllarında olmuş olan Samlı Johannes (Johannes of Damaşcenüs), Mamed (Yunanca okunuşu Mamed) isimli bir sanal peygamberden söz ediyor.

Bazan ahmed / ahmad kullanılıyor

Araplaşma, arapçalaştırma süresince MHMT'in HMT ve HMD hali ile “Ahmed”, “Ahmat” olarak kullanıldığını düşünmek de mümkün. Özellikle teolojik alanda. Mesela Siyer “Ahmed”i “Muhammad” ile eşanlamli kullanıyor. A. Sprenger'in “Das Leben und die Lehre des Mohammad nach bisher grosstenteils unbenützten Quellen” kitabındaki gözlemine göre, 9. Yüzyıl'a kadar ahmed/ahmad ile mohammad isimlendirmeleri arasında bir gidip gelme var. Bazan ahmed/ahmad kullanılıyor bazan mohammad.

641'den beri gayet açık bir şekilde hristiyan sembollerinin kullanıldığını bildiğimizden, 661'den itibaren kullanılan MHMT ve muhammad sembollerinin İsa için kullanıldığını söylemek doğru olur.

Övülen İsa mıydı?

Bu “övülen”, “övlümüş olan”, “seçilen”, “seçilmiş olan”, yani muhammad, İsa'dan başka birisi değil. Bunu Abdül Melik'in Kudüs'te, 693'te yaptırmış olduğu Kaya Kubbesi'nde de görebiliriz. (693 yılı Araplara göre 72. yılı ifade ediyor. Bu 72 sayısının mistik bir anlamı vardır düşüncesi hemen akla geliyor.)

Bu sikkelerin üzerinde; a) Bir veya daha fazla hac işaretleri, b) Hristiyan liderlerinin resmi, c) Yahya'nın kafası, c) Güvercin, d) Balık, e) 5 ve 7 kollu yahudi şamdani, f) Palmiye vardır.

Diğer bir anlam Volker Popp kaynaklı. Popp'a göre, Sami dillerinden ola ve M.Ö. 13.-14. Yüzyıl'a uzanan Ugaritçe'de MHMT “seçilmiş”, “seçilen”, anlamına geliyordu.

Süryaniceye bu anlamı ile geçtiğini de düşünebiliriz. Orta İran lehçelerinde (=Pehlevi dili = Orta Farca) “mehmet”, “mahmat” olarak kullanılıyordu.

Eşzamanlı tarihi iz bulunamıyor

Muhammed ve peşinden gelen dört halifeye dair para ve bu kişilerle ilgili eşzamanlı tek bir tarihi iz bulunamamıştır. Sikkeerde bulunan bu semboller de, Ortadoğu’da yaşamış hristiyanların verdiği literatur ile örtüşmektedir: 8. Yüzyıl’ın ortalarına dek Abdül Melik’in yönetimindeki devletin inancı İznik Konseyi öncesi Hristiyanlığı olarak görünmektedir. Adı bilinen ilk dönemlerindeki sikkelerde, Muaviye zamanında da olduğu gibi, Abdül Melik’in sikkelerinde de İsa ismi geçmiyor. MHMT, MHMD veya Muhammad yani Aramiçe seçilmiş / övülmüş yazsa da, semboller sikke sahibinin Hristiyan olduğunu açıkça belirtiyor. O zamana dek bastırılmış olan sikkelerin hiç birisi, Arap Yarımadası ile ilgili değildir.

Bu süre içinde bölgede ne bir İslam dini mevcuttur ne de onun peygamberi olduğu iddia edilen bir Muhammed.

12 Kur’an’ın tanıklığına başvurulduğunda...

Kuran’ın oluşum süresini anlatan eşzamanlı literatur mevcut olmadığından, ancak elde bulunan para, yazıt ve yazmalardan sonuçlar çıkarabiliriz.

İslam araştırmacılarının çoğunluğuna göre Kur’an 650’li yıllarda Osman tarafından bir kitap haline getirildi ve diğer bütün kaynaklar (taşlar, kemikler, yapraklar vs.) imha edildi. Sözcük anlamı da “Bir araya getirilmiş+ sözler ya da kitap (o tarihlerde ne kasdediliyorsa.) demektir.

Ama bunlar iddia edilirken çok önemli bir kaç nokta göz ardı ediliyor:

a) Bu bilgilerin kaynağının hepsi en erken 9. ve 10. yüzyıl.

b) 7. Yüzyıl’a ait elimizde Kur’an bulunmuyor.

c) Parçalar halindeki en eski Kur’an sayfaları 8. Yüzyıl’ın başlarına tarihlenmiştir.

Kuran’ın içeriğine örnek olan en eski tarihi kalıntı olan Sana Kodeksleri 926 ayrı el tarifinden yazılmış, 12 000’den biraz fazla sayfadan oluşuyor. Hepsi porsimen olan bu sayfaların hepsi tam bir sayfa olmadığı gibi, toplamı da tüm

bir Kuran'ı oluşturmuyor. En eski porsimen 710-715 yılları arasında yazılmış. Diğerlerinin yazılış tarihi ise 8. Yüzyıl'ın başlarından 10. Yüzyıl'ın ikinci yarısına kadar uzanıyor.

Sana Kodeksleri

Eldeki Sana Kodekslerine bakarak şunu söyleyebiliriz: 7. Yüzyıl'ın sonuna dek, kitap halinde olup, şu an elimizde bulunan Kur'an'a eşdeğer bir Kur'an henüz mevcut değildi. Kur'an çok sonraları ortaya çıktı. Tıpkı Yeni Ahit'in de iddia edilen zamandan çok sonraları ortaya çıkmış olması gibi. Ama Kur'an ve Yeni Ahit arasında önemli bir fark var. Yeni Ahit çeşitli bilimsel yöntemlerle (mesela textual criticism, higher criticism vs.) incelenmiş olduğundan, hangi zamanlarda yazıldığını, hangi süreçlerden geçtiğini, kısacası; oluşumunu takip etmek yeterince mümkün. Fakat Kur'an için bunu henüz söyleyemeyiz. Kur'an için benzer bilimsel yöntemler Mekki ve Medinevi süreleri diye isimlendirilen ayırım hariç henüz uygulanmış değil. Ki bu ayırım da, bir yere kadar, yine 9. ve 10. Yüzyıl eserlerindeki bilgilere dayanıyor.

İslam kendi tarihini anlatınca

Diğer tarihi konularda hiç bir tarihçinin kabul edemeyeceği bütün bu sorunlara rağmen, İslam bilimlerinde geleneksel İslam anlatımının günümüzde dahi hala yaygın olması elbette şaşılmalı bir durum. Bunun nedenleri şunlar olabilir:

a) Kur'an'ın Muhammed'in ağzından döküldüğü önkabülü.

b) 9. ve 10. Yüzyıl eserleri göz ardı edildiğinde, Kuran'ın içeriğinde çok çok az tarihi, bölge, yer ve biyografik bilgilerin bulunmasının sorun oluşturmaması.

c) Tembellik. 9. ve 10. yüzyılda ortaya çıkan çok sayıda eserin içeriğinin zenginliğinden kaynaklanan tembellik ve ağaçlardan ormanı görememe olgusu.

ç) O zamanlardan günümüze kadar gelebilmiş eşzamanlı tarihi kalıntıların azlığı ve bunlardan sonuçlar çıkarmanın zorluğu.

693'te Kudüs'te yapılmış olan Kaya Kubbesi (Kubbetüs Sahra) üzerindeki yazıtların, elde bulunan en eski Kuran kodekslerinden daha eski olduğunu ve yazıtların bazı cümlelerinin Kuran'da da geçtiğini biliyoruz. Bu yüzden Kuran'ın öncüllerinin de olduğunu tahmin edebiliriz. Fakat

bu öncüllerin ne olduğunu, ne üzerine yazılmış olduğunu, kapsamının ne kadar olduğunu bilmediğimiz gibi, hangi dilde yazılmış olduğunu dahi bilmiyoruz.

13 Heraklios'un Tanıklığı

O zamanların tarihini tekrar yapılandırmak için eşzamanlı çokça sikke ve bir kaç tane yazıt mevcut. Bunlar, kısıtlı da olsa, o zamanın olaylarını belgelendiriyor. Sikkelerin çoğunluğu yapıldıkları yeri bildiriyor ve tarihlidirler. Tarihler başlangıçta bazan yerel sayımlara, kısa süre sonra ama "Araplara göre". Muaviyenin Arap sayımına göre 42 (MS 663) yılında Galilede tamir ettirdiği Gadara İlçalarında bulunan ve bir haç işaretiyle başlayan bir yazıtta üç tane tarihleme belirtiliyor: Bizansların vergi yılına göre, Şehrin tarihine göre ve "Araplara göre". Buradan anlaşılan "Araplara göre" birinci yıl 622 yılı olup Güneş Yılına göre sayılıyor.

622 yılı neden bu kadar önemliydi?

Bu yıldaki bir Hicret ancak 9. yüzyılın kaynaklarında geçiyor. Daha önceki yıllarda Şaşanı Kralı Chasrau II Pers İmparatorluğunu genişletebilmişti. Bizans İmparatorluğu'nun doğu bölgelerini fethetmişti: Fırat'ın batısında Suriyeyi, Filistin, Anadolu'nun büyük bölümünü, Arap Yarımadası'nı ve Mısır'ı. Bizans İmparatorluğu artık kendi bölgesinden kovulmuş gözüküyordu. Ama gelişmeler beklenilenden değişik oldu: Genç Bizans Kralı Heraklios 622'de Persler'e karşı beklenilmeyen bir zafer kazandı. Bunu, Şaşanı Krallığı'nın kısa süreki olmasına neden olan diğer askeri başarıların başlangıcıydı.

Heraklios'un Küreyşlileri

Heraklios bu zaferi, kendi tarafına çekebildiği, hem batı Suriye hem de İran Krallığında uzun süredir yerleşik Araplardan oluşan birliklerin yardımıyla ele kazanmıştı. Bu başarısına rağmen, tekrar ele geçirdiği bu eski Roma bölgelerini doğrudan kendi hükümranlığı altına almadı, kontrolünü bölgedeki, kendilerini Confoedereti (Arapça Quraish) (C.N.: Küreys) olarak gören Arap yöneticilerine teslim etti. 622 yılı, önce Roma İmparatorluğunun doğu bölgelerinde, Arapların kendi yönetimlerinin ve Arap zaman

sayımının başlangıcı oldu.

İkinci bir durağı ise 641 yılı temsil ediyor. İki olay önemliydi: Heraklios tarafından zayıflatılmış olan Pers İmparatorluğu parçalandığından Fırat'ın doğu tarafında yaşayan Arap kabileleri hükümlanlığı ellerine geçirebilmişlerdi. Aynı sene içinde Bizans'ta Heraklios ölmüş, eşi ve oğlu yeni kral tarafından sürülmüşlerdi. Heraklios ve ailesine sadık olan eski bizans bölgeleri Arapları artık kendilerini krala bağlı hissetmeyip bütün hükümlanlığı üslendi.

Bu yeni suverenliğin sembolü olarak 641'de ilk sikke çıkarımı başladı. Bu sikkelerin motifleri hristiyanlığın etkisinde: Hac, uzun hacılarla krallar veya yanlış anlaşılmaya yer vermeyen başka semboller. Anlaşılan o ki, yeni semboller kullanmak için neden yoktu. Önce doğuda daha sonra eski Pers İmparatorluğunda hüküm süren Arap kralı Muaviye idi. Bir hristiyan hükümdarı. Hangi Hristiyanlık akımına bağlı olduğu bilinmiyor. Hoşgörülü birisi olması gerek. Çünkü Suriye hristiyanları tarafından da övülüyordu. Doğu Suriye Patriği Isoyaw III (ölümü 659) "Din huzur içinde ve çiçek açıyor."

Arapların Hristiyan Motifli Sikkeleri

Şimdiye dek bilinen ve üzerinde MHMT yazan ilk sikke "Araplara göre" 38 yılında (MS 659), Mezopotamya'nın uzak doğusunda bastırıldı. Aniden bu parolayla çıkarılmış sikkeler, hem coğrafya olarak hem zaman olarak doğudan batıya yayıldılar. Anlaşıldığına göre, geleceğin Abdülmelikinin geçeceği rota üzerinde, doğudan başlayıp Mezopotamyada, Filistin'de ve Kudüs'te bastırılmaya başlandı. Batıya geldiğinde, göze çarpan yerinde MHMT yazan çok dilli sikkelerin kenarlarında muhammad açıklaması bulunmaya başladı. Kısa süre sonra ise bu zaman kadarki MHMT yerini muhammad'a bıraktı.

Kim bu muhammad? Aramiçe kaynaklı sözcük, Arapça'da da "yüceltilen/övülen (benedictus) veya "yüceltilmesi/övülmesi" anlamına geliyor. Hristiyan sikke motiflerinde İsa için kullanılan bir sıfat. Bu anlama tarzı 69'de Abdülmelik tarafından yaptırılmış olan Kubbetüs Sahra'nın yine kendisi tarafından içine yerleştirilmiş olan yazıt tarafından da desdekleniyor. Bu tek ve benzersiz Tanrı'ya tanrılık

başlıyor ve eski Hristiyanlık inancı çerçevesinde devam ediyor; “Övülesi (muhammad[un]) Tanrı kulu/hizmetçisi (‘abd allah) ve onun elçisi (...). Çünkü mesih İsa, Meryemin oğlu, Tanrının elçisi ve sözüdür.”. Bu, Kur’an’ın önermesine de denk geliyor.

İsa Sembolü

Kubbetüs Sahra’nın içi düzlenmemiş. Ziyon Dağı’ndaki, kayanın tepesini çatı gibi örtüyor. Bu ise Suriye teolojisinde, mesela Aphrahat’a göre (ölümü 345) bir İsa sembolüdür: “Şimdi kaya üzerinde belirtilen dine ve kaya üzerine kurulu binaye kulak verin(...). İsa, peygamberler tarafından kaya diye adlandırılan (...)” Artık Abdülmelik’in sikkelerindeki hac motifleri yerini kaya gibi İsa motiflerine terk etmeye başladı. Bizans ve Suriye hristiyanlarından farklı olan bir Arap krallığı işareti/sembolüydü.

Muhammad, İsa’dan Kopuyor

Muhammad başlangıçta, -‘abdallah sıfatı (Tanrının kulu / hizmetçisi), peygamber, elçi, mesih gibi – bir hristiyan ünvanıydı. Daha sonraları ama müammad ilgili olduğu İsa’dan koptu, ayrıldı. Bunu iki diğer iki gelişme ile gözetlenebilir: 707/708 yıllarında Şam’da yapılan Mescid-el-Emeviyye’nin ve 756’da Medine’de kurulan Kutsal Mabet’in yazıtları Kubbetüs Sahra’nınki ile formal yapı olarak benzer: Tek olan Tanrı övüldükten sonra muhammada, Tanrının kulu/hizmetçisine ve elçisine şehadet edilir. Ama Kubbetüs Sahra’da olduğu gibi İsa, Meryemin oğlu, açıkça anılmaz. Kudüs’teki teolojiyle benzer olsa da, doğrudan İsa ile ilişkili değildir. Benzer olgu sikkelerde de mevcuttu. Onların kaya sembolleri, mesela hac işaretlerinde olduğu gibi, artık açıkça hristiyanlık olarak göze çarpmıyordu. Muhammadın mihenik noktası artık yoktu.

Muhammad hristiyanlığı ve Kur’an hareketinin başlangıcı ama sikkelerin tanıklığına bakıldığında, Mezopotamyanın uzak doğusundan kaynaklanıyor. Buna temeli Eski Suriyece (Aramca/Aramiçe) olan sözlerin/önergelerin yazı biçimlerine işaret ediyor.

Mekke’de Yapılan İlk Sikke

8. Yüzyıl’ın ikinci yarısından 9. Yüzyıl’ın başına kadar bu zaman süresi için de kaynaklar az. Çok bölgeler – zaman

zaman – “Merkez” ile az bağlı veya bağlı olmasa da, Arap egemenliği artık yerleşiyor. Sikkelerin ve yazıtların üzerindeki semboller apokaliptik programlardan çıkmış izlenimi veriyor. Buna paralel olarak, günlerin bittiğinde ortaya çıkacak olan kurtarıcıyı (İsa) atıflayan Hristiyanlıktan motiflenmiş mehdi düşünceleri ortaya çıkıyor. 9. Yüzyıl literatüründe sayılan, fakat sikkeler tarafından desteklenmeyen, Mesihi adlandırmalar halifelerin isimleri olarak yorumlanıyor. Bu sembolik terimler kişi adları mı yoksa bu adlandırmaların arkasında anonim hükümdarlar mı yatıyor? 8. Yüzyıl’ın sonunda ilk olarak Mekke göze çarpıyor. Mekke’de yapılan ilk sikke hicri 203 tarihli peşinden hicri 249 ve 253 tarihli geliyor. Nihayet bu zaman civarında İslam kendi ayakları üzerinde duran bir din olarak ortaya çıkıyor.

14 İlk Arap Emirliklerinin Tanıklığı

Heraklios 622’de, Ermenistan’da, Persleri tam bir bozguna uğratar. Bizans’ın o günkü durumuna bakılırsa, bu, beklenmeyen bir zaferdir. Muhtemelen bu zaferden önce, kesinlikle ama bu zaferden sonra Heraklios’un Arap yardımcıları, yandaşları mevcuttur. Bizans bunları foederati diye isimlendirir. Aramiçesi qarama, Arapçası ise quraish. Siyer’in Muhammed’in kabilesi diye bize tanıtmak istediği, fakat aslında Heraklios’un İranlı ve Suriyeli foederati’leri, Küreyş’leri, kısacası yandaşlarıdır ilk Arap Emirlikleri. Bu emirliklerin kabilelerinin isimleri elbetteki Küreyş değildi. Tabi bunlar tek bir kabile de değildi. Küreyş teriminden, bir Arap kabilesini değil, Heraklios’un yandaşlarını anlamalıyız.

Bu yandaşların kim olduklarını tahmin etmek kolay: Pers egemenliği altında yaşayan hristiyanlar.

627’de Ninive’de Persler yine yenilir. Chosrau II (Hüsrev II) kaçır. Tahttan düşer ve öldürölür. Heraklios Hüsrev’in oğlu ile eski sınırların geçerli olduğı bir anlaşma yapar. Persler Bizans topraklarından çekilir. Heraklios için bu savaş yeni topraklar edinme amaçlı değil, dini bir savaştı. İlk haçlı seferi de diyebiliriz.

Heraklios; Bizans, Ortadoğı ve Mısır kiliselerini bir araya getirmek için uzun süre uğraşsa da başaramaz. Nihayetinde

Ortadoğu'dan ve Mısır'dan çekilir. Persler ve Bizans'ın yokluğu ile bölgede oluşan otorite boşluğunu artık Bizans'ın foederatileri / Küreyşşleri doldurmaktadır.

İlk Arap paralarında hristiyan sembolleri var

Yaşamı süresince Heraklios'a minnettar olan Arap emirleri (= Küreyşler, Bizans'ın yandaşları) Heraklios'un öldürülmesinden sonra (641) bu sadakati bitirir. Ve kendi başlarına sikke bastırmaya başlar: İlk Arap sikkeleri. Bu ilk sikkelerde bol bol hristiyan sembolleri vardır: Hac, balık, palmiye, Yakup'un kafasının saklandığı kutu vs. Bir çoğunun kimler tarafından bastırıldığını bilmesek de, Muaviye adına bastırılmış olan sikkelerde hristiyan sembolleri ile bezenmiştir.

Bu sikkelere ve Muaviye'den günümüze kadar gelmiş olan artefaktlara bakarak, bu dönemde İran ve Suriye'de Hristiyanlığın hakim olduğunu, yönetenlerin ve yönetilenlerin çoğunluğunun hristiyan olduklarını saptamak kolay.

15 İslami Kanıt Neden Bulunamıyor?

İlk 150 yıl komşuların tarihi belgelerinde İslam ve Muhammed hakkında bir tek kanıt bulunamıyor. Araplarda da mı yoktur? Çünkü "Henüz neşir Araplar tarafından keşfedilmemiştir. Okur yazar oranı yüzde 1-2 civarındadır. Kitap yazma geleneği yoktur. Kağıt yoktur. Okur olmayınca yazar da olmaz. Yazar olsa bile ortaya çıkacak yapıt bir söylenti olmaktan kurtulamaz" denilmekle tarihi kanıt bulunamaması durumu açıklanabilir mi? Böyle bir açıklama tarihi ve yazılmasını reddetmek değil midir?

İslam tarihini yakından inceleyenler yörede yaşayan Hristiyan ve Yahudi kabilelerde yazılan eski eserlerden İslam tarihi hakkında bir şeyler elde etmeye çalışmıştır. Bazı papazların yazdıkları bireysel anılar ile tarihsel olguları açıklamaya çalışmak son derece yetersizdir. Günümüzde yapılanlar bunlardır. Sadece Muhammed değil, ilk dört halife oldukları iddia edilen, Ebu Bekir, Ömer, Osman, Ali hakkında Bizans'ın arşivlerinde de o döneme ait kayıtlar ve bir tek belge bulunamadı.

Sonsöz

Bahsedilen tarihsel süreç içerisinde Sasani devletinin İslam akıncıları tarafından yıkıldığını bu nedenle Sasaniler'e ait kaynakların da yok edildiği varsayılsa bile İstanbul'un fethi ile son bulan Bizans İmparatorluğu'nun kayıtlarında yeterli doygunluğu verecek kadar belgenin elimizde olması gerekmez miydi?

Genişlemesini Bizans İmparatorluğu'nun topraklarının fethedilerek küçülmesi ile sağlamış görünen bu yeni güç hakkında neden en erken 8. YY başlarında kayıtlara rastlıyoruz? Tüm 7. YY 'da olup bitenler üstelik de kendi aleyhlerinde olduğu halde Bizans kayıtlarına girmemiş olsun ki? İlk elden Müslümanlarla karşılaşmış olan Kudüs kilise örgütlenmesi, daha kuzeyde yazılı bir geleneği sürdüren Süryani kilise ve kültürü neden tarihe hiç bir kayıt düşmemiştir?

Gerçek İslam tarihi, mevcut İslam tarihini destekleyen veya reddeden kanıtlarla karşılaşılıncaya kadar kanıtlamayacaktır. Tarih, ülkelerdeki karşılıklı belgelerle yazıldığından, İslam'ın ilk 150 yılı için kanıt yokluğunun, yokluğun kanıtı olarak kabul edilmek durumunda kaldığı söylenebilir...

Haberci'den, 18.5.2012

+

22 HAKAN HARMANCI'DAN,

Merhaba,

Ben hakan Harmancı

Sanırım, Siz Yenimahalle'den tanıdığım Hayri Bey olmalısınız?

Nasılsınız?

Saygılarımla

Hakan HARMANCI, 23.6.2008

+

Sayın Harmancı,

Önce sevgi, saygı....

Evet, ben Yenimahalle'de Avukatlık yaptım.
Ancak sizi hatırlayamadım.

Kendinizi tanıtırırsanız sevinirim.
Merak etmeyin ben iyiyim...

Şimdi kalınız sevgiyle,
Av. Hayri Balta;
Diğer adı Eren Bilge... 23.6.2008
+

Hayri bey tekrar günaydın

Saygı benim size minnettarlığımdır, sevgi ise gönül
bağım...

Ben Yenimahalle (eski Elif süper marketten Mehmet HARMANCI'nın oğluyum) ve yine yanlış hatırlamıyorsam Meliha Teyzemin eşi, Elçin, Gülçin, Elgin ve Yener ablalarımın da babası; aynı zamanda bir Gaziantep'li ve amatör sanat musikisi icra ediyordunuz diye hatırlıyorum.

Sizi tesadüfen Internetken başka bir konu ile ilgili araştırma yaparken gördüm. Okudukça heyecanım artmaya başladı; taaki, Eren BİLGE adının aslında Av.Hayri BALTA olduğunu öğrenince gözümün önünde 18 sene evvelki günler canlandı.

Hem Gaziantep'li, hem Avukat, hem de Eren BİLGE'nin Hayri BALTA olması... Bu kadar tesadüf imkansız diye düşündüm ve iletişim kurmaya karar verdim. Hatırlayabilerseniz diye ek dosyaya resim bıraktım

Saygılarımla,
Hakan HARMANCI, 22.6.2008
Ankara Org. Per. Knl. Md
hharmanci@sutas.com.tr

x

Sayın Hakan Harmancı
Önce sevgi,
Aldım ikinci iletini.
Tanıdım seni...

Önce annenle babanın durumu merak ediyorum.
Yaşayıp yaşamadıklarını bilmiyorum.
Bu konuda bilgi verirseniz sevinirim, diyorum.

Belki duymamışsınızdır; bizim hanım rahmetlik oldu.
Biliyorsun bizim hanım annenin iyi dostuydu.

Bir de kız kardeşin vardı senin.
İyi arkadaşındı bizim Yener'in...

Seni ise Elif Market'te görmüştüm gel geç.
Resmindeki gibi her zaman güleç...

Artık yaşlandım; müzikle uğraşamıyorum,
Ne Tef çalabiliyorum, ne Ney (Nay) üfleyebiliyorum
Ne de org çalabiliyorum...

Yaş yetmiş yedi oldu şimdi...
Üstüne üstlük bir de yediye yakın hastalık, iyi mi?

Yaşam bir yük oldu,
En çok da eskisi gibi okuyamamak, yazamamak koydu...

Neyse www.bilgebalta.com adresli sitemdeki görüşlerim
nasıl geldi sana.

Sevinirim, bu konuda da görüşlerini bildirirsen bana...

Şimdi kal sağlıcakla,
Selam yaşıyorlarsa Annene, Babana, Ablana...

Sevgilerimle,
Av. Hayri Balta, 23.6.2008

+

Sayın Eren Bilge tekrar merhaba, beni tanımış olmanız
beni ziyadesiyle memnun etti fakat, Meliha teyzem... ALLAH
rahmet etsin nur içinde yatsın, mekanı cennet olsun inşallah.
Rahmetliyi inanın çok sever ve sayardım ALLAH sizlere
sağlık ve uzun ömür nasip etsin. Annem, Babam ALLAH
başımızdan eksik etmesin başımızdalar, ikisi de hayat
mücadelesine devam ediyorlar, bizleri de başgöz ettiler
şimdilerde canlarının sıkıntısını gidermek adına İnci ablamın
bebeği ile vakit geçiriyorlar. Babam internet canavarı oldu
sanal dünyada arkadaşları, akrabaları ile yazışıyor, bilgi

paylaşıyor, gözleri biraz babamı üzdü ama atlatacağım
inşallah babamın mail adresi hmharmanci@gmail.com

En derin saygılarımla,

saygılarımla

Hakan HARMANCI

+

23 AV. M. HANEFİ ÖZTÜRK'TEN,

Sayın BALTA ,

Yazınızın bir bölümünde islama göre bir erkeğin kadına üç kez "boş ol" demesi halinde nikahın sona erdiği hususunda açıklama yaparken Cumhuriyet Gazetesini kaynak göstererek Av. Hanefi ÖZTÜRK öğretmen olan eşine üç kez boş ol demek sureti ile onu boşadı şeklinde bir açıklama ve devamında birtakım yorumlar yapmış bulunmaktasınız.

Bunu bir habere dayalı olarak yazdığınızdan şüphe duymuyorum. Ancak bu haber tamamen asılsız bir haber olduğu için daha sonra gazeteye tekzip isteyen ihtarname çekilmiş ve gazete de sonraki sayılarında tekzip talebimizi yayınlamıştır.

Gerçekten de böyle bir olay olmamış ve yaşanmamıştır. Lütfen durumu gazeteden de sorarak doğrulayınız ve yazınızdaki ilgili kısmı metinden çıkarınız

Hakkımda hakaret oluşturan ve benim için oldukça aşağılayıcı olan bu açıklamanın yazınızda yer alması, baştan sona emek ürünü olan ve araştırmaya dayalı olan yazınıza bir artı değer katmadığı gibi yazınızı hukuki olarak da sorunlu hale getirmektedir.

Gerekli araştırmayı yaptıktan sonra bu haberin tekzip edilmiş olduğunu göreceksiniz. Kişisel haklarıma tecavüz eden bu açıklamanın en kısa zamanda metinden çıkarılacağını umuyorum. Saygılarımla,

Av. M. Hanefi ÖZTÜRK, 01.09.2009

+

Sayın Av. Öztürk, Hanefi,

Aldım iletinizi.

Üzdüğüm için dilerim beni affetmenizi.

Ben yaşıyım,

Aynı zamanda ağır hastayım.
Yazımın Sitemin hangi bölümünde yazıldığını
Hatırlamamaktayım.

Adı geçen yazımın Sitemin hangi bölümünde yer aldığını
bildirirsen
İsteğinizi yaparım hemen...
Ayrıca özür dilerim şimdiden...

Şimdi kal sağlıcakla,
Sevgiler sana...
Av. Eren Bilge Balta, 2.9.2009
+

24 HAVVA GÜLBAYAZ

Sayın Balta,
Göndermiş olduğunuz yazı için teşekkür ederim.
Dini çok iyi tanımlamışsınız. Keşke dünyadaki herkes bu
gözle bakabilse. Başka dinde olanları küçümseyip ezmese...
Ben önceleri dine ve tanrıya inancı olmayan biriydim.
Bazı olaylar tanrıya yakınlaştırdı. Ama tanrı inancı tek
başına yeterli değil. Bu sebeple içinde yaşadığımız toplumun
yargıları ve değerleriyle tanrıya bakmak ve evrensel bir
çerçevede inanç yoluna ulaşmak gerektiğini kendime kabul
ettirdim. Pişman değilim. İster Müslüman ister Yahudi ister
Hristiyan olsun tanrı yoludur.
Bunu şöyle açıklayabilirim. Yazın dağın tepesine çıktım.
Cep telefonum çekmiyordu. Diğer hattımı taktım çekiyordu.
Böylece aramam gereken kişiye ulaşmıştım. Öyleyse dinler
Allah'a giden yol olmalıdır. Yoksa yat kak namaz kıl oruç
tut... Bunlarla ölçülmez inanç...
Zaten Allah'ın bizim yaptığımız ibadetlere ihtiyaçları
yok...

Havva Gülbeyaz, 23.11.2008

+

Sayın Havva Gülbeyaz,

Önce sevgiler sunuyorum.
Geciktiğim için özür diliyorum.

Huyumdur hiçbir iletiyi yanıtsız bırakmam.
Rahatsızlığımdandır yanıt vermede geç kalmam...

Dediğin gibi “dinler Allah’a giden yol’dur.
Yaşam Tanrı’ya ve de Şeytan’a giden yollarla doludur.

Tanrı’ya giden yolların başında doğruluk, dürüstlük gelir.
Dinlerin amacı yalnızca yatıp kalkmak değildir...

Tanrı’ya yakınlaşmış olman ayrıca sevindirdi beni.
Tanrı’ya yakınlaşmak için insan önce kendini bilmeli...

Tanrı, bizi doğruya, dürüstlüğe yöneltten yüce duygudur.
Yaşamda erdemli, edepi, dengeli, sevgi ile dolu olan
Tanrı’yi bulur...

Bizin dışımızda maddesel olarak bir Tanrı yoktur.
Tanrı bilinçli insan ile birlikte doğmuştur...

Tanrı insanın olduğu yerde vardır.
İnsanın olmadığı yerde yalnızca Yaratan vardır.

Yaratan ile Tanrı (Allah) ayrı ayrıdır.
Yaratan maddedir, Tanrı ise kavramdır...

Din başka şeriat başkadır.
Din duygusu doğuşumuzda vardır. (Bak. K.30/30)

İnsan dediğin her an kendini yenilemelidir.
Kötü eylemlerini bırakıp olumlu eylemlere yönelmelidir.

Tanrı’ya ancak böyle erişilir.
Buna din ilminde “vuslat” denir.

Şimdi kal sağlıklıyla,
Anlamadığın noktalar olursa
Çekinmeden sorabilirsin bana...
Av. Hayri Balta, 2.11.2008

+

25 HEPSEN HANIM'DAN,

Sayın Hayri Bey

Yeni e mail adresinizi aldım. Umarım sağlığını yerindedir. Uzun zamandır sizi arayamadım. Sağlık bakımından bazı sorunlar var idi. Simdi de safra kesesinde bir sürü taş var. Önümüzdeki ay ameliyat olacağım. Anladığıma göre bu iş çok kolaylaşmış. Aynı gün eve geliniyormuş. Aziz dostunuz yerine benim haberlerimi bildiriyorum. Bana tembih eder ve ara sıra sizin ile temas etmemi ister idi. Ben de fırsat buldukça bu arzusunu devam ettireceğim, tabii sizi rahatsız etmiyorsam.

Gazetelerden günlük haberleri alıyorum.

Çok iyilikler dilerim.

Hepsen, 18.9.2010

+

Sayın Hepsen,

Size saygı, sevgi benden...

Öncelikle geçmiş olsun diyorum.

Ameliyatının iyi geçmesini bekliyorum.

Ben de merak ediyordum neden gecikti diye.

İletini alınca sevindim yine...

Size sağlıklar diliyorum.

Sayın Öğreticimin anıları önünde

Saygı ile eğiliyorum.

Şimdi kal sağlıcakla,

Yeniden saygılar, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 18.9.2010

+

26 ONA RUHUNDAN ÜFLEDİ... (K. 32/9)

“Sonra ona en uygun şeklini verdi, ona ruhundan üfledi. Size kulaklar, gözler, gönüller verdi. Ne az şükrediyorsunuz!” (32/9. 15/28-29. 38/71-74) [Ayrıca Bkz. 4/171; 17/85]

Bu ayette insan iyi olmaya, güzel işlere (Salih amellere...) yönlendiriliyor.

Bak deniyor insana:

“Allah sana ruhundan üfleyerek şekil vermiştir.

Bu nedenle senden kötülük zuhur etmemelidir.

Bütün davranışların olumluluk ve güzellik açısından diğer insanlara örnek olmalıdır.”

Gerçekten de Allah'ın ruhundan üfürdüğü kişiler

Yaşam boyunca kötülükten iğrenmişler;

Yaptıkları en küçük bir olumsuz davranıştan bile rahatsız olmuşlardır.

Bunlar kendi hallerinde yaşarlar,

Kimsenin aldığına verdiği karışmazlar.

Ellerinden geldiği kadar da yardıma muhtaçlara yardım ederler.

Kendini Allah'a (Doğruluğa, dürüstlüğe, erdeme, güzelliğe, iyiliğe...) adayan çok insan görmüş ve bunlara da imrenmişimdir.

Bu insanlar günlük geçimlerini ahlaksal ve yasal yoldan sağladıkları için huzur ve güven içinde ömürlerini tüketir.

Ne malda, ne mülkte, ne şanda ne de şöhrette gözü yoktur bunların.

Ne mutlu kendi sorumluluklarını idrak etmiş olanların...

İşte bunlar Allah'ın ruhundan üflediği kişilerdir

Bunlara saygı duyulmalıdır.

Kuran bu durumu “secde edilmelidir” diye ifade eder....

Ne var ki insanlar arasında bir de Şeytan'ın ruhundan üflediği kişiler vardır.

Şeytanın üfürüğüne uğrayan bu insanlardan her türlü melanet beklenir.

Şimdi 16 Eylül 2010 tarihli Milliyet'ten aldığım şu haberi

okuyalım.

Okursanız ürpermekten, tiksindenmekten, nefret etmekten kendinizi alamazsınız...

Tam bir Şeytan Üfürüğüne uğramış bir adam saymalısınız...

“Önce büyük kardeşinin 13 yaşındaki kızına tecavüz ediyor.

Bu suçtan 6 yıla kadar ceza alıyor ve yatıp çıkıyor.

İslah olup, tövbekâr olacağına daha da azgınlaşıyor.

Öylesine azgınlaşıyor ki bu işi ancak Şeytanın Üfürüğüne uğrayanlar yapar.

16 yaşındaki kendi öz kızına tecavüz ediyor.

Aynı zamanda baldızına da tecavüze yelteniyor.

Ne var ki ailesinin şikâyeti üzerine tutuklanıp içeri tıklılıyor.

Gazeteler bu haberi AİLE BOYU TECAVÜZCÜ diye veriyor.”

Bu adam, Şeytan'ın üfürüğüne uğradığı için bu işleri yapıyor.

Allah'ın üfürüğüne uğramış olanların böyle şeyler aklına bile gelmiyor...

Bu tür olaylar gazetelerin üçüncü sayfasında her gün gündeme geliyor.

Bunları okuyunca içimden şöyle geçiyor:

Bu şeytan ne kadar güçlü imiş ki; Yaratıcı'nın yaratırken ruhundan üflediği kişileri kendi ruhundan üfürükle bu kadar ahlaksız, canî, canavar yapıyor.

Bu nedenle ben Allah'tan korktuğum kadar; Şeytan Üfürüğüne uğramış olanlardan korkarım....

Kork Allah'tan korkmayandan; kork Şeytan'ın üfürüğüne uğramış olanlardan diye kendimi yoklarım...

Av. Eren Bilgebalta, 18.9.2010

+

Hayri Bey,

Çok güzel bir derleme yapmışsınız. Elinize, aklınıza

tebrikler yollarım. Sağ olun. İşte o kişi hep bu tür konular ile ölünceye kadar uğraştı. Ne oldu? Unutuldu bile. Kendi yetiştirdiği (ismini vermek istemem) asistanı ve sonradan Prof. olan ve çok sevdiği talebesi bir telefon edip baş sağlığı bile dilemedi. Fakat ben ona çok ağır bir mektup yazdım.

İşte bu kişi de üfürük almayan kişilerden biri.

Zannederim kim olduğunu anladınız.

İyilikler dilerim,

Hepsen, 19.9.2010

+

27 HOSANNA NURDAN SÜTÇÜOĞLU'NDAN,

Sayın Kardeşim Hayri Balta,

Size sevgilerimi iletmek isterim. Mailinizi aldım, çok teşekkür ederim. Yazdıklarınızı tarafıma ileriki tarihlerde yollayacağınız içinde ayrıca şimdiden size teşekkürlerimi bildiririm. Benim için çok değerli paylaşımlar. Thomas kardeş notunuzu ileteceğim.

Sevgiler, Rab'bin bereketi ve Esenliği üzerinizde olsun.

Hosanna Nurdan Sütçüoğlu, 18.11.2008

+

Sevgili Thomas ve Laila,

İstediğim bilgileri Av. Hayri Balta bana e-mail ile ilette.

İlginize çok teşekkür ederim.

Benim için son derece değerli paylaşımlar bunlar.

Ayrıca Av. Hayri Balta'nın size iletteği iletiler tarafınıza ulaşmıyormuş, bunu da size bildirmemi rica etti.

Sevgiler, Rab'in esenliği ve bereketi üzerinizde olsun.

Hosanna Nurdan Sütçüoğlu, 18.11.2008

+

Sayın Hosanna

Saygılar, sevgiler sana.

Her iki iletini aldım.

Çok memnun oldum.

Teşekkürlerimle

Yeniden saygılar, sevgiler sana...

Av. Hayri Balta, 18.11.2008

+

Sayın Hosanna,
Önce sevgi sana...

Cosmades dosta ulaşamıyorum.
Bir zahmet ona söyler misin?
Göndereceğini söylediği kitap bu güne kadar gelmedi.
Benim bu işe aklım ermedi..

Şimdi kal sağlıcakla,
Yeniden Sevgiler sana.
Av. Hayri Balta,30.11.2008

+

28 HÜSEYİN GÖRGÜLÜ'DEN,

Sitenizi imkan buldukça ziyaret ediyorum. Beğeniyorum.
Kolay gelsin

ARİF TEKİN in kitabını da tanıtırmanız iyi olur sanırım
Hüseyin Görgülü, 12.7.2011

+

Sayın Hüseyin Görgülü,
Sunarım önce sevgimi.
H. G. Kardeş sitemizi beğendiğine göre
Açık görüşlü...

Adınız bana yabancı gelmiyor.
Ancak Hayri Balta hatırlayamıyor...

Bu konuda bilgi verirseniz,
Beni mutlu edersiniz...

Sevgilerimle...
Av. Hayri Balta,

+

29 CEHENNEME KADAR YOLUN VAR

Yıkıldı en sonunda Kaddafi denen gaddar,
Yıkılsın gitsin, cehenneme kadar yolu var.

Yani şimdi biz bu zalime mi sahip çıkacağız?
Nasıl olur da emperyalistleri suçlayacağız.

Bu zalim, zalimleri bile söz sahibi ettiğine göre,
Böyle bir zalime: “Cehenneme kadar yolun var!” demek
düşer bize...

Bir zalime yazık oldu demek bize mi kaldı...
Bu zalim, halkından layık olduğu yanıtı aldı...

Bir zahmet okuyun aşağıdaki yazıyı...
Yok olup gitmektir zalimin layığı...
Av. Eren Bilge, 29.8.2011

+

30 “ZALİMLİĞİN BANALİTESİ (BANAL: BASİT, ÂDİ, BAYAĞI, SIRADAN...) ”

Hannah Arendt yine haklı. ‘Kötülüğün sıradanlığı’ insanı
şaşırtmaya devam ediyor.

Libya’da daha düne kadar, ‘yıkılmadım, savaşacağım’
mesaj veren Kaddafi, şimdi isyancılarla pazarlık edip
ülkeden güvenli çıkışını sağlamaya çalışıyor...

Hey korku, sen nelere kadirsin!

Diktatör daha bundan bir kaç ay önce, zulmüne
başkaldırdılar diye kendi halkını ‘fareler gibi ezmekten’,
‘pislikleri temizlemekten’ söz ediyordu.

Yıllar boyu yaptığı gibi:

Geçmişte hapishane koşullarından şikayetçiler diye
1500 siyasi mahkumu tek bir emirle bir saat içinde kurşuna
dizdi.

Döve döve, öldüre öldüre ülkesinde aydın, avukat,
doktor, bırakmadı.

Kendi ve ailesi lüks içinde yaşarken, milyarlarca dolarlık
servetini yurt dışında tuttu, petrol zengini ülkesini açlığa
mahkum etti.

Giderayak elindeki esirleri bile canlı canlı yaktı.

Şimdi ‘gelin konuşalım, hükümeti devredeyim’ diyor.
Buna ancak ‘cehenneme kadar yolun var’ denir...” (milliyet,
29.8.2011)

+

31 HÜSEYİN GÖRGÜLÜ'DEN,

Sayın Eren Bey;

Gönderilerinizi zevkle okumaya çalışıyorum.

Bir kitaptan bahsedeyim dedim, ukalalığımı
bağışlarsınız umarım.

Yazar Arif Tekin bilinmeyen yönleriyle Hz Muhammed'in
Ölümü, okumuşsanız iletimi yok sayın, eğer okumadıysanız
hararetle hemen okumanızı tavsiye ederim.

En güzel günlere ulusça...

Hüseyin Görgülü, 29.8.2001

+

Sayın Görgülü,

İletini aldım,

Sevindim...

Arif Tekin'i izlediğin anlaşıyor.

Arif Tekin, İlhan Arsel, Turan Dursun ve diğerleri gibi...

Türk toplumunu aydınlatıyor.

Arif Tekin yakın dostumdur.

Bütün kitapları hakkında bana bilgi sunmuştur.

Sözünü ettiği kitabı okudum.

İslam yazarlarının, gerçekleri bizlere anlatmadığını
gördüm.

Hak'ka saygısı olan gerçekleri yazar.

Tarih; İlhan Arsel, Turan Dursun ve diğer gerçekleri
açıklayanları yazar...

Şimdi kal sağlıklıca,

Sevgiler sana...

Av. Eren Bilge, 29.9.2001

+

Sayın görgülü,

Görgülü,

Belli ki aydın ve hoşgörülü...

Bizim sözümüz anlayanlara değil anlamayanlarıdır.
Dostlarımız gerçekçi sözlerimize alınmamalıdır.

Ekteki yazınız beğenilmiştir.
Kemalizm sayfamıza yerleştirilmiştir.

Şimdi kal sağlıcakla,
Sevgiler sana.
Av. Hayri Balta, 7.12.2011
+

32 HÜSEYİN GÜNEY'E,

Sayın Öğretmenim

Önce saygı, sevgi sunuyorum.
Sizinle tanışmak, kitaplarınız hakkında konuşmak
istiyorum.

Bende bir tane kitabınız var.
Artım yayınlarınca basılan **“TÜRKÇE Dil Bilgisi 5”**
Pakize Özcan'la birlikte yazmış olduğunuz...

Bu kitabınızdan çok yararlandım.
Ortaokul, Lise ve belki Yüksek Okullar için yazmış
olduğunuz kitaplarınız da vardır. Bu kitaplarınızı da satın
almak istiyorum.

Son kitabınız **“TÜRKÇENİN YOLCULUĞU”**NU da
Fevza Hepçilingirlerin Cumhuriyet eki Kitap dergisinden
öğrendim.

Adresinizi ondan aldım.
Sizi Mersin'deki matbaadan da aradım.

Şimdilik bana basılı ve mevcut kitaplarınızın adlarını
bildirirseniz sevinirim.

Şimdi kalınız sağlıcakla,
Em. Av. Hayri Balta, 8.4.2009

+

Sayın Hayri Bey,

Gönderdiğiniz iletiyi aldım. Teşekkür ederim.

Bir yazar için bir okurundan aldığı ileti, büyük bir mutluluk kaynağıdır.

Dil Bilgisi 5 kitabını yazalı 10 yıl oluyor. Böyle bir kitabı, öğrenci olmayan seçkin bir kimsenin okumuş olması, ayrıca ilginç.

Bu, okurun bir Türkçe sevdalısı olduğunu gösterir. Ben de sizin gibi, elime geçen iyi bir dilbilgisi kitabını baştan sona, bir romanı okur gibi okurum. Dahası, bir sözlüğü bile, bir edebiyat yapıtı gibi okurum. İşte, bizi ayrıcalıklı kılan da bu yanımız olmalı.

Hayri Bey, ben genellikle çocuklara, gençlere yönelik yazıyorum. Roman, şiir, öykü, ders kitapları... Bir de folklor derlemeleri...

Kitaplarımı Bilgi Yayınevi yayımlıyor. Bilgi yayınevinde 10 kitabım yayımlandı.

Sırada bekleyen epeyce dosya var.

Çocuk edebiyatı dışında yazdıklarımı kendim yayımlıyorum.

İşte, Feyza Hanım'ın sözünü ettiği Türkçenin Yolculuğu da bunlardan biri... Onu da ilgiyle okuyacağınızı umuyorum.

Son olarak yayımladığımız kitap bir folklor derlemesi: Nevşehir Folkloru 2. (Nevşehir'de yaşanmış ilginç olayların öyküleri)

Adresinize:

Türkçenin Yolculuğu,

Nevşehir Folkloru 1,

Nevşehir Folkloru 2'den göndereceğim.

Bilgi Yayınevi'nin yayımladığı kitaplar, büyük kitapçılarda bulunuyor. Yayınevinden de isteyebilirsiniz.

Selamlar, saygılar.

Hüseyin Güney, 8.4.2009

+

Sayın Öğretmenim

Hüseyin Güney,

Önce saygı, sevgi sundum.

İletini aldım, memnun oldum.

Göndereceğiniz kitaplar için şimdiden teşekkür ederim.
Kitapları kargo ile gönderirseniz bedelini öderim.

Ayrıca “roman, şiir, öykü” yanında varmış “ders kitaplarınız...”

Çok sevinirim, “Türkçe-Dil Bilgisi ile ilgili olanlardan da yollarsanız.

Sözünü ettiğiniz bilgi yayınevi Ankara Sakarya Caddesi girişindedir.

Ne var ki Sakarya Caddesine gitmeye sağlığım engeldir.

Bu arada belirtiyim ki, oraya giden arkadaşla,
“Türkçenin Yolculuğu” adlı kitap “Yok!” denmiştir...

Bilgi yayınevince yayınlanan kitapların bir listesi olursa...

Ben de bu listeye bakarak beğendiklerimi alıdırırım kolayca...

Şimdi kalınız sağlıcakla,
Yeniden saygı, sevgi bu arada...
Av. Hayri Balta, 8.4.2009

+

Hayri Bey Merhaba,
Türkçenin Yolculuğu’nu bugün Aras Kargo ile adresinize gönderdim.

Öbür kitapları Bilgi Yayınevi’nin www.bilgiyayinevi.com.tr adresindeki web sayfasından Hüseyin Güney’i tıklayarak görebilirsiniz.

Sağlıklı günler dilerim.
Selamlar, saygılar.
H. Güney, 9.4.2009

+

Sayın Öğretmenim
Hüseyin Güney,

İletini aldım, memnun oldum.
Bu nedenle yeniden saygılar, sevgiler sundum.

Verdiğiniz bilgiler için teşekkür ederim.
Değerli zamanınızı aldığım için özür dilerim.

Şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler yeniden sana.
Av. Hayri Balta, 10.9.2009
+
Sayın Öğretmenim
Hüseyin Güney

Önce saygı, sevgi sundum.
Gönderdiğin emanetleri aldım
Çok memnun oldum...

Şimdi kal sağlıcakla,
Saygılar, sevgiler yeniden sana.
Av. Hayri Balta, 10.9.2009
+

33 HÜSNIYE ŞANLI'DAN

Hayri Bey Merhaba,
Dün sitenizde bir kısa öyküme rastladım.

İsmi «Bir Anı» olan, kaleme aldığım küçük kısa öyküme sitenizden yer vermeniz beni mutlu etti. Yaratımında kalem olduğum, bu kısa öykünün doğduğu öykü kitabından dışarı taşması, adım atarak başka bir mekanda var olması ve yorum alması onun canlanması anlamına geliyor.

Onun yaşamasına olanak verdiğiniz için teşekkür ederim
Hüsniye ŞANLI, 14.9.2011

+
Sayın Hüsniye Şanlı,
Önce sevgi, saygı...

Sözünü ettiğin öykünü aradım,
Ne var ki bulamadım.

Bir ricam olacak senden,
Esirgeme bunu benden...

Sitemin hangi bölümünde çıkmış anınız,
Sevinirim bana hatırlatırsanız...

Şimdi kal sağlıcakla,
Yeniden sevgi, saygı sana...
Av. Hayri Balta, 14.9.2011
+

34 EM. ÖĞR. YALÇIN EFE'YE,
Değerli Dostum,
Önce sevgi sundum.

Sorunu beğendim.
E-mailinizi alır almaz yazıyorum...

Öğrenmenin ilk koşulu sormak...
Soru sormak da ilgilenmeyi gerektirir ancak...
Atalarımız bu gerçeği şöyle dile getirmiştir:
"Bilmez ki sora. Sormaz ki bile!"
Bilmeyen ne soracak?

Sen bir öğretmensin. İnsana bilmediğini öğretensin.
**Çünkü sen ham bir madde olan insanı bilgilendirmekle
(eğitime-öğretimle) görevlisin.**

Öğrenciyi eğitip öğreterek ona bir biçim veriyorsun,
Böylece onu yeniden yaratmış oluyorsun...

Dolayısı ile sen yaratansın; yaratan Öğretmen Rab'tır...
Asıl yaratan öğreten, eğiten insandır.

Din ilminde eğiten öğreten insana, insan-ı kâmil denir.
İnsan'ı kâmil, gelişmemiş ham insana biçim verir.

İnsan-ı kâmilden başka yaratan arama.
İnsan-ı kamil cüdamı döndürür adama...

Bir de koşullar ve olaylar ham insana yardımcı olmalı.
Ham insan olgunlaşmak için gerçeği arayan olmalı...
Bu olgunlaşma yolunda
İnsan-ı kâmil'in önemi unutulmamalı...

Olgunlaşma yolunda en önemli etken insan-ı kâmil dir unutm a.

Sayın Öğreticim Dr. Emin Kılıç Kale; bu gerçeği, derslerinde,

Şöyle dile getirmiştir: “İnsan-ı kâmilden başka Tanrı arama!”...

Beni olgunlaştıran Dr. Emin Kılıç Kale’dir.

O’nun gelişmemdeki rolü görmezden gelinmemelidir.

Ölü idim, diriltti.

Ham idim pişirdi,

Uykuda idim,

Uyardı, kendime getirdi.

Olgunlaştırdı, yetiştirdi.

Mevlana bu oluşumu “Hamdım, piştim, oldum!” diye dile getirmiştir.

Mevlana’yı; hamken, (ölü iken) pişirip (dirilt en) de Şems’tir.

Mevlana, Şems’le karşılaşmadan önce şariat-tarikat mertebesinde idi...

Şems’le karşılaştıktan sonra şariat ve tarikat mertebesini aştı gerçeğe erişti.

Ne var ki, beni dirilt en sayın Öğreticim bir aydın olarak sorumluluğunu yerine getirmekten kaçtı.

Hakkında yapılan bir soruşturma üzerine gerçeğe ters düştü, aray ı açtı.

Bunun adını da “Göğ e Çekilme” koydu, topluma küstü...

12 Mart ve 12 Eylül zulmüne sessiz kaldı.

Her köşe başında kurşun yiyen,

İşkence tezgâhlarında ölen ilerici gençlerle hiç mi hiç ilgilenmedi...

Talanı, yalanı görmezden geldi.

Celal Bayar’a, Menderes’e caddelerde atıp-tutan,

Politika ile iç içe olan adam gitti yerine politikayla ilgilenmeyen ve de üç maymunu oynayan bir adam geldi.

Şariatçılara kafa tutan, ben ilericiyim diyen adam gitti,

Yerine; solcuları, toplumcuları aşağılayan bir adam geldi.

Oysa kendisi her dersinde ve her konuşmasında: "Köylüsü donla gezen bir ülkede taksiye binmeye utanırım!" derdi.

Eğer ben toplumcu isem; beni toplumculuğa bu sözleri getirdi.

Ne acı ki sonradan bireycilikte karar kıldı...

"Her şeyi hak gören adam!" gitti;

Yerine toplumcu aforoz eden bir adam geldi...

Toplumcu olduğum gerekçesiyle kovdu beni dergâhından.

"Kim onunla konuşursa onu da kovarım dedi arkasından.

Beklenir mi idi bu; her şeyi Hak gördüğünü söyleyen bir adamdan...

İlericileri, toplumcuları aşağılayıp, beni kovarken "yer yüzünde" idi;

Ama, iş yargısız infazcılara, işkencecilere, Talancılara, soygunculara, sömürücülere, Tepki göstermeye gelince "Göğe çekildi!"

"Umutsuzluk bir onulmaz hastalıktır."

Beni kovanlar,

Tümden umutsuzluk hastalığına kapıldılar...

Toplumdan umudunu keserek umutsuzluğa yapıştılar...

Ne var ki, toplum olduğu sürece sorun olur.

Sorun olduğu sürece de çözüm olur.

Bütün bunlar doğrudan doğruya sorumluluktan kaçma idi.

Oysa kendileri: "Sorumluluktan kaçan; ya alçak, ya da eşek!" derdi...

Aynı soruşturmaya ben de uğradım.

Ama ben kaçmadım.

Bir "Atatürkçü ve aydın bir kişi" (Benim Atatürkçü ve aydın biri kişi olduğuma ilişkin mahkeme kararı vardır) olarak sorumluluğumu yerine getirdim.

Ömrümü ezilenlerin, dövülenlerin, sürülenlerin yanında geçirdim.

Kendileri ise: "Ezilenden sana ne?

Sen kendini kurtar önce...

Sen mi kaldın, toplumu kurtaracak?"

Sen kendinden sorumlusun, seni kim kurtaracak?...

Oysa biraz yukarıda açıkladığım gibi:

"Köylüsün donla gezen bir ülkede taksiye binmeye utanırım!" diyorlardı.

Sonradan da bireyciliğe yönelerek toplumsal sorumluluktan kaçmaya başladılar:

Sen kimsin ki? Niçin gazetelere yazı gönderiyorsun?

Niçin senden istemeyenlere veriyorsun?

İstemeyene vermenin doğru olmadığını bilmiyor musun?

Demeye başladılar...

Ve beni de kendilerine benzetmeye çalıştılar...

Beni aşağılamak için suç olarak bula bula gazetelere yazı göndermemi buldular

Suçuk: Gazetelere yazı göndermem. suçum toplumcu olmaktı...

Buunu da başıma kalktılar...

Oysa gazetelere göndereceğim yazıları ilkin okurdum Sayın Öğreticime.

Beğenir, izin verirdi gazetelere göndermeme.

Öyle ki ilk takma adlarımı da kendisi koydu:

Bana iki ad takmıştı. Biri: Aydın Düşünen, diğer ise:

Sözer Düşündürücü idi...

Toplumsal çelişkiler hızlanınca, bir de arka arkaya, önce ben, sonra da kendileri tutuklanınca; sandılar ki, bu işler benim gazetelere yazmam nedeni ile geldi başlarına.

Ve yine benim yüzümden yeniden soruşturmaya uğrayacaklarını sanarak yüklendiler bana.

Bu nedenle de beni aralarından kovdular.
Adımı da suçmuş gibi toplumcu koydular.

Benim yüzümden başlarına bir iş geleceği korkusuyla kıvranıp durdular.

Böylece tam bir medenî cesaret yoksunu oldular...

İleri gelenlerinden biri yüzüme bile tükürdü.

Başka ne beklenebilir ki? O bir “ölü...”. (Anılar bölümüne bakınız!...)

İyi ki kovmuşlar.

“Aleyhimde dedikodu yapmışlar;
Ama manevi himmette bulunmuşlar.”

Çünkü beni kovmakla ben “ölümsüzlüğe” kavuştum.
Kendileri ise öldü!.. Sorumluluktan kaçtı...

Ben aydınlığa ulaştım; kedileri ise karanlıkta kaldılar.
Hâla ve hâla da karanlıkta bocalayıp durmaktalar,
Ve de acınacak durumdalar...

Her ilmin ve bilimin kendine özgü kavramları, terimleri vardır.

Bunlar, gerçeğe uygun olarak açıklanmalıdır.

Ben, her konuda düşünce ve görüşlerimi dile getiriyorum.
Araştırma yolunda mesafe alıyorum.
Dinsel deyimler, kavramlar, terimlerle dile getiriyorum.
Az yukarda “Ölü” ve “Diri” terimlerini açıklıyorum...

Elbette ölmek ve dirilmek dinsel terimlerdir.

İnsan önce, ölmek ve dirilmek terimlerinin neleri anlattığını bilmelidir...

Din adamlarının büyük bir çoğunluğu bu terimlerle ne anlatılmak istendiğini bilmedikleri için din konusunda halka yanlış bilgi vermektedir..

Kutsal kitaplardaki anlatımların büyük bir bölümü simgesel anlatımlardır.

Bir din adamı kutsal kitaplardaki simgesel anlatımlarla ne anlatılmaya çalışıldığını bilmezse, insanlığa yarar yerine zarar getirir.

Nitekim de öyle olmaktadır.

Bunların başında da: Yaşar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz gelmektedir.

Sözde bunlar aydın din adamıdır.

Oysa Cüppeli Ahmet'ten, Müslim Gündüz'den daha çok zarar vermektedirler bunlar topluma...

Onların ne mal olduğu yüzlerinden gözlerinden anal...

Ama bunların yüzünde ise ilericilik, aydın din adamlığı maskesi var...

Zekeriya Beyaz hakkında, Sitemde, ANILAR bölümünde, ilginç açıklamalar var...

İncil'de: İsa'nın "Ölüyü diriltmesini", Kuranda ise: "Allah'ın ölüyü diriltmeye kadir olduğu" tümcesini (ayetini) gerçek anlamda değil, simgesel anlamda almamız.

Yoksa değil bir İsa; bin İsa gelse ölüyü diriltemez.

Yoksa değil bir Allah; bin Allah gelse, bir ölüyü diriltemez.

Gelelim yaratma konusuna. Yaratacağın kişi arayış içinde olmalı.

Konu ile ilgilenererek soru sormalı.

Öğrenmek, bilmek isteğiyle yanıp tutuşmalı...

Bu özellik de kişinin yapısında olur...

Yapısında bu özellik olmayan kişiyi ne yapsan adam edemezsin, geliştiremezsin, yetiştiremezsin,

olgunlaştıramazsın,...

Hem yapısı elverişli olan, hem de arayış içinde olan gerçeklere niçin var masın...

Arayış içinde olmazsa ne yapsan boşunadır.

Bu gerçek Kuran'da şöyle açıklanmaktadır:

“Kör ile gören, karanlıklarla ile ışık ve gölgelikle sıcaklık bir değildir.

Dirilerle ölüler bir değildir.

Doğrusu Allah dilediği kimseye ıstıttırır.

Ey Muhammed! Sen, kabirlerde olanlara ıstıttıremezsın.” denilmektedir. (K. 35/19-23 ve bun konuda yüze yakın tümce...)

Bu tümcedeki “Dirilerle ölüler” ile “kabirlerde olanlara” sözcüklerine dikkat.

Bu simgesel anlatımlardan murat:

“Ölülerden, dirilerden ve kabirlerde olanlarla” amaçlananlar cüdamdır.

Dinsel anlamda yaşayan her insan yaşar ama diri değildir.

Yeniden doğmadıkça, yani dinsel koşullanmalardan kurtulup akıl yoluna girmedikçe ona ölü denir...

Ve bunlara haber anlatmak deveye hendek atlatmak gibidir.

Yine Kuran'da **“Allah dilemezse hiç bir şey olmaz!”** denilmektedir. (K. 76/30, 31)

Ve bu konuda yüze yakın tümce (ayet) vardır...

Bu gerçek şöyle de dile getirilir: “Cüdamı adam gerek, adam ede cüdamı.

Cüdam adam olmayınca; adam, adam edemez cüdamı...”

Cüdam, gelişmemiş, ham insan anlamına gelir...

Tanrı bilgisi ve din duygusundan yoksun insana cüdam denir.

Bu konuları anlayabilmek için iyi bilinmelidir dinsel

kavramlar.

Kuran-I benim gibi anlayan mı var?
Sözünü ettiğim bu kavramları kim anlar?

Anlamadıkları için bana dinsiz deyip işin içinden çıktılar...
Din bir ilimdir (Bilim değil). en başta ahlaktır.

İnsanın eğitilmesi ilmidir.

Gelişmesi, olgunlaşması, yeniden doğması, insan olması ilmidir.

Bu da bilme ve bizleri olumsuz davranışlara sürükleyen duygularımıza gem vurmakla (nefs'e hakimiyet) olur..

Ne var ki bu ilim tapınma (ibadet) ilmine dönüşmüştür.

Yatıp kalkmak, oruç tutmak, hacca gitmeke, salâvat getirmek olmuştur.

Bu dönüşüm Musa ile başlamış,
Muhammet'le en ileri aşamaya varmıştır.
Muhammed arkasına düşenleri kan dökücü yapmıştır.

Bu nedenle bu yola gidenler: Allah, Peygamber, din için; acımadan, çekinmeden kendi gibi düşünüp inanmayanların, Tekbir getirerek canına kıymaktan zerre kadar çekinmez.

Kahramanmaraş Malatya, Çorum katliamlarını yapanlarla, Sivas Madımakta aydınları tekbir getire getire yakanlara Müslüman değildir denmez...

Tevrat'taki ve Kuran'daki şiddet, **âyetlerine bakınız.**

Cezayir'de, İran'da, Afganistan'da, Pakistan'da birbirlerine öldüren Müslüman'lara bakınız...

ölen de öldüren de Müslüman... Bir de yurdumuzdaki Hizbul Müslümanlara Müslüman değil diyebilir misiniz?..

Hangi dünya görüşüdür bunları kan dökücü yapan?

Şeriat zihniyetidir bunları bu denli kan dökücü yapan...

Yine bu din ilmini; Peygamberler, bilgisizlere vererek

ayağa düşürmüştür...

Hukuk öğrenimi gören biri, kimya öğrenimi gören biri yıllarca derslere gitmek zorundadır.

Böyle bir öğrenim gören kişi ile bu konularla ilgilenmeyen herhangi bir kişi bir olabilir mi?

İşte din de; tıp gibi, hukuk gibi, kimya gibi bir batınî bir ilimdir...

Ne oldu? Kolayca mezun olunan bir ilim oldu.

Yeter ki sâvat getir, tekbir getir...

Camiye git, yat kalk tapın.

Havraya git, Kiliseye git... Al sana bir dindar...

Böylece din; tabusal bir inanca dönüştü.

Akılın, düşünmenin, mantığın önemini sildi...

Bu dünyayı Cennet yapmak varken Cehennem'e dönüştürdü.

Cennet ise, ölünce gidilecek bir yer sanıldı...

İnsan böylece kendi kendine yabancılaştırıldı...

Kendisi gibi düşünmeyenlere kolayca öldürebilecek bir canavara dönüştürüldü...

Tarihi dikkatle inceleyiniz bütün dincilerin, Müslüman, Hristiyan, Yahudi ayrımı yok, nasıl kan dökücü olduklarını göreceksiniz...

Üç peygamber gelip gitmiştir belli başlı... Üçünü de gönderen aynı Tanrı...

Nasıl olabilir bu aynı Tanrı?

Birini gönderiyor; sünnet yapınız diyor. Dinlenme gününüz Cumartesi olsun diyor.

İkincisi geliyor; "Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur" (İncil, Galatyalılara; 6/15) diyor.

Dinlenme gününüz Cumartesi olsun diyor...

Üçüncüsü geliyor: "Sünnet olmalısınız, dinlenme gününüz de Cuma olacak!" diyor.

Bunların üçü de Allah tarafından gönderildiklerini

söylüyorlar.

Bütün söylediklerinin Allah tarafından kendilerine bildirildiğini söylüyorlar.

Peki, bu Nasıl Allah ki her peygamberine değişik yasalar koyduruyor?

Gönderdiği üç peygamber Sünnet kuralında, dinlenme günlerinde dahası binlerce kuralda uyum sağlamazlarsa arkalarına düşen insanlar da elbette birbirlerini kırıp geçireceklerdir.

Bundan şu sonuç çıkmıyor mu?

İnsanların Allah için, din için, kitap için birbirlerine kıymasının kaynağı: Allah, din, kitap olmuyor mu?

Peki biz insanlar bu saplantılardan ne zaman kurtulacağız?

Bu saplantılardan kurtularak birbirimize sevecence yaklaşmayı ne zaman başarabileceğiz...

Mısırlılar, din ilminde çok ileri gitmişlerdi.

Şu çelişkiye bak ki: Tek Tanrı kavramına ulaşanların başında Ateon adlı bir Firavun gelir.

Ama Mısırlılar bu ilmi ayağa düşürmemişlerdi.

Ayak takımına, bilgisizlere, ilgisizlere bu ilmi sunmamışlar.

Tapınaklardaki rahipler bunu yalnızca kendilerine özgülemişler

Ve kendilerinden isteyenlere, gerekli gördüklerine, vermişler...

Bu rahipler; halkın danışmanı idi, eğitmeni idi, yol göstericisi idi...

Kendilerine özgüledikleri bu bilgileri halka vermezlerdi; Ama, kötüye de kullanmazlardı...

Musa, din ilmini Mısır'dan.

İsa da Musa'dan.

Muhammet de her ikisinden.

Bu ilim İsa'da belirli biraşamaya gelmişken, Muhammet'le yeniden Musa'ya dönüş başlamıştır.

Öyle ki İbrahim dinine dönülmüştür.

Bu gerçek Kuranda onlarca tümce (ayet) ile dile getirilmiştir.

“De ki: Rabbim beni dosdoğru İbrahim'in dinine iletti.” (K.6/161; 2/135; 6/161; 16/120, 123).

Oysa İsa; İbrahim dinini de, Musa dinini de aşmıştı.

İsa da: Din, insanlar içindi. İnsanlar, din için değildi.

Çünkü İsa:

“İnsanoğlu, Sept gününün de Rabbidir.” (İncil, Matta, 12/8) demişti.

İbrahim'de de, Musa'da da: «İnsanlar sept günü içindi.»

Yani din, insanlar için değil; insanlar, din içindi.

Muhammet'te insanlar din içindi.

Hem de bu İslamiyet'te doruğa çıkmıştır.

Gözleri, tapınmadan (ibadetten) başka hiçbir şeyi göremez olmuştur.

Aklın işlevi yadsınmıştır. Akılla bir yere varılamaz, gerçeğe erişilemez.

Gerçeğe ancak imanla erişebilir denmiştir...

Varsa da yoksa da tapınma...

Sen ibadetini yap gerisine karışma...

En ileri gelenlerinden birinin 27 kere Hacca gittiği unutulmasın...

İsa, «Ben babadayım, baba da bende!» diyerek Tanrı'yı insana indirgemıştır.

İsa bu sözleri öğrencisi Filipus'un: «Rab, bize Baba'yı göster» diye sorması üzerine söylemiştir. (Bk. İncil, Yuhanna, 14/8).

Ne var ki başta Hıristiyanlar olmak üzere; insanlık, İsa'nın ne demek istediğini anlayamamıştır.

Hâlâ ve hâlâ yukarılarda bir yerlerde Baba (Allah) var sanılmıştır.

Arayıp dursunlar.

Bulurlarsa bize de haber versinler...

İsa'nın öğretisi din değildir, din felsefesidir. Ahlaktır. Tutum ve davranış bilimidir.

İnsanı; insandan gelebilecek kötülüklerden, huzursuzluklardan koruma öğretisidir.

Ne var ki bu felsefeyi ve ahlak öğreticisini de papazlar dine dönüştürmüştür...

Bütün batınî (izoterik-içsel) tarikatlerin kaynağı İsa'nın felsefesidir.

Bu batınî söylemler Kuran-da vardır ve bütün İslam tasavvufçularının dayanağı bu batınî anlamdaki tümcelerdir.

Din felsefesinde Tanrının yeri insandadır.

İnsanın aklındadır...

Kaldı ki Tanrı aklın simgesidir.

İnsanlar birbirini uğurlarken: "Allah yardımcın olsun!" denir...

Bu demek olur ki: "Aklını kullan! Akıl, en büyük yol göstericidir!"

Bunu, ne söyleyen bilir,

Ne de dinleyen...

Bu konuda açıklayıcı bir örnek vermek istiyorum: "Kuran yolundan (Hak nizamı) gidenlere Allah'ın yardımcı olacağı" söylenir. Gelin böyle olup olmadığını sanal olarak deneyelim: Bu gün yurdumuzda Bir adam dinsel inancı nedeniyle: "...dik başlılık etmesinden kuşkulandığı karısını dövebilir"(K. 4/34). Ama kadın gidip kocasının kendisini dövdüğünü bildirerek davacı olursa, erkek ceza almaktan kurtulamaz. Yargıç isterse cezayı ertelemez ve kendisini içeri tıkar...

Adam inandığı Allah'ın kitabına uydu, ceza gördü... Hani, Allah adamı korurdu... Ama bu adam, benim dediğim gibi Allah'ın aklın simgesi olduğunu bilseydi ve aklını kullansaydı

ceza göreceğini hatırlar ve karısını dövmekten çekinirdi.

Kimileri bu tümceleri (âyetleri) Allahlarına yakıştıramamış olacak ki, elbirliğiyle, “HAFİFCE” yi eklemişlerdir. Ne var ki hafifçe de dövseler ceza almaktan kurtulamazlar.

Hem “hafifçe” dövmek nasıl olurmuş bir türlü anlayamıyorum. Adam karısını dövmeye görsün...Yaratana sığınıp vuruyor... İşte bu nedenle: Unutma, en büyük kurtarıcı akıldır, diyorum. Aklını kullanmayan insanı Allah dedikleri sanal varlık koruyamaz. Aklını kullanmayan insan; ne kendisini kurtarabilir, ne de kurtarıcı olabilir...

Din felsefesinde; İnsan-ı kâmil, yani olgun, yetişmiş, gerçeğe erişmiş insan vardır. Tanrı, İnsan-ı kâmilin de simgesidir. Tanrı (insan-ı kâmil) aşamasına gelenler sıradan insanların üstünde sayıldıklarından yüce sayılırlar.

Bütün olumlu tutum ve davranışlar, yüce değerler, genel doğrular, etik ahlâk (Bütün insanlığın olumladığı davranış yöntemi)... Yüce ve yukarılarda sayılır. Tanrının, yukarılarda, yükseklerde, gökte aranmasının kaynağı budur. Dinciler ellerini açıp dua ederlerken neyi yüceltip yukarıda tuttuklarının bilincinde değillerdir. El üstünde tutukları: Bütün olumlu tutum ve davranışlardır, yüce değerlerdir. Genel doğrulardır. Etik ahlâktır. Bütün bunlar Tanrı simgesi ile simgelenerek dile getirilir. Ne var ki bunu kimseler bilmez, kime söylesem de gülmeden edemez.

Erişmiş olabilmek için: İnsanın kendi gelişmemiş içgüdülerinden kurtulması, kötülüğe sürükleyen duygularına hakim olması, bilgide, dürüstlükte, güzellikte, iyilikte kendini yetiştirerek örnek bir insan olması gerektir.

İşte bu duruma gelen insan-a din ilminde “İnsan-ı kâmil” adı verilir. İnsan-ı kâmilin din ilmindeki sıfatı Tanrıdır. Bu nedenle bu olgun ve üstün insanların söyledikleri sözlere de Tanrı sözü (Tanrı kelâmı) denir. Kutsal kitaplara Tanrı sözü (Tanrı kelâmı) denmesinin kaynağı budur. Yoksa Allah aciz mi ki kitap yazıp göndersin, hem de dilbilgisi ve imlâ kurallarından habersiz olsun, hem de tutarsız tümceler kursun, hem de dikişsiz konuşmalar yapsın.

Hem her şeyi yapmaya yetenekli (kâdir) olan Allah, mesajını iletme için peygamber gibi araçlara niçin

gereksinim duysun... Hem de en son gönderdiği Peygamber ve kitap 1400 yıllık olsun... Bütün bu düşünce ve inanışlar Allah'ın aczini göstermez mi? Allah aciz mi ki, bizimle ilişki kurmak için Peygambere ve kitaba gereksinim duysun... Allah, doğrudan bizimle ilişki kuramaz mı ki bir aracıya gereksinim duysun?... Asıl önemlisi 1400 yıldan bu yana sesi soluğu çıkmazın, sussun ve insanları unutsun... Böle bir Allah anlayışı bilgisizliğin sonucudur...

Bizim dünya görüşümüz böyle bir nitelemeyi Allah denilen yüce varlığa yakıştırmaz. Allah konusunda bilgisizlik bu kadar olur... Allah'tan habersizlik bu denli olur!.. Allah'a saygısızlık bu kadar olur...Sırası gelmişken bir konuya daha açıklık getirmek istiyorum. Müslümanların eniğinden cücüğüne bir söylemleri var: En son ve en mükemmel ve en değişmemiş kitap bizimki!"... Bir kere en son din değil, İbrahim dinine dönüştür. Yani en eski dinlerden biri...Okuyalım: "...De ki: Rabbim beni dosdoğru İbrahim'in dinine iletti." (K. 6/161) ve yine: "Dosdoğru İbrahim'in dinine uyanlardan daha güzel kim vardır?" (K. 4/125).

En mükemmelliğe gelince bu nasıl mükemmellik: Karı dövme var, kölelik var, cariyelik var. Huri-Gılman var. Kadını tarla olarak görüp dilediğin gibi girmek var. Geçici nikah kıymak var. Güzelliği hoşuna giden bir kadın için eş boşamak var. Hulle yapmak var. Zina yapanları taşıyarak öldürme var. Mirasta kadına yarım, erkeğe tam var. Tanılıktaki iki kadın bir erkek yerini tutar. Kadını erkekten aşağı görme var. Farklı inançtakileri aşağıılama var. Hatta imana davet var, İmana gelmediği takdirde öldürmek de var...

Bütün bunlar günümüz hukukuna, İnsan Hakları Evrensel Bildirisine uymayan kurallardır. Bütün bu kurallar kutsal kitaplardaki kurallardan daha insancıl ve daha akılcı kurallardır.. Nasıl olur da insanların koyduğu kurallar Allah'ın koyduğu kurallardan daha iyi ve gerçekçi olur. Bu durum düşündürücü değil mi? Gerçekten merak ediyorum, bu insanlar ne zaman düşünerek gerçeği araştıracak?

Sözde kendilerinin kitapları değişmemiş. Sanki değişen kitaplarda bu sayılanlar varmış da onlar bunu değiştirmişler, bunlar ise korumuşlar... Demek kionlar: Zina yapanları öldüren tümceleri (ayetleri), Hulle yapmayı, geçici nikahı

(Muta nikahı) gibi akla ve insan haklarına uymayan kuralları değiştirmişler. Bu durumda değiştirenler; eğer değiştirmişlerse, çok güzel yapmışlar... Aferin kendilerine...

Burada bir soru gelmekte akla: Hem Allah kendi gönderdiği Tevrat, Zebur İncil gibi kitaplar değiştirilirken eli armut mu topluyormuş. Niçin karışmamış kitapları değiştirilirken. Günümüzdeki devletlerden herhangi biri; değil yasasının değiştirilmesi, uygulanmaması durumunda bile uygulanmayanları cezalandırmakta bir saniye gecikmiyor... Allah niçin sessiz kalmış kitapları değiştirilirken... Görülüyor ki; burada da büyük aldatmalar, büyük yalanlar, büyük saptırmalar söz konusu. Sözde bunlar Allah'ı, dini koruyorlar.

Bunlar, dinlerini de tutarlı bir şekilde savunamıyorlar. Bu güne değin ne İlhan Arsel'in, ne Turan Dursun'un, ne de Arif Tekin'in yazdıklarına bir reddiye yazamadılar. Öylece bakıp duruyorlar, yalnızca tehdit ediyorlar, ellerine fırsat geçince de öldürüyorlar Turan Dursun'u öldürdükleri gibi... Hemen ortadan kaldıralım, diyorlar, başka bir şey gelmiyor akıllarına. Kaldı ki tarih boyunca; akli savunanları, gerçekleri açıklayanları, dine yeni yorumlar getirenleri ortadan kaldırmaktan başka bir şey gelmiyor akıllarına... Din bu mu? Zorla din kabul ettirilir mi? Zorla kabul ettirilen bir ne değin yaşar?...Ne var ki Tanrı ve Tanrı bilgisi, benim anlattığım şekilde anlaşılırsa değerini (itibarını), büyüsünü, gizini yitirir sanıyorlar. Allah'ın insanlar üzerindeki korkutucu etkisi kalkar sanıyorlar. Hiç kimse Allah korkusu duymaz, diyorlar. (Sanki Allah korkusu duymuşlar da ne olmuş? Din adına; savaş, ganimet, yağma, talan, cana kıyma, cinayet, işkence, suikast, gırla... Bütün dünyada hapishaneleri dolduranların büyük çoğunluğu inançlı kimseler...) Bu nedenle insanlar dile getirdiğim bu Tanrı anlayışını kabullenmeye bir türlü yanaşmıyorlar. Yalanı, yanlış pompalayıp duruyorlar. Bunların en rafine olmuşu da Yaşar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz'dır...İsa'ya göre gerçeği arayan insan; çalışıp çabalarsa insan-ı kâmil olabilir. Bunu da şu sözleri ile anlatmaya çalışır: "Kendisini kabul edenlerin tümüne, O'na inananların tümüne, Tanrının çocukları olma yetkisi verdi." (İncil, Yuhanna, 1/12). Demek istiyor ki: "Ben Tanrının oğlu (İnsan-ı kâmil) olduğum gibi; çalışırsanız, sizler de Tanrının

oğlu olabilirsiniz.” Bunlar hep simgesel anlatımlardır. Yukarılarda bir yerlerde; yani gökyüzünde, göklerde bir Allah yok ki oğlu olsun! Anlayan varsa beri gelsin... Sana da, bana da haber versin...

Tanrı ve Allah bir değildir. Bir kere Allah Arapça, Tanrı ise Türkçe bir sözcüktür. Allah denince: Anlaşılamaz, sırrına akıl ermez, ne yaptığı ve yapacağı bilinemez. Yaptığının hesabı sorulamaz (lâyüssel) bir sanal varlık akla gelir. Bu sanal varlık ne yaparsa doğrudur, yerindedir. Bu söylem, Ezurumlu İbrahim Hakkı tarafından şöyle dile getirilir: “Mevla görelim neyler, neylerse güzel eyler. Vallahi güzel eyler, billahi güzel eyler.” Bu; aklını işletme, işin aslını araştırma, başına ne gelirse şükrederek kabullen demektir. Tanrı kavramını anlaşılır kılmak için Allah yerine Türkçe olan Tanrı kavramı yeğlenmiştir. Tanrı kavramını anlaşılır kılmak için de Allah kavramından ayırmak gereği duyulmuştur. Anlaşılan bir kavram insana yararlı olur. Bu bir anlayış sorunudur. Tanrı kavramını bilerek uygulamaya çalışıldığı takdirde insana yararlı olur. Bilinen bir kavram gereğince hareket edilince; huzura erişilir, uyulmazsa huzursuzlukla karşılaşılır. Hem Arap kültür emperyalizminin (Din, dil, gelenek-görenek...) eksinden kurtulmanın başında Arapça'yı, Farsça'yı dışlayıp Türkçe'mize sarılmak gerekir. Tanrının kaynağı insandır. Toplumsal ve doğal koşullardır. Toplumun onayladığı tutum ve davranışlar iyi; onaylamadığı tutum ve davranışlar kötüdürve bu Tanrı sözcüğü ile simgelenir.

Tanrı kavramına ulaşanlarda “Günah ve sevap” kavramları yoktur. İyi ve kötü kavramları vardır. İnsan, ya iyi yapar; ya da kötü... İnsan; iyi yolda olursa huzur ve güven bulur (ki buna, din ilminde, Tanrı yolu-cennet denir); kötü yolda olur huzursuzluk ve güvensizlik duyar (ki buna, din ilminde, şeytanın yolu-cehennem denir). Bu kavramları bu şekilde anlatmazlar insana. İnsanı korkutarak kendi yollarına döndürmeye çalışırlar ki böylece insanlığa zarar verirler. Pasifize ederler. Zaten amaçları da budur onların. İnsanları pasifize ederek tepkisiz kılmak. Başına ne gelirse gelsin katlandırmak, şükür ettirmek...

İnsan, iyi yola giderse karşılığını kendinde; vicdan huzuru olarak, toplumdan da onay alarak bulur ve bu

Cennetle simgelenir. Kötü yola giderse karşılığını; vicdan huzursuzluğu olarak bulur ve toplumca da cezalandırılır ki bu da Cehennem azabıyla simgelenir... Amacım bu işte: Allah ve Tanrı kavramına, dinsel konulara açıklık getirerek, dinsel terim ve kavramları anlaşılır kılmak. Anlamsızlıktan kurtarıp anlamlı kılmak. Böyle bir ayırım niçin kargaşa yaratsın? Anlaşılmazdan, anlaşılana, bilinmezden, bilinene, korkulandan sevilene varılırsa kötü mü olur? Bilmem anlatabildim mi?

Ne var ki insanlık Allah diye, Tanrı diye, yaratan diye tutturmuş gidiyor. Bu kavramlara bambaşka, akla, ahlaka, bilime aykırı, yanlış bir yorumla yaklaşıyor. Yaratan diye yaratılan diye bir şey yoktur. Eğer yaratan varsa, yaratana yaratan da var demektir ki bu bir kısır döngüdür, içinden çıkılmaz... “Yaratana kim yaratmıştır öyle ise?” sorusu arkadan gelir ve birbirini izleyip gider...

Zaten ruhçular bir yaratan olduğunu ileri sürdükleri için çıkmaza girerler. Böyle bir sorudan rahatsız oldukları için zor kullanarak insanı susturmaya çalışırlar... Oysa atalarımız bu soruya yerinde bir yanıt vererek kestirip atmıştır: “Yoktan ne tahsil olur ki?”.. Bilim de bu soruya şöyle yanıtlamıştır: “Hiçbir madde yoktan var olamaz. Var olan da yok olamaz.”

Gerçekten de yaratan olmadığı gibi, yaratılan bir şey de yoktur. Bütün varlıklar, canlı-cansız, var olanın görüntüye çıkışıdır. Görünmeyenden (âmâdan) görüntüye (zuhura) gelişidir. Özdekten gelip özdeğe gidişidir. Görünüşe çıkmak ve görünüşünü değiştirmek... İnsan bu görüntüye geliş ve görüntünün değişmesini, kavrayışının (ihatasının) azlığından, yaratılış sanıyor. Tutturmuşlar: “Nerden geldik nereye gidiyoruz?” diye. Oysa ne geldiği var, ne de gittiği... Özdek (madde) olarak var. Varlığı, özdeğin içinde. Özdek, besin şeklinde babaya-anaya geçiyor. Babada atمیğa (meniye) dönüşüyor. Babadan, anaya atılıyor... Ananın karnında, besleniyor, büyüyor, görünüşe çıkıyor. Tıpkı tohumun toprağa düşüşü, sonra görünüşe çıkışı gibi... Sonra da büyümesini tamamlayıp işlevini yitiriyor. Yaşlanıp ölüyor, toprağa konuyor, toprak oluyor...

Nereden geldi ise yine oraya gidiyor. Özdekti (madde idi) yine özdek oluyor. Çürüyor, toprak oluyor...Niteliği

değişiyor...Yok olmuyor; maddeden geldi, maddeye gitti... Görünmez idi, görünür oldu, sonra yine görünmez oldu... Varlığı var, ama bizim görüş alanımızın dışında... Nereden geldi ise oraya gitti. Ama yok olmadı. Aslına döndü. Aslına döndüğü yerde artık neyin ham maddesi oluyor, bunu bilemeyiz, bu bilgimizin dışında... Bunu da bilemediğimiz için bir simge ile ifade ediyoruz: “Allah bilir!” Bilgisizliğimizi söylemek işimize gelmiyor, bilgiçlik taslayarak “Allah!” deyip işin dışından çıkıyor. Bu “Allah” kavramı yaşamda bizim savunma aracımızdır. Kimi zaman sadaka isteyen dilenciye başımızdan savmak için iyi bir kalkan olur... “Allah! Versin!” dediğimiz; dilencinin dizlerinin bağı çözülüyor, bütün refleksleri felç oluyor. Söyleyecek sözü kalmıyor... Politikacılar da oy toplamak için sık sık “Allah” kavramına başvurur. Allah diye politika yapan partinin oyları birden bire artar. Sorumsuzluklarımızı perdelemek için de başvurduğumuz bir kavramdır bu Alhlah kavramı... Kendi kusurumuzdan oluşan başarısızlıkları takdir-i ilâhi diyerek savuşturmaya çalışırız.Başımıza gelen olumsuzlukların nereden kaynaklığını araştırmak yerine Allah’ın takdiri böyle imiş diyerek kendimizi avuturuz.

İnandırıcılık sağlamak için de sık sık başvurduğumuz kavramdır bu “Allah!” kavramı.. “Allah adına yemin kassem ederim ki!” diyen adama inanmamazlık edersen; adamın sana çıkışma hakkı doğar. “Allah adına yemin kassem etim!” niçin inanmıyorsun diye...İşin burasında aklıma takılan bir soruya değinmek gereğini duyuyorum. İnsanların yemin etmesinin nedenlerini buluyorum da Allah’ın, değişmeyen tek ve son kitabında sık sık yemin etmesine bir türlü gerekçe bulamıyorum. Her şeye gücü yeten Allah’ın inandırıcılık sağlamak niçin bu kadar yemin ettiğini açıklayan bir din adamı ile bu güne değil karşılaşmış değilim... Yemin eden Allah ya!... Nedenini araştıramazsın, çünkü o layüsseldir... Çünkü dokunulmazdır... Kendisinden yaptıklarının nedeni, niçini sorulamaz. Böyle bir düşünce akli çöp sepetine atmak gibidir. Bir de sık sık “Akli olmayanın dini yok!” denir... Çık çıkabilirsen işin içinden...Bir de ruhun ölümsüzlüğünden söz edilir. “Ölen bedendir. Ruh ölmez!” denir. Söz de insan ölünce, ruh bedenden ayrılıyormuş, öteki dünyaya

geçiyormuş... İnsanın ölümü kabul etmemesinin bir sonucudur bu... Yok olup gitmeyi bir türlü kabullenemiyorlar. Gerçekçi olamıyorlar.. Ruhun gittiği bir yer var sanıyorlar. Buna da “öte dünya” dünya diyorlar.

Bunda da yanılıyorlar. Öte dünya diye, öldükten sonra gideceğimiz yer yoktur. Öte dünya biz yaşarken vardır. Yarın, bizim için bilinmeyen, ötede ki bir dünyadır. Bir dakika sonrası, bir saat sonrası, bir hafta, bir ay, bir yıl sonrası bizim için öte dünyadır.

Olumlu-olumsuz bir eylemde bulunduktan sonra; bu davranışımızın sonuçları ile, bir dakika, bir saat, bir gün, bir yıl ya da daha sonra karşılaşırız ki buna öte dünya denir. Asıl öte dünya budur... İki alem dedikleri bu dur. Bir bu gün içinde olduğumuz âlem; bir de, yaşarken önümüzdeki zaman içinde yaşayacağımız “âlem... Buradan şu sonuç çıkıyor. Bu gününü iyi yap insan, geleceğini kurtarmış oluyor. Bu gün olumsuz bir davranışta bulunan bir insan gelecekte bu olumsuzluğunun sonuçları ile karşılaşacaktır demektir. Elbette bu anlattıklarım “diri” olanlar için söz konusudur. Çünkü Allah, “Ölülerin değil, dirilerin Allah’ıdır...”

Diri olan, olumsuz bir davranışı nedeniyle hesap vermese de bunun sonuçları ile vicdanında karşılaşır ki bu da cehennem ateşinde yanmakla ifade edilir. Yoksa öldükten sonra gidilecek bir cennet ya da cehennem yoktur... Hepsi bu dünyada aranmalıdır... Halka doğrular söylenmelidir. Halk aldatılmalıdır...

Bu açıklamaya karşın hemen soruyu yapıştiriyorlar: “Ya bunca kötülük yapanların cezasını kim verecek?” Sanıyorlar ki, kötülük yapanlar bu dünyada ceza görmezse öbür dünyada Allah tarafından cezalandırılacak . Bu da büyük bir yanılgı. Bir kere suç işleyenlerin öbür dünyada cezalandırıldığını kim görmüş? Eğer Suçlular öbür dünyada ceza görmüş olsaydı; cehennemdekilerin feryadı-figanından yeryüzünde oturamazdı.

Asıl bilgisizliği söyleyeyim. Hiçbir din bilgini bunu bilmiyor. Biliyorsa dile getirmiyor. Bir kere “Allah ölülerin değil, dirilerin Allah’tır” (İncil, Luka, 20/38, Romalılara, 7/1).

Diri ve ölü terimlerini bilmeyenler din konusunda boşa kürek çekiyorlar demektir. Şimdi kısaca tanımlayayım:

Diri: Yaptığı kötülükten rahatsızlık duyan, bir daha yapmamaya karar veren ve yapmayan kişidir.

Ölü ise; yaptığı kötülükten rahatsız olmayan, kötülüğe başışıklık kazanan kişi demektir.

Ölülerin Tanrı'ya (Kendine, aklına, bu ay sağduyusuna, vicdanına...) karşı sorumluluğu yoktur. Onların sorumluluğu ancak topluma karşıdır. Ancak dirilerin Tanrı'ya (kendine, vicdanına, topluma...) karşı sorumluluğu vardır.

Diri-ölü konusunda Sitemin, AYDINLANMAYA KATKI bölümünde (linginde) geniş açıklamalar yapılmaktadır. İlgilenenlerin Siteme girerek bu bölüme bakmaları gerekir.

Her ilmin kendine göre deyimleri, kavramları, terimleri vardır. Dinsel deyimleri, kavramları, terimleri bilmeyenler ne demek istediğini anlayamaz, saçmaladığını sanırlar ki bunu da öncelikle belirtmeliyim...

Ruh anlayışına gelince bu da büyük bir yanılgıdır. Ruh demek can demektir. Nefes demektir. Canlı olmak, nefes alıp vermek; insan, canlı iken söz konusudur. İnsan nefes alamazsa ölür.

Bedenden ayrı ruh diye bir varlık yoktur. Can, nefes ve ruh; ikisi aynı anlama gelip beden (vücutun) çalışmasını sağlar. Buda başta nefes alıp vermekle, besin almakla, doğa olaylarına karşı önlem almakla sağlanır. Ruh dediğimiz böylece oluşur ve bedenin işlevidir. Bedenin işlevi bitince bedenden ayrılan ruh diye bir şey kalmaz. Canlılık son bulunca ruh diye bir şey de kalmaz. Bedenden ayrılarak cennete-cehenneme giden ruh diye bir varlık söz konusu olamaz. Bedenden ayrılan, aldığımız, solunumdur (nefestir) buna can (ruh) denir. Son nefesini veren kişi için başucundakiler: "En sonunda son nefesini verdi, ruhunu Allah'a teslim etti!" diye sonucu bildirirler.

İnsan; insanın dışında, gerek sağken ve gerek fiziksel olarak öldükten sonra ruh bir varlık aramamalıdır. . Ruh diye somut bir varlık yoktur. Ancak düşüncelerimizde, anılarımızda yaşayan hayaller vardır ki; biz buna, hayalimizdeki görüntüye (imaja) ruh diyoruz. Ruh olgusu insanın yaşamı çok sevmesinden kaynaklanmaktadır. Görünmeyen dünyadan görünür duruma gelen insanın,

görünmeyen aleme cansız bir madde olarak gidip çürüme sonunda, yok olmasını bir türlü kabul edememesindendir. Bu nedenle insanlar yaşama umutlarını korumak dürtüsüyle öte dünyada da var olmayı düşlemişlerdir. Hani şöyle bir fıkra vardır. Şems'in özlemi ile yanıp tutuşan Mevlana'ya birisi: "Gözün aydın Şems geliyor..." deyince Mevlana, sarığını çıkarıp adama armağan etmiş. Bunu gören birisi. "İnanma ya Mevlana, yalan söylüyor o..." demiş. Mevlana da: "Ben o armağanı onun yalanına verdim. Doğru söylemiş olsa idi, ona, canımı verirdim!" demiş ya...İnsana; yalan olduğunu bilse de, inanmasa da, hayal da olsa bile yaşamak umudu tatlı geliyor. Eğer insanlar gerçekten öbür dünyada bir yaşam olduğuna inansaydı, kendileri de öldüklerinde kendilerinden daha önce ölenlere kavuşacaklarına inanmış olsalardı, ölenlerinin arkasından öylesine ağlayıp dövünmezlerdi... İşte bunun gibi onların (dincilerin-ruhcuların) yalanı bizim doğrularımızdan daha tatlı geliyor insana... Bizlerin gerçekçiliği umutsuzluktur. Onların yalanı ise umuttur. Umut umutsuzluktan iyi olduğuna göre bizim söylemlerimiz bir karamsarlık yaratıyor gelişmemiş ve gerçekçi olmayan insanlarda... Bunun içindir ki yalan söyleyerek insanları umuda kodlayanlar bizden daha yakın geliyor ölmeyi bir türlü kabul edemeyen insanlara...Yalan olduğunu, yanlış olduğunu bile bile bedenlen değil de ruhen de olsa yaşama umudunu yitirmek istemiyorlar. Yanılgıyı yanılgı olduğunu senden-benden daha iyi bildikleri halde yine de kabul ediyorlar. Bu yanılgıların, yanılgı olduğunun bile bile kabullenmesi insanın yok olup gitmeyi bir türlü kabullenememesindendir...

İnsanoğlunun büyük yanılgılarından biri de ruhun varlığının yalnızca kendilerinde olduğunu sanmalarıdır. Bu da büyük bir yanılgıdır. Yalnız insanın ruhu vardır diyerek kendilerine pay çıkarıyorlar. Oysa hayvanla insan arasında oluşum bakımından nitelik ayrıntıları vardır. Eğer insanın ruhu varsa hayvanın da ruhu vardır. Öyle ise hayvanın, örneğin solucanın, ruhu nereye gidecektir. Kaldı ki kutsal kitaplar bu soruya güzel bir yanıt vermişlerdir. Bakalım: "Adam oğullarının başına gelen hayvanların da başına geliyor. Bu (insan) nasıl ölüyorsa öteki de öyle ölüyor. Hepsinin bir

soluğu (nefesi-canı-ruhu) var ve adamın hayvana üstünlüğü yoktur. HEPSİ TOPRAKTANDIR ve HEPSİ YİNE TOPRAĞA DÖNÜYÖRLER. HEPSİ AYNI YERE GİDİYÖRLER (İncil, Vaiz, 3/19-20).“Hepsi aynı yere gidiyorsa”; yani hayvanlarla insanlar, bunlar nereye sığdırılacak? Unutmayın ki Karadeniz havzasında çıkarılan taş kömürleri ölen hayvan kalıntılarının üst üste yığılmasından başka bir şey değildir. Ne var ki Kitapları böyle dediği halde Hıristiyanlar bile ruhların cennete gideceği yalanıyla insanları kandırmak için birbirleriyle yarışıyorlar. Bunlar başta olmak üzere bütün ruhçular (dinciler) insanın yaşamını (yoksulluğunu gidermek, ona iş bulmak, onun mal ve can güvenliğini sağlamak yerine...) kurtarmak yerine ruhunu kurtarma yarışına giriyorlar. Varlıklılar, yöneticiler; mallarını bölüşecekleri yerde dinlerini bölüşmeye çalışarak insanları bir güzel aldatıyorlar...Şimdi gelelim Allah kavramının oluşumuna: Allah kavramını da insanlar bulmuştur. Bakıyorlar ki büyük bir oluş ve oluşum var. Ne o menekşedeki, güldeki, nergisteki, zambaktaki renk olgusu. Ne o köpekti sevgi dolu yaklaşım... Mikro âlem, makro âlem... Ne o gökyüzündeki güneş, ay, yıldız kümeleri... Bir sonsuz görüntü uzay boşluğu... Başı yok, sonu yok.. Hayran kalıyorlar. Kendi küçük akılları ile yargıya varıyorlar. Masayı yapan biri olduğuna göre bu dünyayı da yapan biri vardır mantığı ile hareket ederek: “Bunları yaratan biri var. O da olsa olsa Allah’tır!” deyip işin içinden çıkmaya çalışıyorlar. Ama, “O Allah’ı kim yaratmıştır öyleyse?” sorusu karşısında ise takılıp kalıyorlar... Oysa yoktan var edene Allah’tır diye ad koyan kendileri. Dünya kurulalı beri o Allah dedikleri varlık ortaya çıkıp da işte ben buradayım dememiştir. Söyledikleri yalnızca şu: “Allah Peygamber göndermiş, kitap göndermiş!.. Peygamberleri böyle söylüyor, kitapları böyle yazıyor...”

Burada da büyük yanılgılar var. En son gönderdiği Peygamber ve kitap 1400 yıl önce... Allah aciz mi ki 20001 yılında yaşan insanlara, en son olarak, 650 yıllarında gönderdiği Peygamberle, kitapla yol gösterebilir? Bu yargı Allah’ın yetersizliğini (acizini) gösterir. Oysa Allah yetersiz (aciz) değildir. Çevremizde gördüğümüz her doğru, dürüst, güzel insan, geçmişteki peygamberler gibi, kendi gerçeğinden

haber veren bir peygamberdir Her bilge (hikmetli) kişinin yazdığı güzel ve iyi kitap yararlanılması gereken bir kutsal kitaptır. İnsanlığa yararlı olan her iyi kitap bir kutsallık taşıır. Bu nedenle tek kitaba bağlanıp kalınmamalıdır. Tek kitaba bağlanıp kalan insan; ister Yahudi, ister Hristiyan, ister Müslüman ya da başka inançtakiler olsun bunlardan korkulmalıdır. İnsan her doğruluğun, her dürüstlüğün, her güzelliğın, her olumluluğun, her yüce insansal değerlerin ayırımına varıp ondan bir pay kapmalıdır.

Bal arısı her çiçeğı koklayıp, yoklayıp bal yapmasını biliyor da insanlar niçin her güzellikten, her iyilikten, her dürüstlükten, her doğruluktan, her olumluluktan bir pay kapmasını bilmesin... İnsanlar bunu yapmadıkları içindir ki Allah uzak düşmüşlerdir. Allah adına, din adına, kitap adına birbirlerini öldürüp durmuşlardır. Böyle Allahçılık mı olur, böyle dincilik mi olur, böyle insanlık mı olur?...

Dünyayı yaratan bir Allah var demekle işin içinden çıkılamaz. Değil mi ki yoktan var eden bir varlık arıyorsun; öyleyse o varlığı yaratan varlık kim? Elbette bu soruya ve soruna yeterli çözüm ve yanıt getiremedikleri için aklın işleyişine ters düşerek yaşamda kısa devre yapıyorlar. Kalp gözü açık olanlar baktıkları her varlıkta yaratıcının büyüklüğünü görmüyorsa duyarsızdır. Gerçekte dincilerin Allah dediğı Doğa'nın ta kendisidir. Ne var ki bu gerçeğı kabullenememektedirler. Çünkü bunu böyle kabul ettikleri takdirde Allah'ın gizeminin ortadan kalkacağını sanıyorlar. Allah'ın gizeminin bilinmemesinde olduğunu sanıyorlar. Allah'ı (gerçekleri, üstün değerleri, olumlu kavramları, güzelliğı, dostluğu, sevgiyi, paylaşımcılığı...) arayacakları yerde peygamberim diye ortaya çıkanların sözlerine bağlanıp kalıyorlar... Onların söyledikleri sözlerin toplamı olan kitapları gerçekten Allah'ın gönderdiğini sanıyorlar. Oysa bütün bu dinsel terim ve deyimlerin din edebiyat ve felsefesinde bambaşka anlamları vardır. Bunlar, büyük olarak niteledikleri Allah'ı küçülttüklerinin ayırımına varmıyorlar. Çünkü o denli büyük bir Allah'ın yarattığı insanlarla iletişim kurmak için 1400 yıl önce gelen bir insanı görevlendirmesinin bir yetersizlik (acizlik) olduğunu bilmiyorlar. Yaratıcı, yetersiz mi (aciz mi) ki bu günün insanlarına 1400 yıl öncesi dünyaya

gelen bir insanla seslensin. Sonra Allah ile yarattığı arasına kimse giremez diyorlar. İnsanın bile giremeyeceği bir varlıkla insan arasına, Arap olmayanlar için söylüyorum, yabancı dille yazılan bir kitap nasıl girsin?.. İnsanlar, beş bin yılı aşan efsanelerden ve mitolojilerden oluşan dinlere inanmakla bilime aykırı bir yola giriyorlar. Aklın işlevini yitirmesine neden oluyorlar. Aklın işlevini yitirmesine en güzel ve somut örnek: Evrenin yoktan var olduğu inancıdır. Yoktan bir şey olmaz. Bilim bu konuda kesin bir yargıya varmıştır. “Hiçbir madde yoktan var olmaz; var olan da yok olmaz...”

Evrenin yaratılmamış olduğunu, ezelden beri var olduğunu kabul etmek; yoktan var edildiğini kabul etmekten daha akıllıcadır ve daha mantıklıdır. Ne var ki insanlar bu gerçeği kabul etmeye bir türlü yanaşmamaktadırlar.

Evrendeki, doğadaki, bu oluşum öyle bir Allah’la, iki Allah’la, bin Allah’la yapılacak bir iş değildir. Bilgisiz insanın, korkuya kapılmış insanın en büyük icadı Allah’tır. Allah yaratarak ve O’na sığınarak yalancı (kâzip) bir güvence ve huzur sağlıyorlar kendileri için. Bu nedenle diyorum ki: İnsanlığın ilk buluşu Allah’tır...

Evrendeki bu oluşum, bir Allah’ın, bin Allah’ın yapamayacağı denli büyüktür (muazzamdır). Bu tek Allah’ın yapacağı iş değildir. Allah’ın tekliği de bir dinsel edebiyat söylemidir. Bunun mana aleminde bir yeri vardır. Bu Allah kavramının yüceliğinin anlatır. Allah’ın tekliği şu demektir: Doğru olan, iyi olan, güzel olan, üstün olan, yüce olan bir tane olur. İki tane doğru, iki tane iyi, iki tane güzel, iki tane üstün, iki tane yüce olmaz. İkisinden biri diğerine göre daha yücedir. Biliyorum kimse bu anlamı vermez. Saçmaladığımı sanır...Varsın, sansın, ben söyleyeyim de...Allah kavramını biraz daha açalım: Allah: Somut değil, soyuttur. Somut olsaydı görülürdü. Soyut olduğu içindir ki Kuran’da: “İnsanın kalbi ile kendisi arasına girer” (K. Enfal, 24) deniliyor. Soyut olduğu içindir ki: “İnsana şah damarından daha yakındır” (K. Kaf, 16) deniliyor. Gerçekten de Allah; madde olarak yoktur mâna olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Somut olarak yoktur, soyut olarak vardır. Ruh olarak yoktur, simge olarak vardır. Yani sanaldır.

Bu sanal varlığın (Allah’ın) kaynağı: Bilgisizliktir,

korkudur. Falih Rıfkı Atay, bu konuda şöyle demiştir: “Anlamadıklarımızın, bilmediklerimizin, korktuklarımızın tümüne birden Allah denir. Algılama ve anlayışımız (- ihata gücümüz...) artıkça, bilgilendikçe, korkularımızın nedenini anladıkça; Allah gider, yerine insan gelir...”

Buraya kadar amacımı anlattım sanıyorum. Arayanı, ilgileneni, soranı bilgilendirmek, karanlıktan kurtarmaktır amacım... Benimle ilgileneni yeniden doğuşa erdirmektir... Tabuların zincirlerinden insanı kurtararak özgürleştirmek ve gerçeklere erdirmektir. Gerçeklerin bilinmesi insanı güçlü yapar. İnsanın doğal ve toplumsal olaylar karşısında dayanma gücün artırır. Bu görev anlayışını bize doğa vermiştir. Değil mi ki böyle bir dünya görüşümüz var. Anayasamız da bize “düşüncelerimizi, görüşlerimizi tek başına ya da toplu halde anlatma hakkı vermiş” biz bu hakkımızı kullanacağız. İşine gelen alır, işine gelmeyen de Sitemize girme zahmetine katlanmayarak bizden uzaklaşır. Bizim dinciler gibi kimseye düşünce ve inançlarımızı zorla kabul ettirme gibi yanlış bir tasarımız yoktur. Doğa biz Aydınlatmacıları insanlığa karşı, gerçeğe karşı, borçlu kılmıştır. Bizler borcuna sadık insanlarız... Ne pahasına olursa olsun borcumuzu ödemeye çalışırız. Doğadan, toplumdan karşılıksız aldık, doğaya, topluma karşılıksız veririz. Hem de cebimizden masrafa girmeyi göze alarak...İşine gelen alır yararlanır, işine gelmeyen almaz, darılır... Biz bunu göze almışız... Bu nedenle bu kadar kalabalık arasında teke tek yalnız kalmışız...Allah ve Tanrı kavramlarını ayırmayı sürdürelim. Allah kavramı Arapça’dır. Arapça ilâhtan gelir. İlâh ise tapılacak varlıktır. Kureyşli Putperestlerin inandığı Allah’la Müslümanların inandığı Allah aynıdır.

Bu dediklerimin kaynağı Kurandır. İsteyene gösterebiliriz. İslam peygamberi, Kureyşlilerce, putların Allah’a ortak koşulmasını en büyük günah (şirk) sayarak yasaklamıştır ve bu Allah anlayışının kaynağı 5-6 bin yıllıktır.

Biz ise yeni bir Allah anlayışına varmışız ve buna da Tanrı demişiz. Bizim Tanrı anlayışımız ile ruhçuların (idealistlerin) Allah anlayışı ayrıdır. Mevlâna ne demişti: “Dün söylenen dünle geçti cancağızım. Bu gün için yeni şeyler söylemek lazım...” İşte bizler de tabuları yıkmak için bunları her şeyi

göze alarak söylüyoruz, yazıyoruz. Tabular değiştirilemez. Bunun için tabular yıkılmalıdır. Bu gün değilse bile yarın yıkılacaktır... Çünkü Neyzen Tevfik söylemiştir: “Ne şariat, ne tarikat, ne töre / süremez hükmünü yaşadıkça bu küre...”

Onlara göre Allah; bilinmeyen, görünmeyen, kendisinden çok korkulan, azabı çok şiddetli, yaptığından hesap sorulamayan, dokunulmaz (lâyüssel) yararsız sanal bir varlıktır.

O Allah'ın İnsana hiç bir yararı olmaz. İnsana yalnızca yalancı bir umut verir. Yalancı bir dünya verir. Yaşamın güzelliğini yaşarken yaşamak varken; bunları, öldükten sonraki dünyaya erteler... Bizim Tanrı anlayışım Doğa ve Evren olduğu için; görülür, yaşanır, sever, sevdirebilir, doğrudürüst-iyi yaşadığımız sürece mutluluğa erdirdir...Allah için hiçbir yararı olmayan sanal bir varlık demiştim. Buna, bu gerçeğe, bir dilencinin dilenmesi olayını örnek gösterebilirim. Dilencilerin hepsi de: “Allah, kazadan, belâdan esirgesin, ne muradın varsa versin!” diye yalvarır. Ne var ki dilencinin bizi havale ettiği Allah'ın kendisine bile yararı yoktur. Kendisine yararı olmayan bir Allah'ın bize ne yararı olur ki? Eğer Allah insanın istediği muradı verecekse dilenci bizden isteyeceğine Allah'tan istesin...

İşte insanlığın çok büyük çoğunluğunun Allah anlayışı ile dilencinin Allah anlayışı arasında hiçbir ayrım yoktur. Allah'ı insanı yararlı kılmak için bu anlayıştan bir an önce kurtulmak gerekir... Bizlerin yaptığı da budur.

Çünkü bize göre insan yüce bir varlıktır. Allah da, peygamberler de, kitaplar da insan içindir. Tanrı, insanın mutluluk içinde, huzur ve güven içinde tekamül ederek refah içinde yaşaması için vardır. İnsanlar, Allah için, peygamberler için, kitaplar için değil; Allah da, Peygamberler de, kitaplar da insan için vardır. İsa bu gerçekliği iki bin yıl önce dile getirmiştir. “İnsanlar sep günü için değil, sep günü insanlar içindir...” diyerek. İsa'dan iki bin yıl sonra biz de bu gerçekleri değişik bir biçimde söylersek çok mudur? Geç bile kalmış sayılırız...

Araplar, görünür varlıktan (puttan) görünmeyen varlığa (Allah'a) ulaşmaya çalışıyorlardı. Putlar, Allah'la insan arasında aracı oluyordu. Dinciler bu putları kaldırarak

yerine kendilerini koydular. Müslümanların inandığı Allah ile müşriklerin inandığı Allah aynıdır. İslam Peygamberi Muhammet, kırk yaşına değin müşriklerin inandığı gibi inanıyordu... İnanmayanlar Duhâ bölümüne (suresine) bakabilirler. Orada şöyle der: “Seni şaşırmış bulup, doğru yola erdirmemi mi?” K. 93/7). Aynı anlamda birkaç tane daha var... (Şeytan ayetlerinden niçin rahatsız oluyorlar, bu gerçeği hatırlattığı için...)

Şimdi insanlar Allah'a ulaşmak için din adamının ağzına bakıyor. Putlar gitti, yerine din adamları geldi. Putlar hiç olmazsa asalak değildi, halkın sırtından geçinmiyorlardı. Bunlar ise sözde hem ibadet ediyorlar, hem de halkın sırtından geçimlerini sağlıyorlar. Devletten maaş alıyorlar, halkın verdiği vergilerin büyük bir bölümü bunlara gidiyor. Bunlar ibadet yapıp karşılığında ücret alıyorlar; bunların arkasına düşenler ise ibadetlerine karşılık bir kuruş ücret almıyorlar; geçimlerini çalışıp-kazanıp sağlıyorlar... “Oysa kutsal kitaplarında “Sizden ücret isteyenlerin arkasına düşmeyin!” (K. 36/21) diye yazar. Bu anlamda da ona yakın tümce (âyet) var. Bunların arkasına düşenler ise tapınmalarının karşılığını öldükten sonra öbür dünyada alacaklarını sanıyorlar... Hahamlar, papazlar, hocalar ve diğerleri... Putların yerini aldı. Bir de «Allah»la kul arasına kimse giremez!» diyorlar... «İslam'da ruhban sınıfı yoktur.» diyorlar. Ya bu 70 bin Diyanet çalışanı ne oluyor? Hocalar, imamlar, hahamlar, papazlar ne oluyor? Aklınızı peynir ekmekle yemişseniz inanırsınız...Tanrı kavramına gelince: Tanrı kavramının kaynağı Türklerdir. Tengri'den gelir. Tengri demek, gök demektir. En yüksek mevkide olanlara Tenri'den oluşma Tanrı derler. Göktürkler en baştaki önderlerin Tanrı diyerek yüceltilirdi. Bu sözcük zamanla Tengri'den Tanrıya dönüşmüştür. Tapılacak değil; sayılacak, sevilecek, uyulacak önderden zamanla; uygulanacak bir kavramlar toplamına dönüşerek, yalnız liderler değil: Olumlu nitelikler, yüce değerler, etik ahlâk da Tanrı simgesi ile anlatılır olmuştur. Bu sırta erenlerin başında: Mevlana, Hacı Bektaş-ı Veli Şey Bedrettin ve Yunus Emre gelmektedir. Özetlersek Tanrı simgesi: Anlaşılabilen, bilinebilen, uygulanabilecek olan ve yerine getirildiğinde insanın başını ağrıtmayan tutum ve

davranış ilkelerinin toplamı demektir...

Türkler akıllı insanlardır. Her zaman arayış içinde olmuşlardır. Dünyanın hiçbir toplumu Türkler değin; yurt (vatan) değiştirmemiştir, dil değiştirmemiştir, din değiştirmemiştir, alfabe değiştirmemiştir... Türkler şimdi de bütün dinlerin üstünde olan ve gerçek bir dünya dini olan laikliğe geçmişlerdir ki, bu: Akılcılık demektir. Çok söylenir: "Akıllı olmayanın dini de yoktur." diye. Türkler Atatürk'ün önderliğinde laikliğe tam anlamıyla uygulamasalar bile ilk adımı atan bir ulus olmuştur. Halkı İslam olduğu halde laikliğe yönelmiştir. Anlayacağın Türkler, inanç yerine akıllı koymuşlardır. Akılcılık da laiklik demektir. Laiklik de çağdaş bir din anlayışıdır. Hem de bütün dinlerin üstünde ve dincilerin birbirlerine saldırısını önleyen, bütün inanırlara inanışlarını özgürce yaşatan... Laiklikte; kimse kimseye din anlayışını Allah'ın emridir, diye dayatamaz... Laikler buna izin vermez...

Din aynı zamanda bir Yaşam felsefesidir. Dünya görüşüdür. Yaşam yöntemidir. Tapınma (ibadet) değildir, güzel ahlaktır. İslam Peygamberinin şöyle söylediği unutulmamalıdır: "Ben güzel ahlâkı tamamlamaya geldim..." Sanal bir varlığa, simgesel bir varlığa tapınmak değildir. Mevlana bunun yetmediğini bundan yedi asır önce söylemiştir: "Ser bezemi dübbe hava... Güya ibadeti Hüda..." Usumda kaldığı kadarı böyle. Türkçesi şudur: "Başın aşağı kığın yukarı, sözde Allah'a ibadet edilmektedir..." Günümüzde ise bu sözleri söylemeye kimse cesaret edememektedir... Nereden nereye geldiğimizi artık var hesapla... Hem sanal (hayalî) varlığa tapmışsın ne çıkar? Hem tapmışsın, yatıp kalkmışsın da ne olmuş? Bundan ne çıkar ki? Bunlar: Yalancı (kâzip) bir huzur verir ancak... Yalancı huzurdan ne çıkar? İnsanı aldatmak değildir önemli olan; insanı gerçeğe erdirmek, gerçek bir huzur ve güvene kavuşturarak yaratıcı kılmaktır... Yapacaklarını bilinçli olarak yaptırmaktır. Bu da ancak Tanrının ne demek olduğunu anlaşılması ile olur. Bilinmeyen, anlaşılmayan, korkulan bir kavramın insana hiçbir yararı olmaz... Tanrı denince: Genel doğruları, olumlu kavramları, üstün değerleri, yüce davranışları anlamalıyız.

İnsan, kendisine huzur ve güven veren tutum ve

davranışları öğrenmeye çalışmalıdır. İnsan: Genel doğrularla, olumlu değerlerle , yüce davranışlarla, davranışlarını aklı ve bilime göre yönlendirmelidir. Böyle yaptığımız takdirde Tanrı yolunda oluruz. Yoksa yatıp kalkmakla değil... Artık soyut varlıktan, somut varlığa geçilme çağı gelmiştir.. (Bu kavramlar hakkında Sitemde geniş açıklamalar vardır.)

Sen bir öğretmensin. Ham madde olan insana; bilgi-bilim yanında insan olmayı da öğretmelisin. Bu nedenle sorumluluğunu bilmelisin. Öğrencilerine bilim öğretmekle kalmayıp, giyim ve kuşamınla, tutum ve davranışınla örnek olmalısın. Öğrencileriniz, sizdeki giyim-kuşamı, tutum ve davranışları teyp (tape) gibi almaktadır. Öncelikle sen olmalısın ki onları da öldürsün?..Bu gerçeklere ulaşmak istiyorsan Siteme girmelisin. Sitem: Her ayın 1 ve 15'inde yayına girmektedir. Anlamadıklarını ve öyle ki sana ters gelenleri bana sormaktan çekinme. Dediğim gibi sormazsan öğrenemezsin. İnsan, ne denli bilirse bilsin öğrenebileceği çok şeyler vardır. İlgilenmeyen, istemeyen kişi yeniden doğuşa eremez. Şunu unutma ki ben "Gizli kalmış sırları açıklıyorum." (İncil, Matta, 13/35) ve yine unutma ki: "Gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur!" (İncil, Matta, 10/26).

Yaşamda karşılaştığım bütün engelleri ben bu ilkelere uyararak aştım. Yoksa postumu pul deymez ederlerdi. Hele bir düşün: Adı Allahsız, dinsize, komüniste çıkmış... Namus tanımaz. Anası ile yatar (oysa benim anam, ben on yaşında iken ölmüştür) diye iftiralara uğramış ve bu nedenle arkasında sivil polislerin cirit attığı bir kişinin, ki emeğinden başka bir kuruş geliri olmadığı ve kiralık evlerde oturduğu ve en az 10 işyerinden kovulduğu halde, 33 yaşından sonra; Ortaokulu, Liseyi, Hukuk fakültesini dört kıızıyla birlikte okudu. Hukuk Fakültesinde okurken kurşunlandı buna karşın Hukuk Fakültesini 48 yaşında bitirdi ve 49 yaşında Avukat oldu... Hele bir düşün... 61 yaşında da kalp krizi geçirerek yüreğinin dörtte üçünden oldu ve yatağa düştü... Bu Siteye de kendini iyi hissetmeye başlar başlamaz kurdu..Bu bir üstün başarıdır (Din literatüründe keramettir-mucizedir... ne dersin de...) arkadaş... Siz ki bu durumumuzu yakından görenlerdensiniz... Yaşamda en iyi tanıgımsınız...

Siteme giren okuyucularımın sayısı bilmem dikkatini çekti

mi? Bu sayı, benim için çok bile... Çünkü insanlar; yalana, yanlışla kodlanmış. Gerçekle karşılaşınca yılandan-çıyandan kaçarmış gibi kaçıyor... Bunun da başını aydın denen kişiler çekiyor... Artık Çetin Altan bile: "Sevgili Peygamberimiz!" demeye başladı. Eskiden yaptığı gibi yine bizi süyükten (Gaziantep deyimi olup evleri çevreleyen yüksek duvarların en üstünden aşağıya itilmektedir...) itiyor. Tıpkı bizi solcu yapıp da kendisinin yeni dünya düzenini seçmesi gibi...

Şimdi kal sağlıklıkla... Sevgiler hepinize...

Av. Hayri BALTA

35 GİTTİM GELDİM

10 Kasım 2007'den bu yana,
Tam beş ay, neler gelmedi ki başıma.
Bütün bunlara karşın
Her gün yeni bir umutla sarıldım yaşama.
En mutlu anım şu anki geldiğim aşama.
Yeniden başladım yazmaya,
Bu kaçıncı yeniden başlama...

10 Kasım 2007'den on gün önce...
Göğsümde, sırtımda, omuz başımda bir yara.
Vardık doktora dedik, "Bu nedir?"
Baktı, dedi: "Bu zona..."
Bir de ağrıyor ki, düşman başına...

Derken geldi 10 Kasım
Gazete almaya giderken, yolda, bayıldım kaldım.
112 acil'den ambulans yardım.
Soluğu Atatürk Hastanesi Acil Servisinde aldım.

Başıma üşüştü doktorlar.
"Taşikardi" krizi geçiriyor "Ölüm tehlikesi var!"
Sedyeyle koşarcasına,
Götürdüler beni Yoğun Bakıma,
Sedyeden aldılar beni sırt üstü yatağa.
Bağladılar bir kolumdan seruma bir kolumdan
tansiyona.

Doktor kendini tanıttı:

“Ben kalp uzmanı Dr. Ekrem Yeter.
Durumun tehlikeli; beter mi, beter...”

Sana şok tedavisi yapmak zorundayız.
Korkma, her türlü riski göze almalıyız.”

Bir iğne yaptılar hemen...

“Kaç çocuğun var, say bakalım büyükten...”
Elçin, Gülçin, Elgin demişim...
Dördüncü kızım Yener’in adını diyememişim...

Gözümü açtım ki oksijen maskesi ağızımda...
Dr. Ekrem Yeter “Gördün mü, hepimiz bir arada...
Yani bulunduğumuz yer Öbür dünya değil bu dünya...”

Bir kolumdan serum veriyorlar.
Diğer kolum monitöre bağlı, kalp atışlarımı izliyorlar.
Monitör ikide bir sinyal veriyor.
Sinyali duyan hemşireler koşup geliyor.
Hasta ister istemez “İşte vakit geldi!” diyor...

Böylece,
Yoğun bakımda yattık:
Sırt üstü; üç gün, üç gece.

Yatamam, sırt ütü sırtımda zona.
Bir dönerim sağa, bir dönerim sola...
Üç gün, üç gece, hasret kaldım 10 dakika uyumaya.

Üç gün sonra dediler; “Haydi, şimdilik kefeni yırttın!”
Üç günde serviste yatmalısın...

Aldılar beni tekerlekli arabaya,
Götürürlerken beni servise koşarcasına...
Karşılaştım koridorda dört kızımınla.
Gözlerini kırpmadan beklemişler; üç gün, üç gece
Yoğun bakım kapısında...

Yaşama yeniden dönmenin sevinci ile kızlarımın elini öptüm.

Sonra da, kendime güldüm.

Ben kızlarıma bir kerecik olsun el öptürmemiştim.

Şimdi yaşam sevinci ile ben kızlarımın elini öpmüştüm...

Uzatmayalım üç gün üç gece de serviste yattım.

Dediler doktorlar başucumda birbirine:

"Bu hastaya kalp pili takmak lazım!"

6 gün yattık Atatürk hastanesinde.

Dinlen, üç gün evde

Sonra kalp pili takacağız sana Akay Hastanesinde...

Üç gün de ameliyat kaygısıyla uyuyamadım,

Üç gün boyunca yatakta, sağa sola, dönüp durdum.

Üç gün sonra kendimi özel Akay Hastanesinde buldum.

Hiç unutamıyorum hastaneye giderken duyduğum kaygıyı.

Acaba nasıl sonuçlanacak bu ameliyat olayı...

Ameliyata girmeden önce kolsuz gömleksiz yeşil bir gömlek verdiler.

"Çırıl çıplak soyduktan sonra; bunu giy!" dediler.

Ama önce "Bedenindeki tüyler kazınacak" diyerek elime bir de tıraş bıçağı verdiler.

İdam gömleği gibi kolsuz yensiz yeşil renkli ameliyat gömleğini sırtımıza geçirdik.

Bizi alıp ameliyata götürmeleri için bekledik de bekledik.

Saatler bitmiyor, hastabakıcı bir türlü gelip beni alıp götürmüyor.

Bir saatimiz bin saate denk geliyor

Hemşireye soruyorum "Bizim sıramız ne zaman

gelecek...”

Diyor çok doğal bir şekilde: “Önce senden öncekinin ameliyatı bitecek; ondan sonra sıra sana gelecek!”

Bir kaygı, bir korku, bir merak içinde düşünüp duruyorum: “Bu ameliyat nasıl geçecek!

Yoksa ecel bize ameliyat masasında mı gelecek?”

Sonunda sıra bize geldi.

Hastanız boylu boyunca ameliyat masasına serildi.

Önce bir iğne ile lokal anestezi yapıldı.

Sonra sol omzumun altındaki deri,

Ellerindeki bir makasla kıtır kıtır kesildi.

Elektrik telleri ile damarlarıma girildi.

Bu tellere bağlamak üzere bir de, sabun kalıbı büyüklünde

Bir pil yerleştirildi.

Tam iki buçuk saat sürdü bu ameliyat...

Şimdi trafo gibi teller gerili göğsümde

Bu teller görünür röntgen filminde kat kat...

Artık “Pilli Dede” olduk heyhat!

Ameliyat buraya kadar...

Daha başıma gelecekler var.

Üç günde ameliyattan sonra yattık.

İkindik, sıkındık ne büyük ne küçük dışarı çıkamadık.

En sonunda taburcu olduk.

Evimize kavuştuk.

Eşim, çocuklarım konu komşu başımda...

Hepsi de ne olacak bu işin sonu diye merakla bana bakmakta.

Yüksek olan şekerim düşmeye başladı.

Şeker düşünce mideme biri ağrı yapıştı.
Demek ki vücut ameliyattan sonraki duruma alışamadı.

Yeniden gittik, Atatürk Hastanesi aciline.
Muayene, tahlil, röntgen, ultrason sonunda doktorlar.
“Önemli bir şeyi yok; rahatsızlığı, ameliyat psikozu!”
dediler.

Ama benim midem ağrıyor, bir de ateş basıyor...
Yalnız ağrılamakla kalsa dostunuz kusacak gibi oluyor
kusamıyor.

Tam bu sırada bir de böbrek sancısı başlamasın mı?
Ben bu sancılar içinde kıvranırken eşim de hastaneye
yatmasın mı?

Nefroloji doktorunun verdiği ilaçlar yüzünden şişti ayak
bileklerim.

Bir eşimin derdine düşerim, bir kendi derdime
düşerim...

İkide bir ateş yükselmeye başladı.
Midem ağrımaya, böbrek sancımaya başladı...
Hastanıza, ateş yükselince uyuyamadı.

Haydi bakalım yeniden Acil Servise...
Usandı artık benden; doktor, hemşire...

Dedik, gelmişken bir de eşimizi görelim.
Ölmeden önce veda edelim.
Çünkü ölecek olan benim.

Çıkardılar beni tekerlekli arabayla,
Bakıyoruz birbirimize; o yatakta, ben arabada...

Ayrılma vakti gelince son defa baktık birbirimize.
Tokalaşarak hakkımızı helal ettik birbirimize.

Bu vedalaşmada ölecek olan bendim.

Çünkü ben, hâlâ kendimde değildim.
Eşim de bu düşüncede idi, kendisinden halellik diledim.

Sonra duydum ki bu kez eşim yoğun bakımda.
Şimdi ben evde yatakta; o hastanede, yoğun bakımda...

17 gün sonra geldi kara haber.
“Sen sağ ol baba, annem gitti gider...”

Babaannem derdi ki şaşey şaşey...
“Yaşey yaşey de gör temaşey...”

Evimiz gelen ziyaretçilerle doldu taştı.
Ziyaretçiler, benim yaşayıp da eşimin ölmesine şaştı.

Derken bir de soğuk algınlığına yakalandım.
Nezle olmuşum, akar burnum...
Bir öksürük, bir aksırık, ateşlerde yandım.

Tam üç hafta sürdü bu hastalık da...
Tam beş ay sürdü bu furya...

Elbette bu beş aylık sürede...
Yazı gönderemedim, Gaziantep Ekspres gazetesine...

Sanki yazı göndermememi beklerleşmiş gibi
Benden yazı istenmedi.
Sanki bana: “Yazsa da olur, yazmasa da olur,
Yazmasa daha iyi olur!” dendi...

Meğer yazılarımı tepki gösterilmiş.
Bu nedenle benden yazı istenmezmiş...

Bu tepkiler okuyucudan olsa Gazete sahibi aldırılmazdı.
Bu tepki muhakkak büyük yerlerden olmalı ki,
Gazete sahibi onları kıramadı...

Biz aydınların yazgısıdır bu.
Böyle olmuştur bu tarih boyu.

Bu konuda İsa şöyle demiştir:

“Hiçbir aydın kendi memleketinde makbul değildir...”

İslam Peygamberi ise değişik bir şekilde.

Dile getirmiştir Kuran’da şöyle:

“Biz, her aydının başına muhakkak bir Ebu

Cehil musallat etmişizdir...”

Bu doğrultuda şu sözler de Cüneyt’i Bağdadi’den

“Ey gerçek yolcusu; bin dostun tarafından sapkınlıkla suçlanmadıkça gerçeğe eriştim sanma...”

Şu sözler de Şeyh Bedrettin’den:

“Gerçek yolcusu, küfür mertebesine varmadıkça önündeki engeli geçemez...”

Elbette okuyucularım bu ermişlerin, peygamberlerin ne demek istediğini bilemez.

Ne var ki b çağdaş Ebu Cehillerin gözleri vardır göremez; kulakları vardır duyamaz...

Dostunuz, bütün bu olanları doğal görüyordu.

Çünkü ülkemizdeki her aydının başına, başıma gelenler geliyordu.

Çağdaş Ebu Cehillerin yaptıkları beni ırgalamaz.

Ama, gazete sahibinin, genel yayın müdürün, başyazarının, beş ay içinde; “Başın sağ olsun!”, “Geçmiş olsun!”, “Nasılsın abi?” diye hal hatır sormamasını unutamaz...

Okuyucuların; ya da, büyük başların tepkisinden çekinerek Yazı istenmeyebilir.

Bilirim Gaziantep gibi bir yerde bir gazetenin varlığını sürdürmesi kolay değildir..

Ama insan olmanın gereği, hiç olmazsa, “Başın sağ olsun!”, “Geçmiş olsun!”, “Nasılsın abi!” denilmelidir...

Okuyucular; ya da büyük başlar, hal hatır sorulmasına da karşı koyamazlar ya...

İşte dost bildiklerimin bu davranışı koydu bana...

Av. Bilge Balta, 24.3.2007

+

36 AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ...

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılıncaya futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'li tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce

hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep’ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974’te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977’de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep’te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra “hayatî tehlikeyi” atlatarak yeniden yaşama döndü.

Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışmaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 47 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı aklı, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 19.11.2014

+

37 TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:

(Alfabetik olarak)

1. Anılar 1: Bir Aydın Adayı
2. Anılar 2: Muhibir ve Tertipçilerim
3. Anılar 3: Röportaj ve ...
4. Anılar 4: Son Nokta
5. Anılar 5: Alleben (Kaybolan Cennet)
6. Anılar 6: Emanet (Şafık Günenç Emaneti)
7. Anılar 7: Cahilin Dünyası
8. Anılar 8: Cehaleti Yeniden Doğanlar Bilir
9. Anılar 9: Zilli Kurt'un Çırpınışı
10. Anılar 10: Dindar Filozof
11. Anılar 11: İtilmiş Bir Adam
12. Anılar 12: Ölümsüz Yazman
13. Anılar 13: Gaziantep'ten Ankara'ya
14. Atatürk 1: Atatürk Budur
15. Atatürk 2: Atatürk'ün Son Mesajı
16. Atatürk 3: Türk Ulusuna Temyiz Dilekçesi
17. Köşe Yazıları 1: Kızmak Yok 1/60
18. Laiklik 1: Laiklerin El Kitabı
19. Laiklik 2: Laikliği Benimsemeden...
20. Laiklik 3: Laiklik Bir Yaşam Biçimidir
21. Oyun 1: Halkevi Çalışmaları ve İki Oyun
22. Öykü 1: Yitmiş Bir Adam
23. Öykü 2: Muzır'dan Kes!..
24. Öykü 3: Cambazlar
25. SSS 1: Sevenler-Soranlar-Sövenler

26. SSS 2: Aşağılık Maymun
27. SSS 3: Yerenleri Yermek
28. SSS 4: Şak Şak Şakkk
29. Şiir 1: Ellerim Ellerim Suçsuz Ellerim
30. Tasavvuf 1: Allah Denince 1/6
31. Tasavvuf 2: Allah Denince 2/6
32. Tasavvuf 3: Allah Denince 3/6
33. Tasavvuf 4: Allah Denince 4/6
34. Tasavvuf 5: Allah Denince 5/6
35. Tasavvuf 6: Allah Denince 6/6
36. Tasavvuf 7: Aydınlanma
37. Tasavvuf 8: Sırların Sırrı
38. Tasavvuf 9: Tanrı'ya Yakınlık
39. Tasavvuf 10: Erenlerin Dünyası
40. Tasavvuf 11: Aydınlarla Mektup
41. Tasavvuf 12: Kaygılarım
42. Tasavvuf 13: Kuran'a Akılcı Bir Bakış
43. Tasavvuf 14: İncil'den
44. Tasavvuf 15: Tevrat'tan
45. Tasavvuf 16: Takvimlerden
46. Tasavvuf 17: Misyoner'e Yanıt
47. Tasavvuf 18: Sanal Katılım-Taç'a Atılanlar

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA’NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep’te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep’in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep’e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce “Tanrım! Ölen annemi geri gönder!” diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah’ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: “Gömleğin kirli, git değiştir gel!” deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırken futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep’li tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale’den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada